

ספר

"עדות ה' נאמנה"

מחכימת פתי

בו יתבארו עדויות נאמנות וחזקות על ידי בתי דין, רבנים, שוחטים, בודקים ומשגיחים, על הגזירה הנוראה של אכילת נבילות וטרפות חלב ודם חובה עלינו לעורר רחמי שמיים בהשתדלות לעורר ולבטל את רוע הגזירה כנהוג בבית ישראל מדור דור כמבואר ברמב"ם זי"ע הלכות תענית. חובה עלינו שלא לשקוט ולעמוד על המשמר ולהודיע בשער בת רבים על הפרצה הנוראה בשחיטות בימינו. אנו משוכנעים שאילו היו נלכדים יחד להתנגד כנגד הגזירה הזו הייתה בטילה ומבוטלת. וכל זה נמצא לנכון ולחובה להודיע לכבוד תורתכם ובשעה זו אנו מבקשים מכל אחד מישראל לעורר כל הציבור והעסקנים לתפלות ולהשתדלות ולהשליך מבתינו את האיסורים והחששות הנ"ל.

קונטרס הזה נתפרסם בחוצות ע"י החרדים לדבר ה' הנאמנים לה' ולתורתו בקיץ תשע"ה ובו נלקטו עיקרי המכתבים הנחוצים לערעור הבשר הטרף, וכל ישר הולך אשר יעיין בקונטרס הזה, בטח יזיר עצמו ויפריש את עצמו לגמרי מאכילת בשר בהמה, כי ע"י הקונטרס יתגלה לו במקצת השערוריה הנוראה שמתרחש בענין הבשר. וזאת למודעי! שאחרי זמן כתיבת הקונטרס הזה כבר נתגלו עוד הרבה דברים נוראים בפרשת הבדיצ"ם - ורק מקונטרס הזה יבואר לו ביותר גודל הכאב שנתגלה כבר גם בהתחלת הפרשה וד"ל. החותמים מתוך חרדה וכאב על עם ישראל על המאכילים במזיד נבילות וטרפות חלב ודם.

המעוררים

הוצאה שלישית

ירושלים עיה"ק

פתחא זעירא

ולאפרושי מאיסורא כגון שרואה לאדם עובר על עבירה מפני שאינו יודע או מפני רשעו מותר להפרישו ולומר לו שהוא אסור אפילו בפני רבו שבכל מקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב. (טור ושו"ע יו"ד סי' רמב) ועיין ברמב"ם הל' תשובה ובשע"ת לרבינו יונה ובשו"ע חו"מ סי' ח' ועוד: בדינם של אנסים המטילים אימה על הצבור ונותנים חתתם בארץ החיים.

ואין כבוד התורה אלא לעשות על פי חוקי' ומשפטים. (רמב"ם הל' סנהדרין פי"ד).

מגישים אנו בזה בעזה"י לפני הצבור דברים המצודקים, מכתבים מבתי דין רבנים שוחטים ועדויות שעל התורה צריכים לפרסם מסמכים אלו לאפרושי מאיסורא.

אחרי זמן זמנים טובא, אשר רבו הערעורים בדבר מאכילי נבילות וטריפות, ואין מתקן, ועומדים רבני הערב רב ומחרפים ומסלפים ומזייפים ומכחישים פסק התורה הקדושה לא תאכלו כל נבילה, כל חלם וכל דם לא תאכלו. למען מנוע עם ישראל לקיים דברי התורה הקדושה וסרים עוד להתורה הקדושה שלא להיכשל בחטאים החמורים האלה רח"ל.

ושדעת לנבון נקל, שזה ה' אחרי התאמצות והשתדלות זמן רב בדרכי השפעה ודברי נועם בצנעא ואחרי השתדלויות מרבנים וצדדים שונים ונתברר שאין תקוה להביא הענין לתיקון הראוי ע"י אלו אשר עליהם האחריות ובידם לתקן בזה.

ונשאר החוב ע"פ תוה"ק להוציא ההוראה שלא לאכול הבשר עד שיתוקן הכל.

חושבים אנו שזה צריך להספיק לישרים בלבותם ההולכים בדרכי התורה, להבין יסוד כל הענין לאשורו.

אולם מחמת גודל ההשחתה שמלאה הארץ, שתוכחת צדיקים והוראת חכמים נרמסת באופן כה שפל בראש כל חוצות וכבוד חכמים דורסים עד עפר, לשבור כח עמוד הדור בהשבת רבים מעון וגדירת גדר ועמידה בפרץ.

וכשנפן כה וכה לראות אם יש מלומדי תורה ורבני-ה שיכאבו את עלבון התורה ואת בזיון חכמי-ה, לקיים מצות לא תגורו, בושה תכסה פנינו.

לכן ראינו לצרף לזה מכתבים ומסמכים מגדולי הרבנים האמיתיים, שלא חת מפני כל להסיר חרפת השתיקה מעל הכלל, וזה חלק א' - חלק קטן מהמציאות וממה שיש לעורר, ובקרוב בע"ה יצא חלק ב'.

כן סיפחנו מסמכים, הנוגע לבירור הענין, ודיו להביננו מעט מצב הדברים על אף כל הכסויים, ודי בזה לעת עתה.

- א -

וזאת למודעי: אשר המכוון בדברי בקורתנו הוא נגד הקבוצה של יחידים שתפשו את הנהגה הצבורית והנהלת מוסדות התורה והחסד והצליחו להתמצא ב"טובות הנאה" שונות וכאילו רק טובת הצבור הם דורשים, ובזה מטילים מרותם על הכל.

ובנוסף על כך הנם מטילים חתתם ב'טעראר', אף על רבנים, אשר על ידי זה לא רק שיראים ופוחדים להוכיח בשער, וכל שכן לנקוט עמדה ודעה עצמית נקי', אלא גם שבעל-כרחם נסחבים לתוך מערבולת דרכם ורצונם הנלוזה. כולם יודעים ומודים, רואים ומבינים שהשחיטה הזאת הינה נבילות וטריפות חלב ודם.

עד מתי תאכילו את ישראל נבילות וטריפות? !!!

אם יש ללמד זכות על זה? הרי יש לזה רק השערה אחת! הרי שיש להם טובות הנאה גדולה מאוד להם ולבניהם ולחתניהם, שזה מאפיל על דעתם הישר, ומפני זה צועקים **יאכלו ענווים וישבעו** ומצפצפים על גדולי ישראל הרבנים הצדקים הצועקים ברחמים ובתחנונים שלא להאכיל לעם ישראל נבילות וטריפות.

תודה לא-ל, שלא אלמן ישראל, ועוד נמצאים רבנים צדיקים שאינם משוחדים בדעתם ומוחים נגד חילול שם שמיים שלא להכשל באכילת איסורים שעוברים על חמשה הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני.

איך ניתן לסמוך על רב - שהוא מכשיל הרבים בנבילות וטריפות במזיד! - עבור מיליוני שקלים.

האם זה נקרא רב?!

- א -

אחינו בני ישראל - צריכים לדעת אחת ולתמיד להכיר האמת - שהמכשירים - הם שותפיו של עמלק!

מה החילק בין עמלק לרבנים המכשירים?

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 4

עמלק נותן רק ספיקי טריפות לישראל (עיין מס' קידושין ד' פ"ב)
הרבנים המכשירים מאכילים לעם ישראל נבילות וטריפות ממש! ואינם יראים
ומפחדים מאיש יהודי, ולא מהקב"ה.

ומצפצפים על כל הצדיקים המראים להם את האמת בפנים.

סוף דבר: אחר שיבינו (רבנים מנהיגי קהילות ועסקנים) יומם ולילה {להקהל
ולעמוד על נפשם} באנו למסקנה:

1. שכל איש אשר רגליו עמדו על הר סיני, ואשר בוער בקרבו ניצוץ של יראת
שמיים, יפריש עצמו ובני ביתו מאכילת הבשר הטרף הזה. אשר, כל כשרותו אינו
רק סילוף וזיוף, וסמיית עיניים, כאשר הרבנים הצדיקים מודים וצועקים על אי
כשרותה.

2. אין לנו ברירה אחרת - אך ורק להפרד מהבדצ"ם המאכילים נבילות
וטריפות, ולהקים ולעשות שחיטה עצמאית קטנה, מרבנים ובעלי בתים
החרדים לדבר ה' ולתורתו - זאת תהיה תחילת ההצלה, ועוד יביא ויעשה פירות
ופרי פירות ויחיש הגואל צדק בב"א.

ועד העסקנים החרדים לדבר ה'

ירושלים עה"ק.

דעת תורה

אסור לאכול בשר!!!

ו"אנשי קודש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא

תאכלו לכלב תשליכון אותו"

לא תאכל כל נבילה, כל חלב וכל דם לא תאכלו (ויקרא ג' ט')

כי כל אוכל חלב מן הבהמה ונכרתה הנפש האוכלת

מעמיה (שם ז כג)

הננו להודיע לכל יהודי שיש בעיה גדולה באכילת הבשר, הן בשר עוף והן בשר בהמה, בשחיטות הגדולות, מה שמצוי בשוק בימינו.

כי השחיטה לא טובה, המירים פגימות גדולות, מחקו את החמישה הלכות שחיטה מהמפה וכו'.

ובאכילת בשר בהמה יש עוד בעיה חמורה של אכילת חלב ודם שהוא איסור כרת!!! כי לא יודעים הלכות ולא מנקרים בכלל, ומכילים במזיד חלב ודם וכו'. [יש על הכל מסמכים והקלטות מהרבה גדולי ישראל - חלק מהם מפחדים לדבר שלא יקבלו כדור בראש - אבל זכינו להקליט אותם].

אשר על כן אנחנו מודיעים לכל יהודי ויהודי אשר יראת ה' ה' נוגע ללב, ועוד לא מפוטם כל כך באכילת נבילות וטריפות חלב ודם, [ישנם כאלו שהשם יתברך זיכה אותם בעניות גדולה שלא היה להם כסף להאכיל את ילדיהם בנבילות וטריפות - או ששמעו רק מאחד שיש בעיה ותיכף הפסיקו לאכול], שיפסיקו לאכול את כל הבשר שמצוי בשוק בימינו - ולא יתנו לבני ביתם וכו', ויאכל רק בשר עוף משחיטה קטנה וכשרה ומוסמכת, ובשר בהמה אי אפשר לאכול עד בנין בית המקדש בב"א. (ספר עדות נאמנה 133 גדולי ישראל לפני 90 שנה, שאוסרים את כל השחיטות של היום עד ביאת המשיח, [ראה בפנים] ספר בשבילי השחיטה להגה"צ שמחה בונם ליברמאן שמביא 67 גדולי ישראל שאוסרים הבשר בהמה, ספר דעת תורה "השמר לך פען" חלקים א-ג מספר אבן מקיר תזעק, על הפרצה הגדול שכופים על השוחטים שצריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה, ספר קול השחיטה, אכילת בשר הלכה למעשה, שחיטת ואכילת בשר ב' חלקים, תשובה לרבנים מכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 6

הגאון הרידב"ז זיע"א, והגאון כ"ק האדמו"ר מקאשוי זיע"א, וכ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג בדרשה בבכיות גדולות, ובמכתב מבית דינו בארצות הברית, י"ג תשרי תשמ"ג.
"אחי, אם יאמר לך אדם שהבד"ץ זה כשר. תענה לו שכשר זה ר"ת כ'ולו ש'קר ר'מאות, את הכשר הזה מותר לאכול"???

כדאי מאד להינזר מאכילת בשר בהמה בכלל (כי יש בעיה ניקור החלב וסירכות וכו'), ולאכול רק עוף משחיטה קטנה וכשרה, שידוע שמטריפים כשיש להם פגימות. וכתב בפלא יועץ (ערך בשר), וזה לשונו: **ובלאו הכי יותר טוב אם הוא באפשר לו לאכול לעולם בשר עוף, כי הוא נצול ממכשולות הרבה.**

(ובערך טרף כתב), "והנה בקושי יוכל להמצא בהמה, שתהא נקיה מכל דבר רע ושתהא כשרה אליבא דכולי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף.."

אכילת הבשר היא סכנה עצומה

(ובערך שוחט כתב): ולפי גודל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, אמינא דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באיסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סודו טמא קראו למו.

ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכול כי אם בשר עוף

ואשרי מי שיוכל לעמוד ולהזהר שלא לאכול בשר כלל, או לפחות שלא לאכול כי אם בשר עוף, שיוכל להזהר לשחטו בישוב הדעת, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, ובפרט בדור יתום זה שרבו השוחטים בכפרים אשר אין יראת השם נגד פניהם ולא דעת ולא תבונה בהם לידע הדינים על ברין, ואינם יודעים לגע בספרים, רק מעט שלמדו קצת דינים בעל פה, והקולר תלוי בצואר השוחטים והמורים שנותנים כתב סמיכה בידם בלי בדיקה יפה יפה אם הם בקיאים, ואם קדמה להם יראת חטא. טוב לגבר עובר ארח אשר הוא ירא את השם, אם אינו יכול לבדוק את השוחט ולא קים לה בגוה, ימשך ידו ולא יאכל משחיטתו, כי רבה המכשלה בשוחטים כאלו, וכבר צוחו עלה קמאי ובתראי, ואין תקנה עד שיתקן עולם במלכות שד"י!!! - עכ"ל.

מהנ"ל אנו רואין עד היכן כחה של הסט"א לרכוב דוקא על העוסקים במלאכה זו ולסמות העינים שמחוץ יתראה הכל בכי טוב ורק בחדרים אימה חשיכה גדולה נופלת על עין החודרת ורואה מה נעשית.

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 7

וכאשר נדייק היטב נראה כי המכשלה הזאת גם בימי חז"ל לא נבצר לדוגמא: בירושלמי תרומות (פ"ח ה"ג) מעשה בטבח אחד בציפורין שהי' מאכיל לישראל נבילות וטריפות פע"א שתי יין בער"ש ונפל מן הגג ומת והיו כלבים מלקקין דמו, שאלו לר' חנינא כדת מה לעשות, והשיב להון כתיב "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו", וזה הי' גוזל את הכלבים ומאכיל לישראל וע"כ לא תבריחו הכלבים דמשלהן אוכלין, ע"כ. ועי' בהג' אשרי פ' גה"נ (סי' ט"ז) שפסק (עפ"י הירושלמי) דהמוכר טריפות בחזקת כשר ומת קודם שעשה תשובה שאסור להתעסק בקבורתו ואפי' כלבים לוקקין דמו ואוכלין בשרו אסור להבריחם מעליו, ע"כ.

וע"ע בקידושין פרק בתרא במשנה "כשר שבטבחים שותפו של עמלק" ופירש"י ספיקי טריפות באות לידו וחש על ממונו ומאכילן, ע"כ. רואין אנן מזה עד היכן העריכו חז"ל מכשולות הבאים על ידי הטבחים עד שלא נמנעו לכנותם בביטוי היותר חריפה שמצינו באיזה מקום **שותפו של עמלק**, הדברים מסמרין שערות ראש **פוק חזי עד היכן הדברים מגיעין!** הלא מספק טריפות לבד אנו חוששין ואעפ"כ לא חששו חז"ל לגנותן בלשון מדקרות חרב. ולא נח דעת רבותינו ז"ל עד שכתבו "כשר שבטבחים" להורות לדורות הבאים לבל יבטח שום אדם לומר שלום עלי נפשי מאחר שהעמדת טבח כשרו ישר בודאי לא יצא מכשול מתחת ידו, וחזקה לחבר שלא יוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, ובפרט אם הטבח ת"ח שבו נאמר ניחא לי לחבר ליעביד איסורא זוטא ולא יעשה ע"ה איסורא רבה.

דע כי לא מחשבות אדם מחשבות חכז"ל אשר כל דבריהם ברוח הקודש נאמרו ולא אז שכינה מבית מדרשם, וכל מה שנשנה במשנה או בגמרא קדוש בכל מיני קדושות, ולא רפרף אדם מעולם עליהם, רק המינים והאפיקורסים שיצאו מדת ישראל, פוק חזי כמה טרחו הגאונים וראשונים ליישב חיסור או יתר תיבה ובנו עליה תילי תילין של הלכות, וגם כשאמרו האי מימרא של "כשר שבטבחים" וכו' מלין מפי עילאה ימלל מתוך גרונם, ושליחי דרחמנא ניהו, ואם אנו אנשים אבל הראשונים כמלאכים ושרפים, וכל דבריהם גחלי אש ואל ישיאך יצרך לומר כי חז"ל כוונו לטבחים מוכרי וסוחרי הבשר, ואין בכללו השוחט, פוק חזי מ"ש ברא"ש חולין (דף ח"י), בהוכחה מש"ס שם, וכ"כ במ"מ ה' שחיטה פ"א (ה' כ"ו) שסתם טבח שבזמן הש"ס הי' גם השו"ב, ע"ש.

ואחר הקדמה זו תדעו עם לבבכם כי לא כאשר יצייר האדם קושטא הוא, ואפילו יהי ברור לו בכל מיני הוכחות שבעולם אשר כל רוחות שבעולם לא יזיזו אותו כי **טבח זה** אפשר לסמוך עליו מבלי לחקור ולדרוש אחר מעשיהו, כולן בטלין ומבוטלין לעומת עדותן של חז"ל שאמרו בטוחות כי **הכשר שבטבחים שותפו של עמלק**, וזה ידע כל בר דעת כי בעוה"ר לא אכשור דרא והיותר כשר שבטבחים בזה"ז ודאי לא יגיע לקרסולי הבינוני בימים ההם כ"ש להיותר כשר.

וע"כ כל הרוצה ללכת בנתיב תורה"ק ובשבילי הוראותיה ודרכיה הנעימים צריך לבטל דעתו ומחשבתו נגד דחז"ל ולהתלבש באימה וחרדה ורתת וזיעה טרם יקרב להכניס

לביתו בשר מן הבא בידו, ופוק חזי מ"ש השל"ה (שער האותיות או' ק') שראה פרושים שלא אכלו בשר רק ממה ששחטו הם, ומתמה שם האי צדיקיא מנין התחילה לפרוץ לאכול מכל שוחט מבלי לידע ידיעה ברורה כחו דהיתירא.

וגם בענין עונש מאכיל איסור מצינו לחז"ל שהחמירו באופן יוצא מן הכלל במאכלות אסורות שלא מצינו דוגמתו בע"א, בחולין (דף צ"ג ע"ב) טבח שמצאו חלב אחריו בכשעורה מעבירין אותו, ואם מצאו אחריו כזית מלקין אותו. (וראה באריכות בספר החדש נדחי ישראל להחפץ חיים זי"ע על כשרות הבשר).

בספר הקדוש שבט מוסר פרק לו:

**בו יבואר עד כמה כוחות הטומאה והחיצונים משתדלים בכל כוחם
שהשוחט יאכיל טריפות לישראל, ולהכשיל את ישראל באכילת
נבילות וטריפות.**

**גם יבואר בו גודל האיסור לאכול בשר אפילו למי שקרא ושנה,
זולת לצדיק גמור, וגם כן עם שמירה מעולה. טעם שבעל תשובה
לא יאכל בשר כי אם בשבת.**

לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו

כלל העולה, שלא הותר בשר רק למי שהוא צדיק דצלם אלקים על פניו. ושר העוף והבהמה מתיירא ממנו. ולכן אחר שחטאו ישראל בארץ וגלו, כל החיות מתגרות בהם עד שנסתלקו מדמות עליון, שעל אותו הדמות אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ט') ומווראכם וחתכם יהי, ושבו כבהמות נדמו, באו רז"ל שהם צדיקים גמורים, והרמיזו בדבריהם שאין לאכול בשר, והוא אומרם (פסחים מ"ט) עם הארץ אסור לאכול בשר. ואף על פי שאמרו רז"ל (ברכות מ"ז) מי שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, הרי הוא עם הארץ, אפילו הכי גבי אכילת בשר, אפילו למד ספרא וספרי וכולהו תלמודא, עם הארץ הוא לגבי אדם הראשון, ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה, נאסר לו. אוי לכם עמי הארצות, וגם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילין בהם, ואינכם נלאים לחזור ולהחמיר אפילו כחוט השערה, ע"ש יותר באורך.

משה נצטווה על פה ככל דיני שחיטה,

כמו שכתוב ושחטתם בזה ואכלתם

וגם אמר (דברים י"ב) וזבחת מבקרך ומצאנך כאשר צויתך, ונתעוררו חז"ל לומר שנצטוה משה על פה ככל דיני שחיטה, ועל כן אמר שאול (ש"א י"ד) ושחטתם בזה ואכלתם ונראה שציום על פה.

השוחט האכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא

מביט בנשים ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות

ועתה בני, שמע מה עושים בני השחיטה: לוקחים הסכין ביד רמה, ועומדים על הבהמה בקומה זקופה, והבהמה מוטה ובוכה ומוסרת עצמה, כי אין כח בידה ואותו אכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ובהדיוטים, ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות, ואחר כך רואה המנות הנתונות לו ושמח בהם, ואשתו מקבלתם בסבר פנים יפות ומתיהרת בשכנות, ראו מעלתנו ומעלת הרב הגדול סמא"ל. כה

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 9

יחיו וכה יאריכו ימים, אם לא תביאם מעלתם להשחט גם הם כמותם. כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש, ועל שלא חס באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסורין קשים, ותורתו לא הגינה עליו (ב"מ פ"ה), עד כאן לשונו לעניננו ע"ש באורך נפלאות השם.

צריך השוחט להיות צדיק נמור, שלא יפגום צלם אלוקים, דאם לא נמצא שוחט בהמה לכהמה, ואם הוא בלתי טהור, אז אותה שחיטה נקרא מיתה משונה

העולה מזה שצריך השוחט להיות צדיק נמור, שלא יפגום צלם אלוקים, דאם לא כן נדמה ככהמה, ונמצא שוחט בהמה לכהמה. ונראה שעל זה מתרעם הנביא ישעיה בפסוק (ישעי' ס"ו) שוחט השור מכה איש, דכיון שהיו בלתי הגונים, נמצא דכל שהיה שוחט השור כאלו מכה איש ממש, משום דאין הפרש ממנו לשור, כיון שאין בשוחט נשמה טהורה, כי מותר אדם מהבהמה אין לבד הנשמה הטהורה וכו', ובלתי נשמה טהורה האדם והבהמה שוין, ולמה ישחט זה לזה, שנמצא ששוחט איש כמוהו בלתי נשמה טהורה. וכיון דכשהשוחט בלתי טהור הוא, אז אותה שחיטה נקרא לכהמה מיתה משונה, מה שאין כן בהיותו צדיק והגון, שנקראת תיקון כי על ידי השחיטה בהכשר על ידי צדיק מתתקנת ועולה למדרגת בעל חי מדבר. ובפרט אם יש מגלגול בה איזה נפש שחטא. דזהו כוונת פסוק (ויקרא א') אדם כי יקריב מכם קרבן לה', כלומר אדם כי יקריב אותה בהמה שמקריב נעשה מכם, על ידי שמקריבים קרבן לה' שעולה למדרגת אדם.

או הכוונה, אומר הקדוש ברוך הוא טעם אומרו: אדם כי יקריב, כלומר, שצויתי על ענין הקרבן, משום שיש מגולגלים מכם בכהמה ובעוף, לכן אמרתי לקרבו, שעל ידי שחיטה בהכשר וכוונה מהכהן השוחט לה' מתקרב, וזהו קרבן לה', ומטעם זה אמרתי: מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.

ובהפך זה מתרעם הנביא ישעיה (בסימן כ"ב) בפסוק: והנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחוט צאן אכול בשר ושתות יין, אכול ושתו כי מחר נמות. ונגלה באזני ה' צבאות, אם יכופר העון הזה לכם עד תמיתון. מתרעם על הרשעים, שבששון ובשמחת לבם בעבירות היו שוחטים בשר ושותים יין להרבות תאות המשגל. וכיון שכן היו הורגים הבקר הריגה ממש, ושוהטים הצאן שחיטה דרך נקימה, כרשע זה השוחט את חברו דרך נקימה. ולרמוז על זה, נקט לשון הריגה גבי בקר, כמו שאמר: הרוג בקר, כדי שתבין דשחיטה גבי צאן אינו בהכשר, כי אם שחיטת נקימה בסכין פגום, ועושים כן באומרים: אכול ושתו כי מחר נמות, וכיון שאנו מעותדים למות, למה נחוש על מיתת הבהמה. ונגלה באזני ה' צבאות, אם יכופר העון הזה להם, ששחטו הבהמה דרך הריגה, ולא רחמו לתקנה עד ימותון הם במיתה זו, שיתגלגלו בכהמה ותהיה נהרגת, כדי שירגיש בצער שעשה, ואחר כך יכנס בכהמה אחרת ויתכפר בהכשר שחיטה.

בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהשוחטים עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל

והנה החומרות מצד הדין הם אלו: ראשית הוא דבר גדול מאד מחמת בדיקת הסכין של שחיטה. אף על גב שרבותינו ז"ל אמרו (חולין ג'): רוב מצוין אצל שחיטה מומחין הן - יש מקומות שיש רבים מן העם נמצאין אצל שחיטה בלתי מומחין. ועוד ראינו במקצת מקומות כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא, ואשר אינו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכונן לבו במאד בבדיקתו. הלא תראה כי יבדוק האדם פעמים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנו, כי הכין לבו באחרונה. ובבחינת חוש המשוש כפי כוונת הלב. (הג"ה. ועתה בעונותינו הרבים, בדור הזה יש ויש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהם עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל, ויש שאין להם כלל נדן לסכין שלהם, אלא מניחים כך אפילו שלא במקום מוצנע. והסכין צריך להיות חד וחלק, וזה על פי הרוב אינו חלק, אלא מגעתו כמגע ראש השבולת [שאינו חלק כל כך, עיין רש"י חולין (יז עמוד ב')]. ויש מדברים בשעת הבדיקה - בודאי בשעה שהם מדברים אין להם כוונה על הבדיקה, אלא מעבירין באצבע בהולכה והבאה במהירות בלי כוונה.

**מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה,
כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה"**

ויש שוחטים ובודקים שהמה קלי הדעת ופושעים. וידוע שכל מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה" ואם אין מת עתה במגפה מתגלגל נשמתו שימות במגפה. וגם נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים).

**מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר
מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין**

עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעבים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל כלם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות. ועל כן מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין. ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. (הגה"ה. כתב רמ"א בש"ע יו"ד סי' ל"ט סעיף י"ז וזה לשונו:

כבר נהגו בכל מדינות אלו למעך, ומכל מקום צריך להיות הבודק ירא אלוקים שיודע לזהר למעך בנחת שלא ינתק בכח עד כאן לשונו.

וכתב הט"ז על זה, וראוי להזהיר השוחטים והבודקים שלא ימעכו כל כך בחזקה, אלא לגלגל בין האצבעות, וקצת בדרך המיעוץ. וראיתי עוד לקצת בודקים אינן נזהרים למעך בנחת, כי סומכים על נפחת הריאה, והם מאכילים טריפות, דודאי בכל סירכא גמורה אין נפוח עד כאן לשונו.

**הרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ואם היה מנפח
כראוי היה מבצבץ, הם מאכילים טריפות לישראל**

וכתב עוד בטורי זהב וזה לשונו: דמה שאנו נוהגים לבדוק בנפיחה ושמים רוק או מים על מקום הסירכא, וסומכין על זה להכשיר, היינו על ידי נפיחה, לפי שכבר עברה הסירכא על ידי משמוש, כמו שכתב בסעיף י"ג, ממילא לא היתה כאן סירכא כלל, בזה אנו מצריכין בדיקה לחומרא, דאם מבצבץ תהיה טריפה ואם לא תבצבץ כשר מצד הדין, כיון שאין כאן סירכא. ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמה אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל, דאם כן למה לן למעוץ והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבוצ, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומרא. וזה מבואר וברור עד כאן לשונו).

**אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה,
בודאי מאכילים טריפות לישראל**

על כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים, להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוץ ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומרא כדלעיל.

על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

כל שוחט יזהר מאד, אם שוחט או בפני הבית ברחוב העיר או בבית שיש תינוקות שמטפים. שיזהר לראות מקודם שלא יהא שם צואה או טינוף. ואם יש שם צואה ילך אל תוך הבית מקום נקי ויברך הברכה ואחר כך ישחוט בחוץ. וצריך לזהר בזה עד מאוד. עד כאן לשונו בעל ספר של"ה ז"ל.

כיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות, לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת

כלל העולה: צריך השוחט להיות תם וישר ירא אלוקים וסר מרע ורחמן מאד. וכששוחט איזה בהמה חיה ועוף יאמר בתחלת השחיטה התפלה של מעלה. וכיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת אם יש שם. ויראה בעצמו כאלו מה שעושה לשחוט הבהמה הוא לתועלתה להושיעה מצערה שיושבת בגוף בהמה, ואף על פי שמצערה עם השחיטה כוונתו לטוב לה, כרופא הזה שמצער לחולה בהקזות והרקות וכוונתו לרפאו מחוליו. ובהיות השוחט ירא אלוקים לבו יטהר, לכן כל זה ולתקן הנפש המגולגלת שם.

ויתפלל להקדוש ברוך הוא: יהי רצון שיאכל בשר זה בדבר מצוה ובברכה כדי שישתלם תיקון הנפש אם נתגלגל בתוכה. וכן תראה כי ביעקב אבינו עליו השלום כששלח מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, חשש על הבהמות שהיה מגולגל בהם איזה נפשות לשלחם לו פן יקריבם לעבודת גלולים, ונמצאים נאבדים. מה עשה: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו עזים מאתים וגו', הניח הבחירה ביד הבהמות שהבאות בידו מאליהם שלח לעשו, וזהו מן הבא בידו. משום דכל בהמה שיש בקרבה איזה נפש מגולגלת, אם רוצים לשלחה לדבר הרשות מפצרת שלא לילך, כי הנפש המגולגלת בקרבה מכריחה שלא תלך. ולכן יעקב אבינו עליו השלום לא הפציר ליקח בהמה בעל כרחו לשלוח, משום חשש זה, אלא ויקח מן הבא בידו מאליו עזים מאתים ותישים עשרים וגו'. ופירוש הכתוב הטעם: משום שהיה מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, (ובחיבור על הפרשיות אשר לי הארכתי בזה).

כמה מהרעה גורם השוחט שאין יראת אלוקים נגד עיניו, ופוגם בחמשה דברים שהיה חלדה דרסה הגרמה עיקור, כל צרות ישראל באים על ידו, חס ושלום

הבט וראה, כמה מהרעה גורם השוחט שאין יראת אלוקים נגד עיניו, ופוגם באחד מחמשה דברים. שהיה חלדה דרסה הגרמה עיקור. כתב בספר הקנה:

שהי"ה, עולה סמא"ל

שהי"ה במספר קטן עולה סמא"ל והכוונה, הפוגם בשהיה גורם התגברות כח לסמא"ל.

חלדה, עולה קטב מרירי

חלדה במספר קטן עם המלה עולה קטב מרירי. שהפוגם בחלדה גורם שישלוח קטב מרירי בעולם.

דרסה גימטריא עוזא שר מנגד על ישראל

דרסה במספר קטן: דרס עולה י"ב, וה' של דרסה מתחלף בצ' שהיא במספר קטן ט', תן ט' על י"ב הם כ"א. גם דרסה עם ארבע אותיות של דרסה עולה כ"א. גימטריא עוזא שר מנגד על ישראל. הפוגם בדרסה נותן כח לשר זה.

הגרמה גימטריא חמור, קליפה קשה

הגרמה במספר שוה עם המלה - גימטריא חמור קליפה קשה. הפוגם בהגרמה משליטה בעולם.

עיקור עולה "עזאל"

עיקור עם המלה במספר קטן עולה עזאל.

והם חמשה מדרגות וכוחות הטומאה המנגדות לשכינה הפוגם בה' דברים נותן בהם כח חס ושלום, וגם שולטים על הנפשות המגולגלות בבהמה חיה, ועוף ומאבדים אותם.

ובספר צפנת פענח מכתיבת יד כתב:

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 12

שהיה במספר קטן עם ארבע אותיותיו עולה קצף.

דרסה במספר קטן עולה י"ז ועם ארבע אותיות עולה כ"א, כמספר חרוץ במספר קטן. עיקור במספר קטן עולה חמה.

הגרמה במספר קטן עולה אף כזה: האל"ף מתחלף בתי"ו, שתי"ו במספר קטן ד' והפא מתחלף בו, הרי עשרה, ושני אותיות של אף עצמן עולה ט', תן ט' על יו"ד הרי י"ט.

הגרמה במספר קטן עולה י"ט.

חלדה במספר קטן עולה משחית.

ראה החירוב היוצא מהפוגם בחמשה דברים אלו לעולם ולנפש המגולגלת בבהמה. שהרי המשחית שמתחלק בפגם שהיה משהה ומעכב שיבא לעולם, והנפש שמגולגלת בבהמה. המשחית של הפוגם בחלדה מחליד השפע מהנפש בהררי חשך ואפלה. משחית שמתחזק מהפוגם בהגרמה, שהוא אף, מכרית השפע מן הקדושה לסטרא - אחרא. המשחית שמתחזק מהפוגם בעיקור, שהוא חמה, מעקר ותולש השפע משורשו שבקדושה. וכן עושים בנפשות המגולגלות בבהמה כמדובר.

סוד נפלא על הפסוק, מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ, גבר השוחט

סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר

אם כן, ראה גם ראה בנזק הגורם הפוגם בענין השחיטה, וישמעו השוחטים והבודקים ויחרדו ויאחו להם אימה ופחד ויקנו ענוה ויראת ה'. באופן שהחוטאים גורמים לתת כח לכוחות הטומאה המנגדות לשכינה.

וזהו דקאמר משה להקב"ה בפרשת שלח לך, על פסוק מבלתי יכולת וגו' אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ועון, סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ונקדים לדקדק לבא לענין: מהו דנקט לשון שחיטה, **וישחטם במדבר** ולא קאמר וימיתם? ועוד מה מלת ועתה?.

גם להבין אומרו: כאשר דברת לאמר? ורש"י ז"ל פירש: שהדבור הוא, שה' ארך אפים לצדיקים ולרשעים.

גם להבין אומרו ה' ארך אפים? אמנם בהיות שכשישראל חוטאים מתגבר סמא"ל הרשע השוחט בסכין פגום כנודע, והמתים על ידו נקראים **נבלה**, כאמרם ז"ל בזהר. לזה אמר משה רבינו עליו השלום, שהקדוש ברוך הוא מוכרח למחול להם, משום שיאמרו יושב הארץ, מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ, גבר סמא"ל וישחטם סמא"ל במדבר, ובפרט היות המדבר מקום שליטת החיצונים שימצאו מקום לסייע לדבורם: מבלתי יכולת ה' חס ושלום, שהרי כשנכנסו במדבר גבר סמא"ל וישחטם כמנהגו, ואומנתו לשחוט הבריות. ועתה יגדל נא כח ה', אין ועתה אלא תשובה, כאמרם ז"ל (בראשית רבה פרק כ"א) כלומר, על ידי תשובה שעשו ישראל, שכבר נתחרטו ממה שעשו, יגדל נא כח ה'. ואל תשיבני ריקם רבון העולמים, מהתעניות וסיגופים שעשו לקבל, משום שאתה דברת לאמר - כבר דברת לי שהתשובה היא בדברים שנאמר קחו עמכם דברים ושוכו אל ה', כי הכל גילה הקב"ה למשה כנודע וזהו כאשר דברת לאמר.

ויכולים לומר שגם כוון לומר בזה, כאשר דברת לי שהתשובה בדברים, אף שעתידי נביא אחר לאמר אותה, מכל מקום גלית לי גם כן שהתשובה בדברים אלו שייכות לרשעים, דלצדיקים מה צורך מהם? אם כן, אם לא תכפר להם, נמצא שעל מגן נקראת ארך אפים ורב חסד וגו', לכן סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, ומה גם שכבר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ואין זה אלא כי אם שנהגת עמהם במדותיך אלו, בחסד ובאריכות אפים וכו', ואם כן, גם עתה נהוג עמהם כן, ואל תמית אותם על חטאם, פן יאמרו מבלתי יכולת ה' חס ושלום, וגבר כח סמא"ל וישחטם כדפרישית.

הקדוש ברוך הוא יזכה אותנו לעובדו ולדבקה בו, ולהצילנו ממיתת סמא"ל השוחט בסכין פגום, ולהאריך ימינו בטוב ושנותינו בניעימים כדי לקיים כל מצות שבתורה. אמן נצח סלה ועד. **(עכ"ל"ק של השבט מוסר - עכשיו מי שיש לו נשמה יהודי האם אפשר היום לנגוע בבשר עוף ובהמה של המאכילי נבילות וטריפות ובדצי"ם העמלקים למיניהם???)**.

על כן חובה גדולה על כל יהודי ויהודי החרד לדבר ה' וכו', להודיע לכל אחד ואחד מישראל, שיש מכשולות גדולות שבדצי"ם מאכילים אותנו בנבילות וטריפות חלב ודם, ואם לא מודיע - דמו בראשו - כל שפיכות דמים שבישראל על ראשו ראשו!!! (שבת נד:; נה:; נו:; סוכה כט:; סנהדרין כ:; כז:; קג:; שבועות לט:; רש"י סוטה מא:; חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו, רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז, רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח), מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:).

א. צדיק אינו נותן שינה לעיניו. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה. (זהר הקדוש, חלק א, דף כ').

ב. ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:).

ג. נח היה מוחה בדור המבול לכך נקרא איש צדיק. בבראשית רבה (פרשה ל' פסוק ז'), הקב"ה העמיד את שם ועבר שיהיו מוחין ומתריין בדורם. ברבה פרשת וירא (סי' נ"ב), ויקרא רבה כה, אבות דרבי נתן פרק כט, רבה איכה בפתיחה סי' כ"ב, תנחומא משפטים, שערי חיים, החיד"א בחומת אנך פרשת נח, מדרש תנחומא, חקת, תנחומא פ' תזריע, ילקוט יחזקאל קפיטל ט' סימן שמ"ט, ילקוט תהלים יב סי' תרנ"ו, ילקוט מגילה עה"פ בלילה ההוא נדדה שנת המלך, שו"ת מהר"ם שי"ק תשובה ש"ג, מכילתא ותנחומא, ועי' רלנ"ח סי' ע"ז, מע"ל דברים, שמו"ר פכ"ה מע"ל שמות,

ד. קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט)

ה. כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידו. (ילקוט שופטים סח).

ו. נח קיבל שכרו על שהיה עומד ומוחה ברבים מאה ועשרים שנה. מה שכרו של נח שהי' עומד ומוחה ברבים כל אותן מאה ועשרים שנה עד שלא בא המבול, לפיכך העיד עליו התורה נח איש צדיק תמים עכ"ל. (תנא דבי אליהו זוטא י"ב)

ז. מלבד עצם חיוב המחאה הרי מי שאינו מוחה מביא תקלה לטעות שהדבר מותר כדברי המאירי וזה לשון המאירי שבת (דף כ"ט), כל ת"ח שרואה באחד שהוא עושה שלא כהוגן והוא יודע בעצמו שבידו למחות ואינו מוחה גורם

תקלה לעולם. וכל שכן בדברים הקרובים לטעות שאדם נעזר (מל' עזר) אחר כן בעשייתן מצד שכבר עשוהו לפניו ולא מיחו. ע"ש כל הענין.

ח. אחד מהדברים שלפי גודל החטא אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה הוא, מי שאפשר בידו למחות ולא מיחה כדברי הרמב"ם. זה לשון הרמב"ם בהלכות תשובה, כ"ד דברים מעכבין את התשובה, ארבע מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ואלו הן: (א) המחטיא את הרבים, ובכלל עון זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה.

(ב) והמטה את חבירו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח. (ג) הרואה בנו יוצא לתרבות רעה ואינו מוחה בידו, הואיל ובנו ברשותו אילו מיחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו, ובכלל עון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם. (ד) והאומר אחטא ואשוב ובכלל זה האומר אחטא ויום כפורים מכפר עכ"ל. (רמב"ם הלכות תשובה פרק ד, הלכה א).

ט. אם אתה רואה בבית חבירך דבר מגונה תהא מוחה בידם. בני, הוי זהיר בבית שאתה רגיל לכנס, ותראה נוהגים בתוכה דבר מגונה - תהא מוחה בידם ואל תחניף, שהקולר תלוי בצוארך, שאפשר שאינם יודעים בגנות הדבר ולכך עושים; ואם יודעים ועושים - אל תהיה ממחזיקים. (שבר מוסר פרק ט"ז).

י. שכר מי שבידו למחות ומוחה. כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל).

יא. אפילו אם הוא מסופק אם ישמעו בקולו כשמוחה על עוברי עבירה - ג"כ נענש מטעם ערבות אם לא מיחה. בשו"ת מהרלב"ח (תשובה ע"ז) בפירוש מאמר לרבותינו ז"ל "שכל ישראל ערבים זה לזה". וז"ל: ועל ענין פירוש מה שאמרו רבותינו ז"ל שכל ישראל ערבים זה לזה כבר מהמאמר שכתבתי למעלה מבואר האמת כי זהו דוק' במי שיש בידו למחות ואינו מוחה שכשהוא רואה לאחד עובר עבירה ויש בידו למחות ואינו מחוה הוא נענש על אותו מוחה עון, ושורת הדין כן נותנת, ולא לבד נענש מי שיכול למחות ואינו מוחה, אלא אפילו מי שיש לו ספק אם ישמעו בקולו כשמוחה בידם או לא נענש, אם אינו מוחה לראות, אם יוכל למחות. וכן אמרו ז"ל בשבת על פסוק "וממקדשי תחלו". אבל כשודאי אינו יכול למחות אינו נענש על עון אחרים, וכל שאינו נענש על הנסותרות ואף על פי שבסנהדרין פרק נגמר הדין חלקו רבותינו ז"ל בדבר הזה ויש מי שאומר שם, שאחר שעברו ישראל את הירדן נענשו על הנסותרו'. וראיתו מעכ. נרא' שמסקנ' התלמוד שלא כדעתו אלא כסבר' החולק עליו שלא ענש על

הנסתרו' לעולם. ונענשו על עכן משו' דהוו ידעי ביה אשתו ובניו כדאיתא התם. מה תאמר הרי לא ידעו בו ישראל ונענשו. נראה לי לומר שלהיות ישראל שם כלם מקובצ' והיתה השגחת אלקינו יתברך דבקה בהן לעשות עמהם ניסים שלא על דרך הטבעי היה צריך שכלם יהיו צדיקים אמנם כשחטא אפילו אחד מהם הרי הם כמו הגוף שחלה א' מאיבריו שנאמר עליו חלה פלוני: [(הערת המעתיק) וכעין זה כתב בספר שבט מוסר, עיין בפנים הספר פרק?] ואין ראוי שתהיה השגחת אלקינו יתברך דבקה עמהם. וגם זה מדרך המשפט האמיתי הוא. ומלך המשפט יזכה אותנו לראות בבנין בית קדשנו במהרה בימינו אמן. נאם הצעיר יושב ירושלים עיר הקודש תוב"ב נכאה לבב. כי יראה חרבות בית מקדשה סביב.

לוי בכמה"ר יעקב' חביב ז"ל.

[נ.ב. ועיין בשו"ת בנימין זאב סימן ש"ג, שמחויב להוכיח בין שוגג ובין במזיד אפילו אם ברור לו שלא יקבלו, ואם לא הוכיח עבר על מצוה עשה של הוכיח תוכיח, ויקבל עונשו על זה, עיי"ש. וכעת בא לידי שו"ת מהר"ם שיק ועיין שם בסימן או"ח ש"ג ותראה נפלאות].

יב. כל ישראל ערבים זה לזה (שבועות לט.), שאלמלא הערבות, לא היה אדם מוחה ביד חברו על חטאיו, ולא היו נותנים לב לחקר על עושי רשעה לבערם. לכן הכניסם הקדוש ברוך הוא לערבים, כדי שיעשו גדרים וסיגים שלא יחטאו. (ספר חסידים אות צ"ג)

יג. נמצא לפי כל הנ"ל שכל אחד נתפס בעון חברו של כל איש מישראל מפני חיוב הערבות. וכל חיוב הערבות שנכנסו בזה הוא כדי שימחו ויוכיחו לכן כל שיש בידו למחות ולא מיחה נתפס בעוון ההוא שלא מיחה בו. וכן אמרו חז"ל בסנהדרין עה"פ "וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולן ערבים זה בזה, התם שהיה בידם למחות ולא מיחו. (סנהדרין כז: שבועות לט.)

יד. ולזה ראשי הגולה שהשפעתם מגיע לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני שלפי גודל כח השפעתם במחאה כך היא בחיוב הערבות. "אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א"ר חנינא מאי דכתיב ה' במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אם שרים חטאו זקנים מה חטאו אלא אימא על זקנים [פי' סנהדרין] שלא מיחו בשרים" (שבת נד:).

טו. גם למידיים אנו מדברי חז"ל אלו שמי שיש בידו למחות ביד המנהיגים הרבנים שהם ימחו בידי עוברי עבירה ואינו מוחה בידם הוא נתפס, כמו הסנהדרין שה' יביאם במשפט על שלא מיחו בשרים, שהיה להם ההשפעה על השרים והיה להם למחות.

וכן כתב הילמע"ל (דברים כ"ט) בשם המהרי"ט עה"פ. "אתם נצבים היום כולכם וגו' לעברך בברית ה' אלקיך, ובאלתו אשר ה' אלקיך כרת עמך היום" (נצבים כט, יא). "ונאמר בלשון יחד לעברך בברית וגו', **שכל יחיד ויחיד נעשה ערב על ששים רבוא**, כפי שנתבאר בפרשת כי תבא, ולכן פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד. ונאמר כל איש ישראל, **שכל אדם ואדם מישראל שיש בידו למחות ביד הזקנים והשופטים המתנהגים בעול ואינו מוחה נתפס עליהם**, כמו שאירע במעשה של אשת ר' חנינא בן תרדיון שגזרו עליה הריגה על שלא מיחתה בר' חנינא שהיה הוגה השם באותיותיו". (יוסף לקח בשם מהרי"ט, מע"ל דברים פ' כ"ט).

טז. בשבועות (דף ל"ט ע"א) וז"ל: ונקה לא ינקה, כל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו, וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא, והכתיב "וכשלו איש באחיו" איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה, התם שיש בידם למחות ולא מיחו. עכ"ל הגמ'.

יז. וכן פסק הרמב"ם ז"ל "וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעון אלו". וזה לשון הרמב"ם (פ"ו מה' דעות ה' ז') "וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעון אלו, כיון שאפשר לו למחות בהם" עכ"ל.

יח. **החיוב במחאה ותוכחה להלכה ובאחרונים**: ברמ"א יו"ד ס"ס של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון ע"ש. ועי' בתשו' מהר"ם שיק או"ח סי' ש"ג שמברר דיני מצות תוכחה באר היטב, ושם בד"ה ויותר, אחר שחילק בין החיוב מצד מ"ע של תוכחה, ובין החיוב מכח הערבות, וז"ל: "ולזאת הרשות והחיות ניתן להוכיח ברוב כח ועוז בעוברי עבירה להסיר ההיזק מרבים וכו' והחיוב לסלק הנזק בכל אופן שאפשר, ומי יעיז פניו לומר שהחיוב עלינו לשתוק, ולהיות כאיש נדהם וכאלם לא יפתח פיו, בראותינו סכנה לנפשינו וכו' ולזאת החיוב עלינו למחות בעוברי עבירה בכל אופן שאפשר" עכ"ל.

יט. על ידי הערבות מקיים כל אחד מישראל כל התרי"ג מצוות וזה בעצם ההוכחה על זה שנתחייבו בערבות על העובר על התורה. וזהו מה שפירש בעל הפני יצחק בפ' נצבים עה"פ הנסתרות. "הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דרי התורה הזאת" (נצבים פ' כ"ט כ"ח) ובילקוט מעם לועז וז"ל: "שכבר נתבאר בהקדמה לבאור ספר דברים שכל אחד מישראל יכול לקיים כל התרי"ג מצוות, אע"פ שיש מצוות השייכות רק בכהנים או בלויים, אבל כיון שכל ישראל הם נשמה אחת ורק הגופות מחולקים, הרי כשמצטרפים כל ישראל שהם ערבים זה לזה נמצא ביד כל אחד ואחד מישראל תרי"ג מצוות. וזהו שאומר כאן הכתוב הנסתרות, מה שאדם עובר בסתר, לה' אלקינו, הקב"ה נפרע ממנו (כי אין ערבות על דברים שבסתר). והנגלות, מה

שנעשה בגלוי שייך לנו ולבנינו, שהרי כל ישראל ערבים זה בזה, שמא תאמר איך טוביה חוטא ויוחנא משתלמא, התשובה לעשות את כל דברי התורה הזאת, שיש בתורה תרי"ג מצות, ואם לא נהיה ערבים זה בזה איך יצויר שכל אחד מישראל יקיים כל המצות, וכשם שהקיום נחשב רק בהצטרפות כל ישראל, כך העונש אם רואה חבירו עובר חייב להוכיחו ואם לא נענש על ידו". (פני יצחק, מע"ל דברים תשס"ד)

כ. נענשים על זה שאין מוחים לכבוד ה' ותורתו, מפני שהרי במציאות על כבודו הפרטי כל אחד מוחה, ונוצרת טענה על כבודי לא מחיתם ועל כבוד בשם ודם מחיתם בילקוט שמואל קפיטל ו' סי' ק"ג בשם תנא דבי אליהו וז"ל על הכל הקב"ה פורע מדה כנגד מדה לפי שהיו בני עלי מקולקלים במעשיהם יצאו למלחמה ונהרגו מישראל ארבעת אלפים, אמרו ישראל למה נגפנו ה', אמר הקב"ה כשהיו מכעיסים לפני בעזרת ישראל ובעזרת הנשים לא אמרתם כך, שלחו והביאו ארון הברית והריעו תרועה גדולה שאין בה ממש, על אותה שעה אמר נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה, מיד נהרגו שלשים אלף ונשבה ארון הברית עכ"ל.

כא. "לעברך בברית ה' אלקיך. ובאלתו אשר ה' אלקיך כרת עמך היום" (נצבים כט, יא). ונאמר בלשון יחיד לעברך בברית וגו', (יוסף לקח בשם מהרי"ט) שכל יחיד ויחיד נעשה ערב על ששים רבוא, כפי שנתבאר בפרשת כי תבא, ולכן פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד. ונאמר "כל איש ישראל", שכל אדם ואדם מישראל שיש בידו למחות ביד הזקנים והשופטים המתנהגים בעול ואינו מוחה נתפס עליהם, כמו שאירע במעשה של אשת ר' חנינא בן תרדיון שגזרו עליה הריגה על שלא מיחתה בר' חנינא שהיה הוגה השם באותיותיו. וזה שנאמר "וגרך אשר בשעריך", הוי"ו בא להפסיק, ללמדנו שאין אנו ערבים לגרים ואינם ערבים לכם. ויש אומרים (נח רש"י נדה פ"ב) שאנו ערבים על הגרים כי יש בידנו למחות בידם, אבל הם לא ערבים לנו, ולכן נאמר לעברך בברית וגו' בלשון יחיד, שרק אתה ערב לו, אבל הוא אינו ערב עליך (רא"ש ברכות). ואע"פ שהנשים אינן בכלל ערבות (יוסף לקח) זה דוקא במצות עשה, אבל לא במצות לא תעשה, ומשום כן נענשה אשת ר' חנינא בן תרדיון. וזהו שנזכר כאן נשיכם, שגם הם בכלל ערבות דוקא לעברך בברית ה', במצות שהנשים מצוות היינו ל"ת, ואם אינן מקיימות עוברות על האזהרה, ולא במצוות עשה שאינן מצוות. (מע"ל נצבים פ' כ"ט)

כב. בנינו ערבים - כשאינן ללוה לשלם מי נתפס? הערב! בילקוט שיר השירים (על הפסוק משכני אחרריך נרוצה) וז"ל: ר' מאיר אומר בשעה שעמדו ישראל על הר סיני אמר להם הקב"ה הביאו לכם ערבים שאתם שומרים את התורה ואני נותנה לכם, א"ל אבותינו ערבין אותנו, אמר להם יש לי עליהם, אברהם על מה

שאמר במה אדע, יצחק על שאהב את עשו, יעקב על שאמר נסתרה דרכי מה', א"ל בנינו ערבין אותנו, א"ל הם ערבים טובים, שנאמר מפי עוללים ויונקים יסדת עוז ואין עוז אלא תורה שנאמר ד' עוז לעמו יתן, בזמן שהלוח נתפס ואין לו מה לשלם מי נתפס לא הערב, הוי ותשכח תורת אלקיך אשכח בניך גם אני עכ"ל.

כג. בדור המבול היו הרבה צדיקים כמו נח ונמחו במבול מפני שלא הוכיחו ערבות עד מתן תורה כל מי שחטא היה הדור משלם ודור המבול הרבה כשרים היו כמו נח ונמחו עם דור המבול, ופי' הרב ברכת אברהם דלקו מטעם ערבות שהיה דבר קצוב ז' מצות אך ממ"ת עד ערבות מואב כל מי שחטא הקב"ה פורע ממנו שלא היה ערבות כיון שלא היה קצוב כמ"ש הרמב"ם אך בערבות מואב כבר ידעו כל המצות והיה קצוב ע"ש באורך. (עין זוכר שם)

כד. מה שכתוב בתנחומא ראה, דהרבה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור, הטעם שנמחו אותם הכשרים משום שלא מיחו, מה שאין כן נח שמחה בהם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בבראשית-רבה על הכתוב שנאו בשער מוכיח. (חיד"א בחומת אנך פרשת נח)

כה. גם הנשים הן בכלל חיוב הערבות על מה שהן נצטוו, נענשין אם לא מיחו בבעליהן, כמו שנענשה אשת רבי חנינא בן תרדיון, וגם בניו הקטנים נתפסים בעון אבותם רח"ל

כו. הרמב"ם בה' עכו"ם (פ"ד ה"ו) האריך איך דנין עיר הנדחת וכתב וז"ל: ומכין את כל נפש אדם אשר בה לפי חרב טף ונשים אם הודחה כולה, ואם נמצאו העובדים רובה מכים את כל הטף ונשים של עובדים לפי חרב עכ"ל.

כז. **האשה שיש בידה למחות ואינה מוחה נענשת בעוון זה:** בחז"ל בגמ' במס' ע"ז (דף י"ז ע"ב) וז"ל: אתיוהו לר' חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא, אמר להו כאשר ציוני ד' אלהי, מיד גזרו עליו לשריפה, ועל אשתו להריגה, ועל בתו לישב בקובה של זונות, עליו לשריפה שהיה הוגה את השם באותיותיו, והיכא עביד הכי והתנן אלו שאין להם חלק לעוה"ב האומר אין תורה מן השמים ואין תחיית המתים מן התורה, אבא שאול אומר אף ההוגה את השם באותיותיו, להתלמד עביד, כדתניא לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות, אלא מ"ט איעניש משום הוגה את השם בפרהסיא, ועל אשתו להריגה דלא מיחתה ביה, מכאן אמרו "כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נענש עליו" עכ"ל.

כח. **בנים קטנים נענשים עבור עוונות אבותיהם רח"ל** בילקוט פ' כי תשא סימן שצ"ח).

כט. תחת עבירה שעבר נוטל הקב"ה אחד מבניו רח"ל במדרש שוחר טוב (ק' ס"ב לך ד' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו) וז"ל: היאך אדם בחור דולק בעבירה וראוי למות, מה הקב"ה עושה, תולה עד שישא אשה ויוליד בנים, והקב"ה נוטל אחד מבניו תחת עבירה שעבר, ונמצא הקב"ה גובה את שלו משל עצמו, יש לך חסד גדול מזה, הוי לך ד' החסד עכ"ל. (ואי"ה להלן יבואר אם הב"ד עונשים למעלה או בב"ד של מטה).

ל. הקטן נענש בעוון אביו בילקוט רות (עה"פ וימותו גם שניהם) וז"ל: ללמדך שעין הרע מכה בבנים, אמר ר' חייא בר אבא עד שלש עשרה שנה הבן לוקה בעון האב, מכאן ואילך איש בעונו ימות עכ"ל: [עכשיו תבינו למה יש בשתי כיתות בבית שמש יותר מעשר ילדים עם מחלת סרטן רח"ל]

לא. גם הטף הנשים והגרים נענשין כשהזולת חוטא במדרש תנחומא (פ' נצבים) על הפסוק "אתם נצבים היום כלכם לפני ד' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך" וז"ל: כולכם ערבים זה בזה, אפילו צדיק אחד ביניכם כולכם עומדים בזכותו, ולא אתם בלבד אלא אפילו צדיק אחד ביניכם כל העולם כלו בזכותו עומד, שנאמר "וצדיק יסוד עולם", וכשאחד מכם חטא כל הדור לוקה, וכן אתה מוצא בעין הלא עכן בן זרח מעל בחרם וגו' (חטא ישראל וגם עברו את בריתי), מדת פורענות מועטת והדור נתפס בה, מדה טובה מרובה עאכו"כ, לכך נאמר כל איש ישראל, ולא גדולים שבכם בלבד אלא אפילו טפכם נשיכם וגרך, עכ"ל.

לב. גדולים לוקין על ידי הקטנים במס' שמחות (פ"א).

לג. בודאי אם הגדולים ישמעו לקטנים יהיה הדור מאושר והאבות ירוו נחת רב מבניהם ויגיעו לדרגה יותר גבוהה מהם כשאיפתם וחפץ לבם, כי בכל אדם מתקנא חוץ מבנו. והשי"ת יערה רוח טהרה ממרום לעבדו באמת.

לד. לא רק המנהיגים יענשו בחומרא כזו, אלא כל בן תורה. החפץ חיים זצ"ל כותב שבימים אלו שכל אחד שמופלג בתורה, ויש בידו להוכיח ולומר מוסר חייב להוכיח ולומר מוסר אפילו אם אינו גאון גדול, על כן חייב כל תלמיד חכם לזרז עצמו ולזכור כי עתיד ליתן את הדין על כך. (בית ישראל סימן פ"ח) עוד כותב הח"ח (בספרו דבר בעתו פ"ב) איך ידע האדם אם הוא עובד ה' אמיתי או שחושב רק על עצמו על מנת לקבל שכר? אם הוא עובד ה' אמיתי, הינו משתוקק שכולם יעבדו את ה', וכשרואה שאחד נכשל, לבו דואג ומצטער על כך, ולא רק שדואג ע"ע שהוא לא ילך לגיהנם ויותר מזה זה אינו ענינו ולא מעניין אותו.

לה. ידוע שכל יהודי בשעת קבלת התורה קבל התורה לא בשבילו בלבד אלא גם לחזק וללמד התורה לאחרים. לכן אפי' המחיר והמדקדק הגדול ביותר

ששומר עצמו מכל איסור הקטן ביותר לעתיד לבא ידונוהו על שעבר על אכילת חזיר וטריפות, ויתמה מאד היכן ומתי עבר זאת העבירה אותו מחמיר ומדקדק גדול הזה? ויענו ויאמרו לו האם אינך יודע שיש דין ערבות שכל אחד צריך להיות ערב לחבירו ובאותו מקום ואותו זמן עבר פלוני אלמוני על איסור זה ולא מיחת בידו ועמדת מן הצד ללא אומר וללא דברים לכן הנך מתחייב על איסורו של ההוא, עד כאן תמצית דבריו.

לו. דוגמא קטנה אנו יכולים לתת לזה, האם כבר שמעתם שאדם שקרוביו נספו בעוה"ר באוישוויץ, יתנחם בה בהפטירו שעוד שש מיליון יהודים נוספו בשואה, או בתאונת אוירון ינחם עצמו שעוד הרבה אנשים ניזוקו, כן הוא הדבר בעינינו שלא תתנחם בזה שסוף סוף אין אתה היחידי הנוהג כך וכולם נוהגים כן, כי כל אחד יקבל עונשו על זה, וגם זה יהיה מספיק רע ומר.

לו. עוד כתב הח"ח (בחומת הדת מאמר ג'), שאדם לא יחשוב בלבו שיוכל לענות ולתרץ עמצו לפני השי"ת שלא יכול למחות ולהפריע ביד עוברי העבירה כי ידוע כבר מברבה פוסקים ומאמרי חז"ל שדברים רוחניים צריכים להיות חשובים אצל כ"א ואחד לא פחות מדברים הפרטיים שמפריעים לו, וכאשר בעניניו הפרטיים יש לו הפרעות ואינו הולך הכל כשורה הוא משתדל בכל הפעולות וההשתדלויות ומחפש כל מיני עצות ותחבולות איך לתקן ולסדר הכל על הצד הטוב ביותר שיצליח ואינו מתייאש ואינו נעשה עיף מדברים שצריכים לעשותם בעמל ויגיעה ומטכס עצות ופעולות איך להצליח.

לח. הוא הדין בעניני יהדות אם רצונו של השי"ת הי' חשוב אצלו כעניניו הפרטיים כב היה מחפש עצות על כך והשי"ת בודאי יהי' בעזרו, אבל בעוה"ר אין אנו נוהגים כן בעניני יהדות רק מיד כשרק נדמה שאין עצה מתייאשים מיד, ואפילו שפוטרים עצמם בכך בעה"ז אבל בשמים לא נפטור עצמינו בזה, (עכ"ד הח"ח). ועוד כתב (שם) שלא רק שיש עבירה ע"ז שלא מיחה בחבירו מפני שפגם חבירו זה פוגם גם בנשמתו, אלא עוד מצפה לו עונש לעתיד בזמן שחבירו ימות בעונו, מידו דמו ידרש, ע"כ. בספר תנא דבי אליהו מובא ש80,000 איש שנהרגו בגבעת בנימין מדוע נהרגו מכיון שסנהדרין הגדולה שהם היו התלמידי חכמים והצדיקים בדור ההוא היו צריכים לסובב כל יום בעיר ומקום אחר ללמודטיף מוסר ליהודים הגרים בכל מהקומות ולהדריכם בדרך ה' בה ילכו ומשלא עשדו זאת ע"כ נענשו ונהרגו ה80,000 בגבעת בנימין עכ"ל.

לט. מי שלא מיחה בעובר עבירה אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב מאהבה גם להערב שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף יג) ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב).

עדות ה' פתחא זעירא נאמנה 21

מ. כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שבת נד:).
ובזכות זה נזכה להנצל ממלחמת גוג ומגוג, ולאכול מן הזבחים בבנין בית המקדש בב"א

קיצור שולחן ערוך

"ילקוט יוסף"

להראש"ל"צ יצחק יוסף שליט"א

ראש ישיבת הזון עובדיה וכי

הלכות שהיטה

סימן ב' סעיף ד'

וזה לשונו:

"שוחט שעד אחד העיב עליו שהאכיל גבילות וטריפות לישראל, ואנשים רבים מעידים שלא בפניו על מעשיו המכוערים, הן בעניין ניתוק הסירכות, והן בהילולי שבת ויום טוב, אך אינם רוצים להעיד בפניו, כי הוא גברא אלמא וחשוד על שפיכות דמים, חובה להעבירו ממשרתו, דאף על פי שאין מקבלים עדות שלא בפני בעל דין, במקום שיש רגלים לדבר, והוא מילתא דאיסורא, לדעת רבים מגדולי הפוסקים רשאים לקבל עדות שלא בפני השוחט והבודק שכל ישראל, בעלי דין לזה. [ומקורו: ילקוט יוסף איסור והיתר כרך א עמוד לה] עכ"ל.

יום חמישי ג' תמוז תש"ס

פרוטוקול

שנערך במערכת הכשרות יורה דעה לסדר הנהלים במערכת

- א. קיום חברי הועדה זהו תנאי לקיום הכשרות.
- ב. חברי הועדה נקבעו על פי החלטת הרה"ג שלמה מחפוד שליט"א ואלו שמותם: הרה"ג עזרא מחפוד שליט"א, הרה"ג יוסף חמבי שליט"א, הרה"ג משה שוקרון שליט"א, הרה"ג יעקב מועלם שליט"א.
- ג. חברי הועדה יש להם זרק להם הסמכות הבלעדית להחליט בכל העניינים הקשורים למערכת הכשרות. כגון: מינוי מפקחים וכדו'. כמו"כ שום תעודה לא תינתן מבד"ץ "יורה דעה" לשום עסק או מבקש בלא אישור והסכמת הועדה.
- ד. תיגבה אגרה ע"י גובה ורואה השבון יפקח על הנעשה בכל הברה מתוקנת.
- ה. חברי הועדה יקבלו דוחות כספיים בכל הקשור לבד"ץ כדי שיוכלו לדעת על הנעשה בנוסף לרואה החשבון.
- ו. כמו"כ אין לשום גוף או גורם כל שהוא סמכות לקבוע את שכר המפקחים וכן הוצאות או רכבים וכדו'. סמכויות אלו הינם נתונים להחלטת הועדה בלבד כמוכן שהועדה תשמע הצעות ותשקול ותקבע כפי ראות עיניה.
- ז. כל בקשה או דרישה תצא מהועדה לנוהל תקין במערכת הכשרות כגון: נירת תיקיות וכדו' ייענו ויתבצעו מיידית כדי שנוכל לעמוד ולהעמיד כשרות למהדרין וכתלכה.
- ח. מוסכם על הועדה שאביחי הינו מנכ"ל ברשומות בכל הקשור לבד"ץ. ועליו ליישם את כל החלטות הועדה בעניינים כשרותיים ובתנאי העבודה.
- ט. כבוד הרה"ג שלמה מחפוד שליט"א מתן את כל הגיבוי והסמכויות לועדה ואין לשום אדם לערער או לחלול בכל החלטה שהיא.
- י. מסמך זה יהיה חתום ע"י חברי הועדה ואביחי.
- יא. כל מטרתו היא - להגיע לשלמות במערכת ולאחדות למען כבודו של הרה"ג שלמה מחפוד שליט"א ולמען כלל בית ישראל.

אביחי יודע כי אל לו להתערב בסעיפים כדלקמן:

1. לא להתערב בנושא של השגחה וכשרות.
2. לא למנות מפקחים ומשגיחים.
3. לא להוציא תעודת הכשר לפני שקיבל הודעה מהרב יעקב מועלם בלבד.
4. להוציא דוחות כספיים כפי בקשת הועדה.
5. לא לקבוע שכר מפקחים, הוצאות, וקביעת רכבים.

כל מסמך זה נכתב ע"י הרה"ג עזרא מחפוד שליט"א והרב יעקב מועלם שליט"א.

א. א. א.

א. א. א.

א. א. א.

א. א. א.

א. א. א.

א. א. א.

FROM :

בס"ד

נוכחים: הרב עזרא מחפוד הרב יעקב מועלם הרב אלעזר נידאם הרב יוסף חממי

תאריך: כ"ו ניסן תשס"א

הנדון: מתאת חברי הוועדה בפני הרח"ג שלמה מחפוד שליט"א.

הננו להזכיר לכת"ר מה שידוע לו כבר לדאבונינו:

א. למסעדת קווינה ניתן אישור כשרות לפסה ללא ידיעתנו כלל לא לוועדה ולא לראש המפקחים. וזאת למרות שהמקום מפורסם בריש גלי ובשלטי ענק שהוא תחת השגחת הבד"ץ.
ב. גם מסעדת אלגוצו נפתחה בפסח. למרות שכת"ר ההד"ע להדיא ששום מסעדה לא תיפתח בפסח.

ג. במצות יהודה נעשה ייצור בהעלמת הוועדה למרות שכל חברי הוועדה ביקשו להיות נוכחים בעת האפייה - חמור הדבר! הוועדה מבקשת לשם שמים ואין מענה גם מכת"ר אשר היה מן הראוי להיות אתנו יד אחת ולא נמשך לשיקולים של זרים.

ד. מצות ראשון, מהו זה לשלוח משגיח כאילו לעזור לרב יעקב מועלם שליט"א אשר למעשה הינו העלמת עין מחמץ כאשר הוכח לאהרן גירפי עצמו וכל המשגיחים שם אשר אמרו שהשגחתו אינה מגיעה אפי' לרבנות, ונתחלל בזה שם שמים.

ה. שהיטה בתוויל, לא ידענו שרי בצלאל חו"א יעשה ראש צוות לפסוק עבור בד"ץ כל ימינו שחיטה רבתית בתוויל, וחבל דלא ידענא כלל משליחותי מטעם הבד"ץ, וכבר רינונים נשמעו מבחוץ על שליחות זו וכמו שכתוב "סוף דבר הכל נשמע".

אנו רואים בזה ובעוד כמה מקרים אשר לא פירטנו כאן, שהוועדה לא היתה אלא לגושפנקא לכל הנעשה ע"י אחרים ולמעשה אין להם לטרוח להתערב בכשרות ואפי' משכורת כדאי לתת לזה.

ב"ה אנו לא מחפשי כספים, אלא לעזור כמה שאפשר לשם שמים ובלבד שהכל על דרך הטובה.

ובזה אנו חותמים ומביאים דו"ח זה לכת"ר.

(Handwritten signatures and text)

בס"ד

אור ל-וי אייר תשס"א

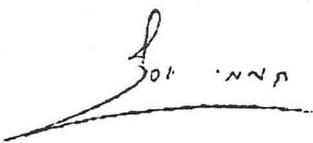
לכבוד הרח"ג שלמה מחפוד שליט"א

לאור מכתבינו מיום כ"ו ניסן תשס"א ומחאתינו
 בכמה ענינים שקרו במערכת הכשרות, ולאור
 הפרוטוקול מיום ג' תמוז תש"ס ובו מתוקן נוהלים
 וסדרים במערכת הכשרות אשר לא נתקיימו, על כן
 לצערנו אין אנו מוצאים את מקומינו במערכת
 כשרות זו ומגישים בזה את התפטרותנו ממערכת
 כשרות זו. ובודאי שכת"ר יודע כי אין כוונתנו כלל
 כלפיו באשר כבודו תמיד חשוב בעינינו והערכתנו
 רבה אליו.

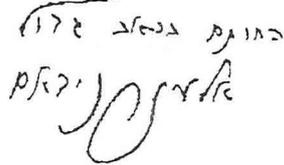
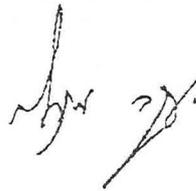
בכבוד רב

חברי ועד הכשרות

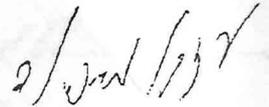
תאריך: 10/10/01

במועם בנאב 171
 ארצות הברית

2/1/01

בס"ד

לכבוד
בית הדין
שע"י כמוה"ר הגאון רבי נסים קרליץ שליט"א

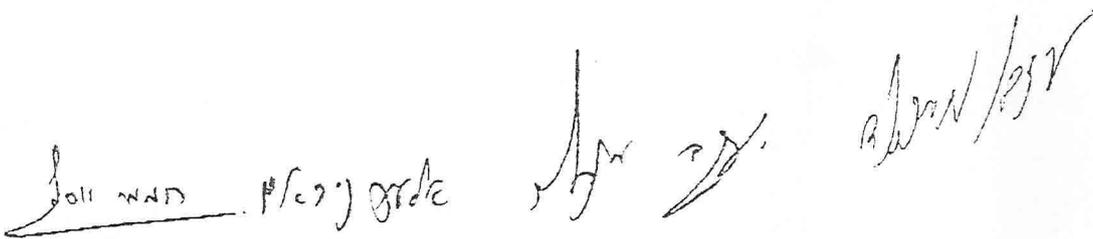
הננו להודיע לכבוד הדיינים שליט"א, שאמנם גדול האמת, אך אין לנו יכולים להגיע לדיון שהוזמנו אליו מפאת שהדבר כדון ב"ספק נפשות" רח"ל.

ואמנם שולחים לנו לכבוד בית הדין את המכתב ששלחנו לרב מחפוד שליט"א מיד ליד, והוא הוא שהראה אותו פה ושם ונודע הדבר כתוצאה מכך.

התפטרותינו כמצורף כאן, היתה לאחר שלא מצאנו עצה כלל לקיים עצמנו בכשרות זו. וכל ההבטחות וההסכמים שנעשו לתועלת לא כובדו.

ב"ה אנו משתדלים לעסוק בתורה ואין לנו מידע כלל על מקור ה"פטשקוילים" שפורסמו בירושלים רח"ל שלא כדרכה של תורה, וה' אלקים יחקור זאת.

ובכן הדבר מסור לידי בית הדין לברר את הדרך הרצויה לפני ה', כאשר לנו לא יכולים יותר מאשר למסור מכתבינו הנ"ל.

The bottom of the document features several handwritten signatures and stamps. On the left, there is a stamp that reads "תאריך 16.7.01" (Date 16.7.01). To its right are several handwritten signatures in black ink, including one that appears to be "אברהם" (Abraham) and another that is more stylized. The signatures are written in a cursive style.

בס"ד

אור ל-וי אייר תשס"א

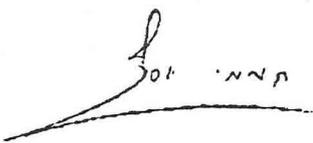
לכבוד הרח"ג שלמה מחפוד שליט"א

לאור מכתבינו מיום כ"ו ניסן תשס"א ומחאתינו
 בכמה ענינים שקרו במערכת הכשרות, ולאור
 הפרוטוקול מיום ג' תמוז תש"ס ובו מתוקן נוהלים
 וסדרים במערכת הכשרות אשר לא נתקיימו, על כן
 לצערנו אין אנו מוצאים את מקומינו במערכת
 כשרות זו ומגישים בזה את התפטרותנו ממערכת
 כשרות זו. ובודאי שכת"ר יודע כי אין כוונתנו כלל
 כלפיו באשר כבודו תמיד חשוב בעינינו והערכתנו
 רבה אליו.

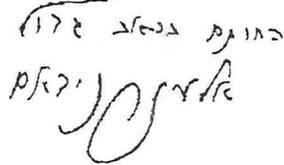
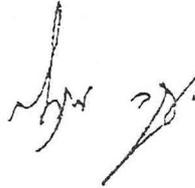
בכבוד רב

חברי ועד הכשרות

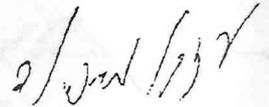
תאריך: 10/10/01

במועם בנאב 171
 ארצות הברית

2/1/01

תצהיר ב'

לסדר פרשת בלק התשס"א

בס"ד

לכל ב"ד ולכל מאן דבעי מדין עדות

אנוכי החתום מטה הייתי בודק חוץ בנווה ציון בערך משנת התשנ"ה במינויו של הר' מחפוד שהיה עומד בראש מחלקת הכשרות של נווה ציון ונסענו יחד לשחיטת חו"ל בארגנטינה במפעל ששמו: "פניסקור", כנ"ל הייתי בודק חוץ על שלחן נפרד של חלק וכל בהמה שהיתה חלק בבדיקת הסכינים היתה מגיעה אלי לשלחן ואני הייתי מבצע בה בדיקה חיצונית ומחליט בס"ד אם אכן היא "חלק בית יוסף" ונקיה מכל חשש ורק אז הייתי מסמן על הלוח הממוספר שלפני שמס' בהמה זו "חלק בית יוסף" ובין הזמנים היה מחליף אותי בהפסקות הר' מחפוד.

1. כשראה הר' מחפוד בעצמו שאני מקפיד על הכשרות באמת וביושר ומוציא רק 20% חלק לא מצא חן בעיניו ואמר לי בפשיטות בלשון זו: "אפרים אתה לא צריך להגזים ולקחת רק ריאה נקיה ממש אלא לפעמים יש שריכות שהם קלות ויורדות ביד גם את זה תעשה חלק בית יוסף כי זה כלום זה רק ריב". אני כמובן שלא הטיתי אזני לדבריו כלל ועיקר וכשהגיע תורי בהחלפות לשבת בשלחן הייתי עובד ביושר וביראת שמים.

2. פעם אחת בא ר' מחפוד להחליף אותי ובאותו זמן עסקתי בשריכה הדבוקה לשומן הלב שבטעות בודק הפנים לא בדק אותה או לא שם לב והחלטתי לפרק אותה והרגשתי שמאחורי עומד ר' מחפוד פתאום דחף אותי הצידה כשעדיין לא סיימתי לבדוק את הריאה הנ"ל ולקח את אותה ריאה מידי וזרק אותה למסוע של חלקי פנים וסימן אותה חלק בית יוסף ללא שום בדיקה.

3. פעם אחרת כשהייתי בבדיקת חוץ עמד לידי בודק חוץ של ה"כשר" ששמו ווסנר והגיעה אליו ריאה המסומנת ע"י בודק פנים שהיא שרוכה ווסנר הנ"ל פירק אותה ובדק אותה במים פושרים ולא בצבצו המים ואמר לי ווסנר: "תסמן אותה בלוח שלך חלק בית יוסף". אמרתי לו: "מה פתאום? והרי היתה הריאה הזאת שרוכה" ולא התייחס וחטף ממני את העיפרון וסימן על הלוח שלנו את מס' הבהמה הנ"ל חלק בית יוסף ומוסיף ואומר לי: "מה אתה עושה בעיות והרי מחפוד תמיד מכשיר ריאות כאלו לחלק בית יוסף וכך אמר גם לי לעשות" ואני נאלמתי דומיה.

4. תמיד מחפוד היה מנסה להניא אותי ולעודד אותי לעשות כמוהו ולהעביר סריכות כנ"ל ולסמנס חלק בית יוסף ובס"ד לא נעניתי לו, וכך היה אומר לי: "אפרים, אתה לא יודע לעבוד תראה איך עובדים", וכשהוא היה על המשמרת לוח המשבצות שלנו היה מלא סימונים של חלק בית יוסף למעלה מ-50% (לעומת 20% שאני הייתי מסמן) וכשבאתי להחליפו היה אומר לי: "אתה רואה כך עובדים" וב"ה לא נתתי לו שום התייחסות אלא להפך הייתי קשוח ואיני מחייך להוראותיו כדי לרמוז לו שלא יצפה ממני למעשים כאלו כלל וכלל.

5. בודק הסכינים של נווה ציון היה ישי סינואני שהיה מתחמק מהעבודה אדם לא אחראי כלל. היה נותן לשוחט מארגנטינה לבדוק הסכינים על בהמות שלנו שאמורות להיות חלק בית יוסף ואותו שוחט היה ידוע כחלש בהעמדת הסכין ובבדיקתה. מחפוד ידע כל הנ"ל ולא טרח לשנות את המצב וכך המצב היה בכל הפעמים שנסענו ומחפוד נתן תמיכה ויד לבדוק הסכינים הנ"ל ישי סינואני.

6. כשהיינו בדירה בארגנטינה קיבלנו טלפון, על הקו היה סמנכ"ל נווה ציון דאז אביחי גיאת, הוא ביקש ממחפוד לבצע הזמנה של חלק אחורי ששם: "סינטה פילה" למסעדה מפורסמת שעומדת תחת השגחת נווה ציון דאז "מסעדת גראוצ'ור".

(בענין הנ"ל היתה מלחמת מסחר בין אביחי גיאת לבין יצחק עובדיה הסותר של נווה ציון מי יבצע את ההזמנה).

וכידוע חלקי ה"סינטה פילה" הם חלקים אחוריים הטעונים ניקור מחלב הכליות והכסלים שהם חלב דאורייתא. מחפוד דרש ממני כבעל תעודת ניקור לנקר הנ"ל ולא הסכמתי בשום פנים ואופן ואז ביקש מישי סינואני אך אמר לו ישי: אבל אין לי תעודה? אמר לו מחפוד: אל תדאג אני אומר לרבנות הראשית שיש לך תעודה ומאחר ואני ממלא בתפקיד ברבנות הראשית אני אדאג להכניס לתוך התיק שלך תעודת ניקור.

תוספת להנ"ל: ישי סינואני היה המנקר (קדמי) של נווה ציון דאז במשך שנים ללא תעודה.

כך באמת היה, ישי סינואני ומחפוד עסקו בניקור הזמנה זו גם על תשבון העבודה השוטפת הרגילה, ידוע ומפורסם שאין שום שחיטה של חלק שלוקחים את חלקי ה"סינטה פילה" בכשרות של חלק מאחר ומדובר בחלקים אחוריים של הבהמה הטעון ניקור וגם היתה בעיה קשה שדרישת המסעדה הנ"ל היתה שה"סינטה פילה" לא יהיו מוכשרים וכדי לשמור על טיב הבשר הנ"ל סוגרים

אותם בואקום וכך שולחים אותם לארץ אבל מאחר שאין הבשר הזה נקפא בפריזר תוך עשרים וארבע שעות אלא כעבור כיומיים ובתוך הואקום הנ"ל בינתיים מופרשת תמצית מדם ומוהל מהבשר עצמו ומכיון שסגירת הואקום בנילון אטום "הוי כלי שאינו מנוקב נמצא שהבשר נכבש בדמו וכבוש כמבושל ועל כן הבשר אסור באכילה.

7. בשנת תשנ"ט עברנו לארץ אורוגואי למפעל אחר ששמו סנכסינטו, היה שם ראש צוות מסויים שאינני יכול להזכיר את שמו מכיון שיתכן שאינו מעוניין בחשיפת שמו, העיד ואמר לי שכשהיה מחפוד על שלחן הבדיקות לבדו היה לוקח את הפתקים שהיו מסומנים ע"י בודק פנים בסריכות ומניחם בצד הפתקים של החלק כדי שהמשגיח המחתיים את רבעי הבהמה יחתים את הבעייתיים לחלק, ואותו ראש צוות הנ"ל שראה כל זה ותהה בליבו והעיר לר' מחפוד כמשיח לפי תומו שהפתקים הנ"ל אין מקומם בחלק כלל, ר' מחפוד ניפנף ידו לכוון אותו ראש צוות ואמר לו שזה בסדר גמור.

8. באותו מפעל הנ"ל שחטנו כבשים לחלק נווה ציון וכנ"ל מחפוד עמד בראש מערכת הכשרות מהירות השחיטה היתה מסחררת של יותר מ-400 ראש לשעה, אני עמדתי בבדיקת הסכינים ומצאתי בסכין לאחר שחיטה בעיה לא קלה אמרתי לר' מחפוד שהוא יחליט מה הדין בסכין זו (כי לא רציתי לקחת אחריות על כל צורת השחיטה הנ"ל) ואכן עד שהוא ניגב וקינח את הסכין הוא בדק אותה לבנתיים נשחטו כ-4 או 5 כבשים נוספות וכשהחליט שסכין זו אכן פגומה ופסולה ויש לנבל את הכבש שנשחט בסכין זו אמרתי לו: "את מי מהכבשים ננבל"? הצביע מחפוד על כבש מסויים אמרתי לו: מי אמר שזה בדיוק הכבש? הרי נשחטו עוד הרבה כבשים אחריו והוא מעורבב עם כולם, במקום שיתן הוראה לנבל את כל הכבשים האחרונים שנשחטו כדי לצאת מהספק (וכך למעשה הוראת הרבנות הראשית אפילו בשחיטת כשר) החליט לחתוך את אחד הכבשים שנראה לו בלבד ובכך בדיל ויעבור.

9. וכן בשחיטת כבשים במקום ששמו מונטס בארץ אורוגואי כידוע שאין שוחטים אפילו כשר רבנות אלא רק אחרי שמגלחים את הכבשים באזור בית השחיטה ובאותו יום לא גילחו כ-300 כבשים שנותרו, הודענו למחפוד על כך ואמר שנשחט אותם ואחרי כן יעשו אותם לכשר וכך עשינו שחטנו אותם ונודע לנו שאותם כבשים נלקחו לחלק נווה ציון. והבעיה לענין הגילוח הנ"ל: אם לא מגלחים את הכבשים באזור בית השחיטה אז הסכינים מתקלקלות מאד ונפגמות וכיצד אפשר לעשות את הכבשים לחלק??? והרי אפילו בכשר

מקפידים לגלח:!

10. אח"כ שחטנו בקולונייה באורוגואי שם מחפוד היה שולח את הבודק חוץ של הכשר להפסקה כדי להשתלט לבדו על 2 השולחנות חלק וכשר והיה בודק גם חלק וגם כשר והנוהל הוא: הפתקים על כל בהמה מגיעים מבודק הפנים אל הבודק חוץ המסומנים בין חלק ובין ריאה שיש בה סריכות, לאחר בדיקת הבודק חוץ תפקידו לתלות את תוצאות הבדיקה על לוח מיוחד המיועד לכך באופן זה: חלק בצד מסויים וכשר בריחוק ממנו וטרף מאחוריו כדי שהמשגיח יחתים הבהמות כשר או חלק על פי הפתקים שעל הלוח, ולפני שהיתי בא להחליף את מחפוד בבדיקת חוץ היה מחפוד זורק את הפתקים במהירות לפח ובהם היו פתקים מסומנים שיש בהם סריכות והוא עשה אותם חלק בית יוסף והיו מונחים על הלוח בצד החלק כדי שהמשגיח העומד מאחוריו אכן יחתים כל הבהמות הנ"ל חלק ובכך חשב שהוא מצליח להעלים ממני את מעשיו שכבר היה נוהג כך כל הזמן ובאותו יום החלטתי להפתיע אותו ולהקדים מעט להחליפו וכן היה הגעתי מעט מוקדם ומחפוד שכח מרוב לחץ לזרוק פתק אחד על בהמה כמדומני מס' 34 והשאיר הפתק במקום הידוע בלוח בצד ה"חלק" וראיתי שאותו מס' 34 מסומן מלא סריכות ע"י הבודק פנים וכן אני בדקתי אותה בהמה וראיתי שמס' בהמה זו הוחתמה כחלק בית יוסף מיד רצתי לבדוק פנים ושאלתי אותו מה אלו הסימונים? והדגיש לי שהיה למטה סריכה חזקה מאד אז אין שום אפשרות שיהיה חלק כלל אם בכלל זה יצא כשר והוכחנו אותו כמתמיד ונהיה ברוגז בינינו.

11. ובאותו זמן התגוררנו במקום ששמו סנטה אנה בדירה גדולה עם 2 כניסות והיו בהם טלוויזיות וישי סינאני שכר וידאו וסרטים והפעיל אותם בדירתו וישי סינאני ויצחק אלון היו צופים בטלוויזיה ובסרטי וידאו, אני הייתי ישן וגר באותה דירה בעלית הגג, הערתי על כך למחפוד שיעצור את המצב הזה והוא התעלם מלגשת אליהם ולהעיר להם וברשעותו לקח להם כביכול את הכבל חשמל של הוידאו על מנת להחביאו אך הניח אותו בחדרי כדי שכשהם יחפשו את הכבל ימצאו אותו אצלי ויחשדו כמובן בי ויסתכסכו איתי והעיקר שהוא לא יעיר להם.

גם אחרי שמחפוד סילק אותי מהצוות ונסעו בלעדי הגיעו לאותו מקום הנ"ל והעיד והודה לי יצחק אלון בפיו שישי סינאני שוב שכר וידאו והסתירו הוידאו והטלוויזיה במחסן סמוך ושניהם צפו בה כל לילה וכדי שלא ירגישו אנשי צוות שהם צופים בטלוויזיה היו מחכים עד שאנשי הצוות ישנו והיו קופצים מהחלון

של המחסן הנ"ל וכל לילה היו צופים בסרטים עד השעות הקטנות של הלילה
כשלמחרת היו צריכים לקום בשעה 4:30 לפנות בוקר לשחיטה של 6:00 בבוקר
כדי להשיג על כשרות חלק בית יוסף מטעם נווה ציון שמחפוד עמד בראשה.
12. במשך כל השחיטות שביצענו בארגנטינה במפעל פניסקור לא זכור לי אפילו
פעם אחת שרי מחפוד הלך להפתיע ולבדוק את מליחת הבשר.

מאיתי: אפרים מדמוני

ירושלים עיה"ק

תצהיר של השוחט מדמוני שעבד תחת השגחתו של הרב שלמה מחפוד שליט"א

בס"ד

לסדר פרשת וישב יעקב

כ"י בכסלו שנת התש"ס

29 נקיהג 1999

לכבוד מרן מלכא ראש הישיבה **חכם שלום הכהן יצ"ו**

שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול

מה אומר לאדוני מה אדבר ומה אצטדק

ועצור במילין לא אוכל על כהאי גוונא

אני כי פי המדבר אליכם זה מכבר ובתוכחת מגולה ולא רק כעד אחד נאמן באיסורין אלא בשנים כדיני ממונות בצרופו של הרב יצחק אלון הי"ו **שדיברנו והתרענו** על כך וששנינו שלוחים דרבנן – בד"ץ נווה ציון תקב"ץ – על שחיטת חו"ל וכשרותה ו**שנשלחנו לתת בשר לאכול לבני תורה קשיי יום המשלמים מהונם ומיגיע כפם לכבד השבת וימים טובים** על תנאי שתהיה כשרות השחיטה וכל הנלווה לזה **בשיטת מרן מלכא הבית יוסף ז"ל בעל השו"ע ז"ל** וכן לחומרת כל הכשרות בכלל, והתרענו והוכחנו שיש שם בשחיטה הנ"ל **מחזלים וקולות** בחומרת הכשרות כנ"ל וכבר פרטנו לכם על זה וחלק מהם אכתוב:

(א) **בודק הסכינים** של נווה ציון האמור להיות לא נמצא בעמדתו אלא מטייל במשרדים ובכל מיני ענינים אחרים חוץ לבדיקה ובודק של הרבנות הוא שבודק במקומו בשחיטתינו.

(ב) **הריאות** שנבדקו ע"י בודק פנים הר"ר יצחק אלון הי"ו **שסימן בפתק, מה שהרגיש מהסירכות שפרושה רק כשר ולא חלק כלל, נלקח ואושר חלק בית יוסף "נווה ציון" ולא מדובר בבהמה אחת אלא בכמות משמעותית!!**

(ג) בענין **שחיטת הכבשים**, מהירות השחיטה שם כ-400 **כבש לשעה** שזהו מצב לחץ וזמן מצומצם מאד לשחיטת חלק ובדיקת הסכין ועוד בעיות כשרות הכבש עקב כך.

ועוד בעיות כשרות אחרות שאין כאן המקום לפרטם.

ויש אשמים הגורמים לכל המצב הנ"ל.

ואני עבדכם והרב יצחק אלון הי"ו עמדנו על חלק מבעיות הכשרות וב"ה הצלחנו במלחמת ד' זו עד כדי איום בפועל, שאם הנ"ל ימשיכו בכל ההפקרות וחוסר האחריות הזו, פשוט אנו נשבית את כל העבודה ונחזור ארצה וב"ה זה הועיל ועוד היתה ידינו נטויה והיתה תוכניתינו בעז"ה לשפר ולהועיל כיאה לבד"ץ נווה ציון, על עוד בעיות כשרותיות שהיו שם.

והנה פליאה ממני ואחזתני פלצות כשנוכחתי לדעת שהצוות הנ"ל עתה יצאו לחו"ל ולקחו במקומי מישהו אחר ואותי השליכו אחרי גיווס ללא אומר ודברים. ופשוט שזה במכוון ומגמתו

שיתכן מאוד שעצם זה שעמדתי בכל תוקף ויראת שמים ואחריות על המחדלים שהיו שם אולי
נהפכתי להיות לו לאויב (לרב שלמה מחפוד).

ואני שואל אחר מחילה את מעלת כת"ר:

א) מאחר שפורסם ונודע בעדות של שניים כל הנ"ל למה לא נקראנו כולנו לברור הענין
לעזור ולסייע על כל המחדלים הכשרותיים האלו.

ב) וכי בגלל שאנוכי קצת ירא שמים ותקיף לעמוד בפרץ בעז"ה להועיל ולשפר אמצא את עצמי
בחוץ.

ג) זה פשוט לתת יד אומץ ובטחון וניצחון לאותם אנשים שעשו וגרמו לכל מחדלים אלו שפשוט
שימשיכו במעשיהם הנ"ל וכבר אמרו: "והרגוני על דבר אשתי".

לא נותר לי לאמר אחר מחילה מכת"ר

אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה שדבר זה קרה בבד"ץ נווה ציון תקב"ץ. איפה
הכשרות והידורה ??? ומי יתן על כך? ...

ואסיים בדברי החכם: "שפת אמת תיכון לעד ועדי ארגיעה לשון... וגו'"
וד' יכפר בעד.

נ.ב. אין לי ספק שאם והיה ויחקר הענין שלא בפני שאותם אנשים יעלילו עלי משאות שוא
ומדוחים אבל כבר אמרו בסוטה: "והאמת תהא נעדרת"

וכל זה מאיתי

תלמיד של כבודו בישיבה לשעבר

אפרים מדמוני

רח' דוד בן עמרם 4 ירושלים 95202

טל': 02-5370744

העתקים:

- להרה"ג ר' שלמה בן שמעון
- להרה"ג ר' מסעוד בן שמעון
- לרב יצחק עובדיה
- למורי רבי בשחיטה ובבדיקות הרה"ג בן ציון חוכימא "גדול" בשחיטה ובדיקת הסכין
הירושלמי יצ"ו

לכבוד מרן מלכא ראש הישיבה **חכם שלום הכהן** יצ"ו

ומעלת הרבנים **חברי בד"ץ נווה ציון** תכב"ץ יצ"ו

שלום וברכה!

מאחר ולא נענית על מכתבי הקודם מתאריך כ' כסלו התש"ס שהוא תוכחת מגולה מדין תורה אני פונה אליכם בשנית על כל מה שקורה בשחיתת חו"ל מטעמכם בד"ץ נווה ציון על אותם הדברים הנעשים שם הנוגדים את ההלכה והיראה ומשליכים אחרי גבם את מרן השולחן ערוך נע"ג וכמו שכתבתי במכתבי הקודם רק חלק מבעיות הכשרות שהיו שם ובס"ד עמדתי בכל האומץ והתוקף להוכיח לרב המכשיר העומד בראש הצוות על כך יחד עם ר' יצחק אלון וידעתם אתם חברי הבד"ץ שליט"א שרק משום יראתי בד' וחסתי על כבוד שמיים ועל כבוד בני התורה שלא יונו אותם ויוליכו אותם שולל על כשרות הבשר והידורו לעדות המזרח ולכן עשיתי והוכחתי בכל תוקף על הכל ורק משום זה הכוני ופצעוני והוציאו אותי ממערכת זו של שחיתת חו"ל ופליאה רבתי איך שתקתם על כך ומדוע עדיין לא הגבתם ולא השבתם לי שום תשובה על כל הפשע בכלל והעוול בי בפרט. איני רוצה לאמר מפאת כבוד תורתכם ששתיקתכם הודאתכם הס מלהגיד.

וכעת אוסיף עוד נדבך לידיעתכם חברי הבד"ץ שליט"א על עוד מה שהיה שם בשחיתת חו"ל במקום החדש בקולוניה (באורוגוואי) שביקשו עבורנו מהיבואן ששמו רקרדו דירה כדי לא להתגורר עם השוחטים של הרבנות הגרים ליד המפעל אלא בכפר נופש הנקרא בשם "סנטה אנה" בכניסה לכפר בצד שמאל דירה צבועה בתכלת סביבה ומחולקת ל 2 כניסות ואנוכי גרתי בכניסה הימנית עם יצחק אלון ובכניסה השניה הרב וישי סינואני התגוררו.

הדירה הנ"ל היתה בגדר של אליה וקוץ בה כי בכל דירה היתה טלויזיה ולא ניתנה שום הוראה להוציאם משם בו בזמן שבתקנון הפשוט של הרבנות הראשית בצוותות שהם שולחים לא יקום כדבר הזה ולא יהיה, ואחד מהצוות בשם ישי סינואני הוסיף ברוע מעלליו והלך ושכר מסרטת וידאו עם סרטים וכו'... ובלילות ישב וצפה בטלויזיה ובוידאו ואנוכי עבדכם הייתי נמצא בקומה שניה וב"ה עסוק במלאכתי ובחומר עיוני בס"ד וכשהודעתי לרב (שלמה מחפוד) לטוב הענין שיטופל הנושא החמור הנ"ל מיד, במקום שיעמיד את ישי סינואני על מקומו ויוכיחנו על כך לא מחה בידו כלל ועיקר. ואודיעכם חברי הבד"ץ שליט"א שעוד ידי נטויה... "מחסוף הלבן"... בעז"ה.

ורבות אנחותי וליבי דווי בתמיהות אליכם יצ"ו

א. מדוע לא קבלתי שום תשובה ותגובה על מכתבי ותוכחתי מתאריך כ' בכסלו תש"ס?

ב. אם אני כבר לא מוצא חן בעיני הרב או אפילו מפריע לו ובהפקירא הניחא ליה שרק מסיבה שעוד נשאר בי צלם של בן תורה ותרד לדבר ד' וכבודו למה ומדוע רק אני נפלתי קרבן ונתפשתי על דברי תורה והוציאוני ממערכת השחיתה בחו"ל!!! הרי ר' יצחק אלון היה גם

שותפי בענין בתוכחת זו הנ"ל כמפורט במכתבי הקודם וכי בגלל שאולי יש לו יחסי גומלין או קרבת משפחה במערכת שב ורפא לו והרי "משפט צדק יהיה לכם" כתיב.

והודיעכם חברי הבד"ץ אחר מחילה מכת"ר שלא אחסוך מעצמי בס"ד מלהודיע זאת לגדולי תורה אחרים ויפורסם הדבר להציל את בני התורה מזוטו של ים שכזה ר"ל

וכל זה מאיתי

אפרים מדמוני

רח' דוד בן עמרם 4 ירושלים 95202

טל': 02-5370744

העתק ל:

הרה"ג ר' שלמה בן שמעון

הרה"ג ר' מסעוד בן שמעון

הרב יצחק עובדיה

הרה"ג בן ציון חוכימא

הרה"ג אליהו לוי ראש ביהמ"ד לדיינים "יד הרב ניסים" בירושלים

לכבוד הרה"ג ר' יעקב יוסף ובי"ד

שלום וברכה וכו"ט סלה

אומר אליכם סהדי במרומים, ויעידו עלינו שמים וארץ שכל העובדות הכתובות כאן הן אמת לאמיתה ולמען ד' עשינו זאת אני עבדכם ור' יצחק אלון ולא יפול דבר בהם ארצה ואע"פ שאמרו מפיהם ולא מכתבם אודיעכם שאמרנו והעדנו בשניים בפני בד"ץ נווה ציון ולא הועיל וגם עקב כך ניזוקתי קשות בפרנסת בני ביתי בגלל כל התוכחות שהוכחנו את הר' מחפוד בחו"ל (כמפורט במכתבים המצורפים בזה) גירש וסילק אותי מצוות השחיטה של בד"ץ נווה ציון ובכך עשק וגזל ממני את מקור פרנסתי ועתה הוסיף רשעה על רשעתו וגזל ממני גם את כבשת הרש את שכרי שקבלתי מחנות אשפר בשר ירושלים שאותם פרוטות הייתי משלם על לחם וחלב עבור עוללי הרכים וכך עשה: שלח את ישי סינואני, יד ימינו כנער שליח המכונה בפי חברי הצוותות של הרבנות "פרחח" שאין במה להשתבח בו כלל, לתת הוראה בשמו של הר' מחפוד אל מנהל הכספים שלא לשלם לי את שכרי הנ"ל שקבלתי באופן קבוע מיום פתיחת החנות אשפר בירושלים, אבל ברוך שאמר והיה העולם יראה בעניי ויוכח אמש.

ואני מוכן להעיד ולעמוד בפני כל בית דין שיהיה על אמיתת הדברים וכתוב "לא תגורו מפני איש" "כי הכשרות לאלוקים היא" ועתה "המחנה הנשאר לפליטה".. לפנות על ימין או על שמאל ובעז"ה יתברך שמוע ישמע צעקתו.

ואסיים "כי לא לעולם חוסן".."והיא לא תצלח"..

מאיתי הכותב בדמע ובכאב

אפרים מדמוני

רח' דוד בן עמרם 4 ירושלים 95202

טל': 02-5370744

051-546315

העתק ל:

חברי בד"ץ נווה ציון

הרה"ג יצחק רצאבי

ולכל המצויינים במכתבים הקודמים

ד"ר י"ק מאז שנת השקדנות תש"א

פילת יש אנושם תפילתם דבורה ושקדום על הכד הקדו רבי אמונן יצחק שליטא שבני אמונתיים
בזו הסדר אמרו את מהפלתו "ה"צ יורה דעה" עלת חובה אלהיתק הדברים בהיותן באמת
תמורת הדברים לשמרת אפי רבנים ואנשים "לזון אדם שום לזיה דכללות זו" וזכרו
כמה פקדוקים על הפרדים יאלו - וציות לפני השפלות חבתי וזבת הפלות של "יורה דעה" -
ופנית אהרד אמנון האר והיה משפחות סוגים עליו בדענים יאלו, מחובת לדור הדבר,
אלו הביורים, ואר שפוקיו לפני השוק, והסידו תשדור אנוחי דנת אלילות, היה
לכזה או לאנוש בהיקף ההפלים יש תקלות וקדוה ארד השליטה דחזקתה, ומסרת
הדברים ארד אמנון, ובל קבל הדברים בשמחה כדך איהר ארוביה ארוביה יורג אורג

ואנוש אחר ארובוס הדבר קצת, דוקידו רבנים חשדום שהיה אדם ידעה מהפלת באר
ובתו ונדברו דברים חמומים בנשן הפלות והשליטה, יאלו אמרת ארד אמנון שמחובת
ארפגיש תפנית ארדן הילקויים, ואנוש רבנים לזה דכל ארנו, ואמתי דוחי הדברים אמר 6 שקדוה
לא מה דידו, ארם לכמוע לא ימה דידו, ארם אמר שפילתם דברי שקר, הורות אסור הוגדה
דעסו זה "פ"א מי שסוק על הפלות דקלוי הינו חסר את האחרות, וכל ארד ישאל ארד
שלו" ומסוק פיסוק ארדה אמת, [והשום דלה אמר מה"ש ארם לפני חסר ליחולבו דהפלת אמת
שאלו יקדום מה סיבן] וארן כן ק"ח בדברים הרד אמנון שליטא

אלה דברי האמת לפי נילה כבין ולפנים אמות הדון
ח"ש יב/צו שפילתא -

**מסכת השקרים הולכת ומתרחבת בלא בושה
ע"י מערכת הכשרות "יורה דעה" בראשותו של
הרב שלמה מחפוד שליט"א, בנסיון להסתיר
את האמת המרה על הבעיות החמורות והקשות
בכשרות זו, והפעם להוציא במרמה, חתימה
מהרב המקובל ר' נסים מויאל מקרית גת.
(ושוב בלית ברירה...)**

איתן גוט וס"א

יום ב' ה' אלול התשס"א

בס"ד

לסדר: "והנה הוא שם עלילות דברים..."

הבהרה

וזאת למודעי, כי כל המתפרסם בשמי בנוגע לתמיכה במערכת כשרות "יורה דעה" בראשותו של
הרה"ג שלמה מחפוד שליט"א, בשקר יסודו, מפני שמעולם לא הכנסתי עצמי בדרישה
וחקירה בנושא הכשרות ואיני יכול להעיד על מערכת כשרות זו או אחרת.
נתבקשתי לחתום בענין מסויים והיסבו את חתימתי לפרסומים אחרים ולהצהרות ועדויות
שונות.

ולכן באתי בזאת לגלות את דעתי באופן הברור והמוחלט ביותר כי כל מה שכבר
התפרסם ומה שעלול עוד להתפרסם בשמי בנידון הנ"ל אינו על דעתי כלל וכלל ובטל
ומבוטל מעיקרו.

והאמת והשלום אהבו

ע"ה י"ג אדר א"ת

בית דין נגד מחפוד ברבנות על האכלת נבלות וטרפות

בסיעתא דשמיא, בחמישי בשבת תשעה עשר יום לסיון התשס'

בבנין הרבנות הראשית לישראל

נוכחים: הרבנים הגאונים;

הרב גליקסברג

שלמה משה עמאר

הרב שמואל אליהו¹

בס"ד, כג' אב התשס"א

[הנני להודיע, שהועדה לא המשיכה בעבודתה, כי לא נדרשה לכך, ועל כן גם לא הסיקה מסקנות, ומשני הצדדים פנו, ואמרתי שלא הוסקו מסקנות, ומשני הצדדים נדרשתי למסור הפרוטוקול, ועל כן אני מוסר צילום נאמן למקור לכל אחד מהצדדים בלי שינוי או תוספת כלל ועיקר, ולראיה מהימנא: באתי על החתום ביום הנ"ל, שלמה משה עמאר]

הופיע כב' הרב שלמה מחפוד שליט"א

וכן הופיע הרב אפרים מדמוני הי"ו, אני בודק חוץ אצל הרב מחפוד במקומות שונים, אני כבר מסרתי מה שיש לי לרב רפול.

¹ {ר.א. הרב עמאר מציין שהרב שמואל אליהו יצא באמצע מחמת הלחץ!}

הייתי עובד שם וראיתי שסירכות קלות היה עושה אותם חלק כב' הרב מחפוד שליט"א, אני כתבתי דברי לרב רפול, אני מכבד את הרב מחפוד ועושה מעשי לשם שמים, ואני סובל² קשות בגלל התוכחה הזאת.

לשאלת בית הדין: שחטתי במקומות אחרים אירלנד והולנד, שם כשר רגיל. חלק רק עם הרב מחפוד, יצאתי עם הרב מחפוד קרוב לשלש שנים, לפחות יב' פעמים שיצאנו. בהתחלה הייתי שוחט ובודק פנים ואחר כך לפני כשנתיים מינו אותי בודק חוץ.

לשאלת בית הדין: אם רק סירכות קלות או גם גדולות?

תשובה: כבר כתבתי.

בית הדין קרא לפני הנוכחים ממ"ש העד הנ"ל, ואמר כבר רשמתי את הדברים ואיני רוצה להוסיף.

לשאלה: משיב למדתי שוחט ובודק אצל הרב בן ציון חוכימה, עופות והתמחות סכינים. ובקר אצל הרב גריידי.

איפה ראית חלק? אצל הרב מחפוד.

לשאלה: האם מה שראית אצלו כשלמדת אצלו, זה לא מה שראית באורגוואי

תשובה: לא רוצה להוסיף, ולא יודע אם גם במקומות אחרים עשו חלק בכגון אלו, מאז שהערתי לרב מחפוד, נהפכתי לשונא שלו משום מה. כשכל כוונתי היתה לש"ש וסילק אותי מהצוות שלו, יצאת מהרבנות, אך פחדתי להציע עצמי.

לשאלת בית הדין: במכתב כתבת שאתה כותב התלונה על פי בקשת הרב שלום כהן והראשון לציון הראב"ד שליט"א, מתי דיברת עם הרבנים?

מזמן כתבתי. אם לא היו מפטרים אותי הייתי ממשיך לעבוד ולהעיר. ואם לא היו מתקנים הייתי מפטר את עצמי אם לא היו מתקנים את המצב.

לשאלה אומר: היינו משתדלים עוד ועוד ואם לא היה עוזר הייתי מתפטר.

² {ר.א. בנוסף לפיטורים רדיפות ואיומים}

לשאלה: הייתי בודק חוץ והרב מחפוד היה מחליף אותי.

לשאלה משיב: באתי להחליף את הרב מחפוד וראיתי שהחתים חלק כשהיה על אותה הבהמה הערה מהבודק פנים. ויתכן שהרב מחפוד מרוב חכמתו יודע להבחין. שאלתי ואמר לי על פי הדין מותר.

לשאלת בית הדין: אם כן מה היא תלונתך? הרי הוא המומחה וקובע מה חלק, ואתה אומר שמא ברוב חכמתו וכו'.

העד השיב: שעובדא שבגלל תוכחת פיטר אותי.

בית הדין: אם כן היה לך להתלונן על הפיטורין ולא על הכשרות?

העד: שאלתי לאחרים אם זה נקרא חלק ואמרו לי שלא. מנוע מלומר מי אלו. אני מנוע מלדבר, איימו עלי.

מי איים עליך? כל מיני אנשים.

איך איימו?

תשובה: לא כדאי להוסיף, זה בגדר חמירא סכנתא מאיסורא.

כב' הרב מחפוד: לפני כשנה כשהתחלתי להלחם עם יצחק עובדיה על המונופול

בכשרות במצות ואתרוגים, אז נתן הוראה, להוריד אותי מהעץ, ואז אפרים ואלון היו מסתודדים ומדברים ביניהם, ופתאום שלח מכתב להרב שלום כהן, שאנו שוחטים 400 כבשים לשעה בלי בדיקת סכינים כדבעי וכו', ויש צוות של 18 איש ויש עדויות מראשי צוותות שהשחיטה לא עלתה על מאתים וחמישים כבשים לשעה.

זה היה במפעל סאן חסינטו.

העד מאשר שכתב המכתב הזה לרב שלום כהן.

העד: אני טוען עדיין שהיו 400 כבשים לשעה.

הרב מחפוד מציב מכתב של הר"י פחה.

העז: הר"י פחה לא היה עמנו. היה אתנו יגאל עמרני.

הרב מחפוד מציג מכתב מהר' עמרני שלא שחטו יותר ממאתים וכן מכתב של ר' שמעון לוי כהנ"ל.

הרב מחפוד מוסיף: שבאשר לטענתו שעשינו חלק גם מה שהיה הערה מהבודק פנים, זה אמת³, יש דברים שהבודק פנים מסמן ואינו כלום ואני המחליט, ואני 40 שנה במקצוע ויודע לפסוק ואי אפשר להביא אחד שהוא 7 שנים⁴ בשחיטה כנגד רב פוסק. ואת הדברים האלו אמרתי לו שם, ולא ענה כלום.

והרי אני לימדתי אותו בדיקת חוץ, ואי אפשר לטעון שעשיתי כשר לחלק, ותקראו דברי ראשי הצוותות שעבדו יחד איתי יד ביד, וגם מעולם לא עמד איתי בשולחן ביחד, רק בהתחלה לימדתי אותו כך לבדוק וכך לבדוק, וציויתי לראש הצוות שישים עליו לב.⁵

הריאה חלקה ויש לפעמים בעיות אחרות של ריאות.

לשאלת בית הדין: איך מינית אותו בודק חוץ רק על סמך פעם אחת שהראית לו בלא שימוש כראוי?

תשובת הרב מחפוד שליט"א: כי יש על ידו⁶ ראש צוות כמו הרב ענתבי ועמרני וכדו'.

משחיטה בארץ זה עוד לא ראייה לעבודה בחוץ לארץ, על פי רוב אני עמדתי על השולחן עם הבודק חוץ של הרבנות.

ומה שסימן הבודק פנים בדקנו על השולחן ואפילו⁷ רירים לא העברנו לחלק, ולפעמים הייתי בודק גם כשר ומסמנים כשר כשהיה לחץ הייתי עוזר להם⁸, ואולי טעו כשבדקתי כשר וחשבו שאני עושה את זה חלק, אולי, אני לא יודע.

³ הערת הרב שליט"א: הודאה במקצת!?

⁴ זה לא מספיק 7 שנים להבין..

⁵ זה מתלמידים תוך כדי עבודה במהירות של כ-200 כבש לשעה?

⁶ האם כל הזמן ליזו בלי הפסק?

הנקודה שקשרו קשר עם אשפר כדי להפיל אותי בכשרות, יצחק עובדיה בעל המפעל אשפר, ויצחק אלון גיסו והעד הזה קשרו קשר כנגדי.

מציג מכתב⁹ של יצחק אלון שמכחיש עדותו של מדמוני, ואין שם תאריך.

וכל זה הוא שם רע בלבד, חשבו ששיגיגו המטרה.

ולגבי סדרי עבודה¹⁰ יש כאן דו"ח של ראשי הצוותות, אטו ברשיעי עסקינן!?

לשאלה: משיב הר' שלמה מחפוד, בצוות יש כאלה שלא מסתדרים, העד מדמוני לא היה מסתדר עם סנואני¹¹ ועל כן הוצאנו אותו מהצוות ולא בגלל התוכחה.

בית הדין הפסקה:

מתיעצים פנימית על ענין האלימות ואיומים.

הרב עזרא רפול, לפני מספר ימים דיבר איתנו (אני והרב סבאג) הרב מחפוד ואמר שמקוה שהסכסוך הזה לא יגיע [לשפיקות] למעשים חמורים, שלא יפגעו אלימים¹² ברב שלום כהן, והוא לא רוצה את זה ולא החילול השם שיצא מזה.

הוחלט לקרוא שוב למדמוני שידבר עם הוועדה לבדו שלא בנוכחות הרב מחפוד.

העד: מי ערב לי שלא יעברו הדברים שאומר כאן לבדי? וחמירא סכנתא מאיסורא!

העד [מתעקש] עומד על זה שבבירורים בינו ובין בודק פנים ברור להם ששם הר' שלמה מחפוד חותמת חלק על בהמות שהיו בהם סרכות, והתווכחו אתו על זה קשות הרבה פעמים. הוא ראה את הפתקאות ושאל לבודק פנים ואמר לו שהיתה סירכא חזקה. וזה קרה הרבה פעמים.

⁷ מה זה ואפילו?

⁸ יש עדין זמן בכמויות כאלה גם לעזור לאחרים הרי מתעקש שרק 250 ולמה כי ברור שיותר קשה לומר שאשפר גם כן איך ולא זמן לעזור עוד לאחרים!

⁹ (1) נתקבל מחמת טובת הנאה? כגון קידום והמלצה?

(2) ואם כב' בסדר למה צריך כל כך הרבה המלצות כמכתבים שמסבירים את עבודתו, האם לדיינים שדנים הדין יש כל כך הרבה המלצות?¹⁰ הוצא בלחץ כבד שלא ברצונו.

¹¹ כאן אמר לסינואני דברים שלא ניתן לכתבם!

¹² בכל מקום בכל ענין מאיים!!!

הופיע הרב אברהם הגר עד, בפני כבוד הר' שלמה מחפוד;

אני עבדתי כראש צוות במפעל קרסקו באורגוואי, נתבקשתי על ידי היבואן בורדוויץ ליצר סינטה פילי מבהמות חלק, למעשה המפעל עבד רק על כשר.

והבהמות שהיו חלק שמרנו על המספרים שלהם ואחר כך על פי המספרים לקחנו מהם סינטה פילי, ונתנו למשלוח על הסינטה פילי חתום כשר, ואת הקרטונים של הסינטה פילי "החלק" החתמתי בכתב ידי ובחותמת אישית, וזה סימן שהם מבהמות חלק, והבשר נוקר על ידי מומחה קוסטליץ. אבל לא הוכשר, ואת זה נשלח לארץ.

למעשה חששתי שהר' שלמה מחפוד רוצה לשים לי רגל, משום שהיבואן אמר לי שהבשר הזה מיועד לאלגאוצ'ו מסעדה ברמת גן בכשרות של הרב מחפוד, ועל כן חששתי, ומצד שני פחדתי לא לייצר ולא ידעתי מה לעשות, וכל זה מתוך ידיעה שהרב מחפוד התנגד לי כראש צוות, ולא חתם על האישור שלי, ופתאום רוצים חלק שלי, זה הדאיג אותי.

והתקשרתי לרב רפול עזרא ולא שאלתי אותו, אלא רק יידעתי אותו, שאם יתלוננו עלי ידע שעשיתי על פי הוראות.

העד מציג דו"ח ייצור של הסינטה פילי.

הבהמות הללו היו חלק בלא ריריים, מבאר שהכונה בלי סירכות דקות.

הרב מחפוד, המסעדה היא לא בהשגחת¹³ אלא ברבנות רמת גן, והם שאלו אותי אם אפשר לקחת סינטה פילי, ומאיפה, אמרתי להם תקחו חלק ברבנות הראשית, ולא קבעתי להם מאיפה להביא במקרה התגלגל שם.

האמנם אני נתתי המלצה בכתב שבעל המסעדה אלגאוצ'ו ברמת גן הוא ירא שמים ושומר תורה ומצוות, בהמלצה לא כתוב שזה חלק, אלא כתבתי שזה מבהמות חלק.¹⁴

¹³ בהשגחתו בהמלצתו יש לי מסמך.

¹⁴ מה הקשקוש הזה

למעשה במסעדה הזאת רק צולים ועל כן אין בעיה שזה לא מוכשר¹⁵.

לא כתבתי חלק כי זה חלק מאחורי, רק כתבתי מבהמות חלק בהשגחת הרבנות הראשית.

הרב מתפוד: אני בכלל¹⁶ לא ידעתי שהבשר הזה מהשחיטה של הרב הגר.

הרב מתפוד מציב את ההמלצה שנתן למסעדה הנ"ל.

בהמלצה כתוב¹⁷: "מבשר חלק מהשחיטות המהודרת אשר השוחטים נבדקו על ידי, וכן נוכחתי באופן אישי¹⁸ בזמן השחיטה ששחטו, והוא תמיד בקשר והתיעצות איתי ויאכלו ענוים וכו' " עכ"ל.

ההמלצה נכתבה בז' חשוון התשס'.

לשאלת בית הדין: כב' הר' שלמה מחפוד אמר שאינו יודע מאין לקחו בשר זה ולא ראה אותם, ואילו בתעודה כתוב שנשחט על ידי שוחטים שנבדקו על ידי וכן בנוכחותו באופן אישי?

תשובה: הם אמרו לי שלוקחים מסאן – חסינטו בזמן שאני שחטתי שם¹⁹, וההמלצה ניתנה להם בזמן שהיו קונים מאשפר.

לשאלה, לכאורה המסעדה עברה על תנאי ההשגחה שקנו במקום אחר?

הרב מתפוד: אין לי השגחה שם.

הופיע הרב יצחק אלון, מעיד שלא בנוכחות הרב מחפוד;

¹⁵ מודה שזה לא מוכשר "רק זה לא בושל"

¹⁶ אמר לך הראש לך הרגלים

¹⁷ שקר! לי אמר מפורש שזה משלו רק שהוא אישר לו לצאת ואחר כך הודה שזה רק בשביל חילונים.

¹⁸ שקר גלוי אין מה להוסיף!

¹⁹ אין זה נכון היה בהשגחתו שורה!

אני עבדתי כבודק פנים בצוות של נווה ציון בראשותו של הרב מחפוד יצאתי איתו בכל השחיתות של נוה ציון ללא יוצא מן הכלל, ולפעמים הייתי גם בודק חוץ לפי בקשתו של הרב מחפוד.

אני רוצה להקדים אני עובד עם הרב מחפוד עוד לפני נוה ציון, הוא אמר לי שרוצה לעשות חלק לפי בית יוסף, והתחלנו לשחוט ביחד לפני נוה ציון בארץ עגל אחד לשבוע או לשבועים זה היה בשפרעם, שם עבדתי כשוחט, אחרי שעזב את הרב לנדא, וכשנפתח נוה ציון הכניס אותי למערכת, ומאז אנחנו יוצאים יחד למדתי ממנו הרבה.

²⁰לא הייתי מעונין להגיע לפורום גבוה בחו"ל כבודק פנים הייתי מסמן על הנייר מה שמרגיש בפנים, ופעמים קורה שבבדיקת פנים מסמנים, ובשולחן לא מוצאים את הבעיה, בפרט בסירכות הקטנות זה קורה, כשמחוברת לשומן או לדופן עדיף לנתק אותה עם חתיכת שומן שבו דבוקה והבודק חוץ מחליט. הרבה פעמים זה מתנתק ונעלם, אבל זה לא מסומן על הנייר. במקרים כאלו כשמגיע לשולחן שמת לי לב כמה פעמים שעושים את זה חלק, כי תולים את הנייר על הלוח ויש מקום לכשר לבד ולחלק לבד וכן לטרף, כדי שהמשגיח יעקוב על הענינים.

היו הרבה מקרים שהיה **סימון בנייר והלך לחלק**, העיר את תשומת ליבי לזה אפרים מדמוני שיש הרבה כאלה, בזמן שאנחנו מהדרים שיהיה נקי לחלוטין.

וכשדיברתי עם הרב שלמה מחפוד על זה אמר לי - אין דבר כזה!

ופעמים רבות העירני אפרים והתחלתי לבדוק את הפיתקאות שעל הלוח **ומצאתי פתקאות מסומנות** שזה מראה על סירכות ולמעשה זה **עבר לחלק**.

למעשה אי אפשר להחליט על פי בדיקת פנים אלא בבדיקת חוץ כך זה היה למעשה אצלינו. אני יודע שיש סעיף בשלחן ערוך שמרן פסק **שכשמרימים את הסירכא ומושכת את האונא זה לא חלק**, ואני ראיתי **שעברו לחלק**.

כשהתחלתי לבדוק אחר הדברים האלה למשל פעם אחת עקבתי אחר בהמה עם מספר מסוים שמצאתי בבדיקת פנים סירכא ממש שזה תפוס ממש ולא ניתקת, ובסוף זה עבר לחלק.

אמרתי לרב מחפוד אנחנו שוחטים ביום 500 או 400 ראש ליום ויש מספיק חלק ממש 20, 25 עד 50%?

ושלחו אותנו הבד"צ ואוכלים אברכים שרוצים חלק ממש?

ואמר לי פעם: אתה מלמד אותי? אני 40 שנה במקצוע!

אמרתי לו: אבל למה לנו? פה עושים כשרות מהודרת, למה להסתבך?

פעם אחת היה ראש צוות הר"ח ואסנר בסאן-חסינטו וראיתי שגם היה ואסנר עומד על השולחן כבודק חוץ וטען לפני שיש הרבה סימונים של הפנים שלא מוצא אותם על השולחן?

ואמרתי לו: אנחנו רוצים חלק בלא שאלות, אני מבקש שמה שמסומן לא להעביר לחלק, וסבר וקיבל.

הדברים המשיכו הלאה. והיו פעמים שביקשתי ממדמוני שיעביר ואמר שיש סימונים העוברים לחלק, ובאחד הפעמים ראה שהרב מוריד את הפתקים, וראה שכל פעם שהוא בא, הרב מחפוד הוריד פתק כטשטוש עובדות.

וכששאלתי הרב מחפוד, אמר לי: לא רואים כלום על הריאה,

ואמרתי לו: אם כן למה צריך בודק פנים? הרי זה מיותר! וכך הסתיימה השיחה.

וכשראיתי שהשיטה נמשכת החלטתי שאיני יכול להמשיך לעבוד. ירדתי מהליין בהפסקה, והלכתי לחדר על דעת שלא לחזור.

בית הדין לעד: יש מכתב האומר שכל מה שטען אפרים מדמוני זה שקר

העד יצחק מאשר שזה מכתב שלו: זה נכתב לפני פסח תשס'.

העד: הפסקתי את העבודה שלא לשתף פעולה נשארתי בחדר ואמרתי כואב לי הראש, אחר כך בערב החלטתי עם מדמוני שאני לא יוצא למחר, ולסדר כרטיס ולחזור ארצה.

תמיד הייתי באהבה ורעות עם הרב מחפוד

אמרתי לאפרים ואמר שגם הוא איתי, ושנינו לא קמנו למחר, בסוף אפרים ירד לרכב וראה שוחט ושאל על אלון, ואמר אי אפשר לעבוד כך ועלה בחזרה, הרב שלח אלי את ישי ולא הסכמתי.

והרב עלה אלי ואמרתי לו שאני לא יוצא, ובסוף אמרתי לו **שאני לא מוכן לתת יד לתהליך זה שזה חלק** אלא אם כן הבית דין יאשרו לי את זה.

ואמר לי אתה פוסק! אתה מחליט! ונעבוד איך שאתה רוצה! והסכים אפילו **שהוא לא יעבוד בשולחן** ואז המשכנו²¹.

ובחזרה לארץ דיברתי עם הרבנים של בד"צ ובינתיים נקבעה שחיטה אחר פסח ורציתי שאפרים יעבוד איתנו, ואמר שהרב מחפוד לא מעוניין באפרים, ואמרתי לישי שהוא עצמו יודע את המצב.

והרב מסעוד בן שמעון הציע שאצא ואם תהיה בעיה אגיד לו. ובשחיטה ההיא הרב מחפוד לא עמד ליד השולחן, אולי רק בסוף כשאמרתי לו נחליט **באיזה שיטה עובדים** ותעמוד.

ובינתיים אפרים ראה שבגלל שעמד על הכשרות לא מוציאים אותו והתחיל לכתוב מכתבים, ואני הייתי בחו"ל עם הרב מחפוד, יום אחד הגיע מכתב מהארץ בפקס [כאן יוצא²² הרה"ג שמואל אליהו מפני הלחץ] לידי הרב מחפוד. ובא אלי וטען שאני משתף פעולה עם הר' אפרים ותכננתם לזרוק את המכתב אחר שנבוא לחו"ל, ועניתי לו שאני לא הייתי שותף לזה.

²¹ מדוע הסכים אם הוא קובע ומבין 40 שנה? מה הקשר אתה??? שוב "פתאום"?

²² מכתב נספח

ואמר לי: אם אתה רוצה שאני אאמין לך תכחיש את זה לרבנים ותכחיש²³, אמרתי לו: שזה היה בעבר, ואמר לי: שלפחות על [עכשיו] להגיד שהכל בסדר, ודברתי אתם והודעתי שעכשיו בסדר.

²⁴ ובשחיטה שאחרי זה שוב יצאנו בלי אפרים, ובאחד הימים הרב ישב בצד וכתב מכתב ואמר לי תחתום על זה, שם כתב שהשחיטה בסדר,²⁵ ומה שכתב מדמוני לא היה ולא נברא, ואמר לי: שאעתיק את זה ואחתום. ואני מתוך שראיתי שחזר לקבל הדרך הטובה ורציתי לחיות עמו בשלום, והיה מראה לי את הפתקים שהכל נעשה כדת, אמרתי בדעתי שעל ידי מכתב זה אחסל את הבעיות, וטעיתי בזה מתוך הלחץ.

לשאלת בית הדין: הרי זה הוצאת שם רע על אפרים?

תשובה: עשיתי טעות בזה, וכשחזרתי לארץ אמרתי לרבנים, ואמרו לי שעשיתי טעות, חשבתי שהענין סודר ורציתי להחזיר את אפרים, אבל אני מצטער שחתמתי על זה.

הופיע שוב הרב הגר.

נשאל: האם הרב מחפוד ידע שהסינטה פילי הנ"ל הם מהשחיטה שלו?

תשובה: איני יודע אם ידע, אבל בורדוויץ אמר לי היתה בקשה להוסיף 20 ראש ליום, מעבר לכמות, ואמרתי לו:²⁶ אני לא רוצה להסתבך עם הרב מחפוד, ואמר לי: שהוא ביקש ממני סחורה, ואמר לי: שזה השוחט ובודק וזה המנקר, והסוחר הביא לי תשובה בשם הרב מחפוד שזה בסדר.

²³ לחץ! גם ממני ביקש לכתוב שהוטעתי.

²⁴ שוב??? לחץ

²⁵ כפי שביקש ממני

²⁶ לי הודה לפני"ז משקרו??? צים שידע!

²⁷רוצה להעיד על שחיטה אחרת בפני-קסקור, ואומר שמפחד מהרב מחפוד, שלוש שנים לא היה לי אוכל.

נכנס הרב מחפוד, והרב הגר מעיד בפניו:

לפני שלוש וחצי שנים הייתי ראש צוות בפני-קסקור ושחטו שם בד"צ נוה ציון²⁸, ובזמן השחיטה הערתי כמה דברים על כשרות, היבואן התרגז עלי, דבר ראשון השחיטה, הרב עזרא רפול אמר לי ששם שוחטים כמאה עשרים לשעה, ואמרו לי להוריד לתשעים לפי הוראת הרב רפול, על פי הנחיות הרבנות הראשית, היבואן התרגז. וגם לא היה סדר בפירוק ואף פעם לא יכולתי לדעת איזה רבעים מפרקים היום ואיזה מחר היה אי סדר ממש, ולפי הוראת הרבנות אסור לשטוף פעמיים, ועמדתי על כל זה להוריד השחיטה ולסדר הפירוק, והרבה סחורה נפסלה בגלל זה, וגם בדו"ח שכתבתי בחזרה ארצה אמרתי שהמשגיח הוא איש של היבואן, וזה המפעל היחיד שאפילו הראש צוות לא יכול להכנס בסיום השחיטה אלא בליווי המשגיח פחם.

(ר' עזרא: כשנודע לנו זרקנו אותו).

היבואן התרגז מכל זה.

גם על נוה ציון היו לי ביקורת, המשגיח בפירוק לא עקב על הרשימות, ועמדתי על זה והבאתי המשגיח והסברתי לו, ואמרתי לרב מחפוד את הענין, ואמר לי: המשגיח המחטים לא טועה!.

אמרתי לו: אני אומר!

אמר לי: שתעשה עבודתך

והתברר שהמחטים טועה וטריפות²⁹ הוחתמו ככשרות בטעות.

²⁷ כולם פוחדים ממנו!

²⁸ בהשגחת הרב מחפוד!

²⁹ חמור ביותר!

ושאלתי את עצמי ומה קרה עד שאני עמדתי על כך?

הרב מתפוד: היו 6 שוחטים בתא השחיטה ושחטו 115 לשעה, והיו 2 בודקי פנים ושני בודקי חוץ³⁰.

הרב הגר אומר: שהיה רק אחד.

הרב מתפוד: היו שנים שמתחלפים זה עם זה, כרגיל³¹ בכל חלק³².

הרב הגר, מעיר על דברי הרב מחפוד שהעיר כבר אז, וזה לא גיבובי דברים.

הרב מתפוד: לי אין נגדך כלום, אתה מדבר על לפני 3 וחצי שנים³³ היה לך לדרוש אותי אז³⁴.

הרב מתפוד: אני לא רוצה להוסיף על דבריו כי אני לא רוצה להכנס לפרשה שלו, זה ישן ועבר, לא לחפור³⁵.

על פי בקשת הרב מחפוד מקבלים עדים מצדו של הרב מחפוד;

נכנסים ר' שאול ואעקנין מירושלים, בודק חוץ; עבדתי עם הרב מחפוד בסאן חסינטו אורגוואי,

הרב מתפוד: אלון ומדמוני טענו שאני העברתי בהמות עם סירכות דקות לחלק,

הרב ועקנין: לא נעים לי שאני מעיד על אדם גדול, אוי לי שהגעתי לזה, לגופו של ענין, עבדתי עם הרב שליט"א בתור בודק חוץ משעה 6:15 קרוב ל-5 שעות ביום במשך 3 שבועות שהרב היה שם היה גם הולך לבקר שאר דברים³⁶.

³⁰ מה לא??? לשון!

³¹ בכל הליין אין זה רגיל כלל!

³² שינוי גירסא מרגע לרגע.

³³ אז מה?

³⁴ ואם לא אי אפשר יותר לברר?!

³⁵ התחמקות מהענין!

³⁶ גם להשגיח, גם "לעזור", וגם לבקר אחרים?

הרב היה מטפל בחלק, ואני בכשרות של הרבנות הראשית, גם כשהרב היה פנוי היינו עובדים ביחד בין גדול ובין קטן, כל מה שהגיע ל.. (היו 3 בודקי פנים; אלול, צומעי, ואלון).

כל מה שהגיע לשולחן גם אני ראיתי ואני מעיד באחריות מלאה שלא רק שהרב היה מקפיד על הכל אלא אפילו היה מחמיר כדי שגם אשכנזים יוכלו לאכול הדבר הזה.³⁷

המקצועיות שראיתי –³⁸ לא ראיתי בשום מקום. עמדתי בפני גדולים ולא פחדתי כמו הרב שובקס והרב אייזנשטיין מכולם לא פחדתי

ועל יד הרב מחפוד, אין שני למקצועיות שלו, משא ומתן בהלכה היה כל הזמן על השולחן

לא יעלה בדעת שהרב יקל בסירכא, וכל הסימונים שהיו מגיעים לרב הייתי רואה אחת לאחת, אפילו הסימונים שלפני, ולא היתה סירכא שהרב היה מתיר אותה שלא היה כדעת מרן, אפילו רירין הוא לא העביר לפעמים הייתי אומר לו: הרי זה כלום?, ואמר לי: תעזוב.

³⁹היסוד הוא בדברי חיד"א בדעת מרן, "כל שאין האבר נגבה עם הסירכא" אצל הרב מחפוד היה מגביה כל סירכא באצבעותיו לראות משקלה כלפי הריאה, ובהתאם לכך היה מחליט אם האבר הוגבה זה לא חלק ואם לא הוגבה אלא עומד במקומו כי היתה מתנתקת מאליה בענינים אלו קשה להסביר בדיבור צריך לראות בשטח.

³⁷ {ר.א. השלחן ערוך מחמיר בסירכות שנקרא טרף ולרמ"א שמקיל ונקרא כשר, איך אפשר להפוך בענין שמדברים על סירכות שהוא כשר לאשכנזים ולומר שהיה מחמיר שגם האשכנזים יוכלו לאכול???} ³⁸ עמדו לפניך או ברוח הקודש ??? אך לא קל להעלות על הדעת! ³⁹ הסוד

הרב מחפוד: תגובה על דברי הר' אלון, הוא לא היה מעולם בודק חוץ, הוא תלמיד שלי, ומה שאמר שבדק לא היו דברים מעולם, אולי עשר דקות החליף⁴⁰ כי לא נתתי לעמוד על השלחן רק אני, או מדמוני.

וכל מה שאמר כאן זה מתוכנן להעיף אותי מנוה ציון כדי שימנו אותו במקומי וכיום הוא האחראי על כל השחיטה של נוה ציון גם עופות וגם בקר⁴¹ והוא נוגע בדבר⁴². והוא גיסו של יצחק עובדיה, ונלחם לקחת מקומי⁴³.

הופיע הר' נועם תם שוחט ובודק במרבק וחולון ובאר שבע. בחו"ל בודק חוץ. עבד בצוות של נוה ציון. אבל הוא היה מצד הרבנות הראשית, כבודק חוץ ואחראי על הכשר.

מעיד בפני הרב מחפוד:

משיב לשאלות הרב מחפוד: ומשיב, אנחנו מכירים את הרב מחפוד בארץ ובחו"ל⁴⁴, לא יעלה בדעת שהרב יעביר מכשר לחלק.

א': בחו"ל יש מספיק בהמות ולא צריך להאבק על כל בהמה

הרב נתן נשמתו על הכשרות

היה מגיע לעבודה גם עם חום גבוה, לא פעם ולא שתיים

בזמן שאלון ומדמוני יכלו לנוח בחדר, הרב לא עזב את העמדה רק ממקום למקום, עד שהייתי צריך לקחתו אותו בידיים לאכול מה שהוא, וכל חייו אמון על כשרות⁴⁵.

ועוד מה יצמח לו מכל זה⁴⁶, המציאות שאין צריך לזה, ועל כן אני לא מבין כל הענין זה, לא נשמע ולא מובן.

⁴⁰ איך נתן לו 10 דקות? אם לא היה מעולם!?

⁴¹ {ר.א. "גם... וגם..." נשמע ששלמה מחמוד מקנא}

⁴² {ר.א. וכן שלמה מחמוד נוגע בדבר}

⁴³ אם לא מבין כזה ואפס אפסים איך עובד עמו 18 שנה ואיך לקחוהו הרב שלום כהן שליט"א

⁴⁴ האם יעלה על הדעת שזה??? פירכא?

⁴⁵ הגור ??? לא עד לכלום!

בל'ג בעומר נמצא כל שנה כמה ימים במירון, ובריתות כל היום.

אני עובד עם הרב ליכטנשטיין והרב עשור והם סומכים עלי, ואני יודע שהרב אמון על כשרות מעודו.

ויש להם אינטרס בדבר הזה, ולא מכוח יראת שמים, ולא לערב אינטרס בדברים.

ואני זכיתי להיות עם הרב בחו"ל גם בעבודה וגם בבית מתי קם ואיך לומד.

הופיע הרב שמעון לוי. ראש צוות בחו"ל ועובד בעוף הנגב.

לשאלת הרב מחפוד;

עבדנו יחד בפני קסקור ומונטיס ועוד (חמשה פעמים או ששה).

רבי שמעון לוי: לפני שהתחלנו לעבוד (פעם אחת הייתי כאחד מהצוות של נוה ציון) ושאלתי את הרב מחפוד, **ואמר:** בשום פנים לא לקוחים רירים⁴⁷. בפני קסקור יש 2 שלחנות, הייתי בחלק, ועוזר גם בכשר.

גם היינו בשחיטת בקר וכבשים, והקפיד לבדוק על כל כבש סכין, ושיהיו מגולחים. שחטנו 200 בשעה

לא ילך יותר כי בודקים על כל אחד.

הר' אלון היה בודק פנים ואברהם נאקע, רירים לא לקחנו.

סירכות⁴⁸ מאן דכר שמייחו, הכל נעשה על פי השלחן ערוך, והיינו בודקים גם בועות, והיינו לומדים בחברותא כף החיים.

⁴⁶ { ר.א. א- כסף ב- כבוד ג- תחרות ד- שם כמכשיר סירכות; 'סוד' ה- 'מומחה' ו- שליח השטן להחטיא רחל' }

⁴⁷ למה מספר פעמים קודם בעדויות כתוב "ואפילו הרירים"?

⁴⁸ לא עוד אלא "סירכות שאין מגביה הריאה עמהם"?

הרב סבאג והרב עזרא רפול מוסרים ששמעו⁴⁹ את דבריו של הרב משה דנינו בקשר לענין הנל', והוא עבד עם הרב מחפוד על השלחן, ואמר שאין פרץ ואין יוצאת.

כמו כן מגיש כבוד הרב מחפוד המלצות שונות מראשי צוותות ((אחד עשרה) **המדברות בעד עצמם.**

בפני ה"ה שלמה משה עמאר;

הופיע הרב בצלאל חדד בודק פנים מהצוות של נוה ציון.

לשאלת הרב מחפוד שליט"א משיב: אני עמדתי על יד הרב ימים, ולא ראיתי שהעביר סירכות או רירים, וכל מה שמוציאים⁵⁰ יש כנראה מטרות וסיבות אחרות.

האחרים היה אצלם עצלות וחוסר יראת שמים.

כשהרב היה חולה⁵¹ תקופה ארוכה וכל הזמן היה בא וחרד על הכשרות, ואחרים מתנהלים בעצלתים.

ר' אלון היה בודק פנים בלבד.

ועמדתי על יד הרב ולא ראיתי שהעביר⁵²,

ולא ראיתי שהעביר ריאה שהיו עליה סימונים מהבודק פנים.

העביר רק חלק בלבד⁵³.

54הופיע הרב מרדכי שירום ראש צוות בחו"ל.

⁴⁹ שמועות!!

⁵⁰ מוציא לעז וחושב מחשבות

⁵¹ שהרב חלה, מענין איך כל הבטלנים חסרי היראה העמידו הכשרות המשיכות להחתיים בפקוחו של הרה"ג מחפוד?

⁵² כל הזמן כל החיים הוא רק 3 שנים איתו

⁵³ מתי שראה, ואולי?

עבדתי עם הרב מחפוד בארץ ולא בחו"ל.

ופעם אחת עבדנו יחד בכבשים בטרינטאטריס אורגוואי, והיה גם בקר קצת.

לשאלת הרב מחפוד,

משיב; הכלל היה להעברת חלק אך ורק חלק לכל הדעות, בריאות.

ובסכינים נבדקה הסכין על כל אחד ואחד.

הרב הוריד⁵⁵ את המהירות למאתים חמישים לשעה. ר

לא עבדתי עם אלון ומדמוני.

היה פעם אחת שעבדתי איתם שלשה ימים בקולוניא והיה שם הר' אלון ומדמוני, ועשינו הכל חלק לכל הדעות⁵⁶.

⁵⁴ עדות אופי גורפת, הריני מכיר!

⁵⁵ עדות שהיה יותר! מי הוריד? גם ??? לכשרות שלו??? והיה צריך להתחיל יותר גבוה לרדת!!

⁵⁶ עדות על אלון ומדמוני שעושים חלק לכל הדעות!

הפסד במושי טעם וקצרה דבר ויה אסיון. תהפך.

הפסד הרבנות והאוליות לילבאל.
בישיבת על וצדה אחריו תצדה על המסוב שיה ויתר לילבאל

הפסד כה אה תפסל.
הנה תמדיז שואצדי על השוקים בעצבות
כי לא יכרהה רבך וצד ליה לא יעיקה זמנת
ועני תצבדים פני זאצרת על חוקי התקנה
ועני תצבדים זרעתי זאצרת תפירולוקוס.
ועל אה אומר צילום זאמן זאקורה רבין.
מתצבדים על טיעו או תפסות על זצוק
תעלה זמאניא בעצרה ביה תתי לזי. לילבאל

ונכתיב: הרבנים תבאונת.
הרב לייקסברג
שתע
הרב שמואל אליהו

הופיע בפ' הרב שאתה ממסוב שילבאל.

וכן הופיע הרב אלפרים זמאני תיז. אה בודק חוף אצל הרב ממסוב
במקומות שונות, אה ער מסות זש טע זי אה רפוס.

היינו צורה על זאיות בסירות קלות היה צופה איהם חלק
כפי הרב ממסוב שילבאל. אה כותבי העדויה הרב רפול אה זעב
אה הרב ממסוב וזולה תזשי אערה. זאמן סובל קלות תעלה תעלה

הנאות
לפי כפי: שאת במתקנות איהם איראן והוא זקן. שש
כשם רפלי. & תהי רק עם הרב ממסוב.
יבא זע הרב ממסוב קרוב זעלם זעני, זמחות
יה לפניהם שצאן. בתעלה היינו זוחל ובדקסט
ואלם אהי בעתים אינו אהו בודק חוף.
אה ביבד אה יק סירות קלות אה זע לצדאות.
זאובה. ער עבתי.

אז ביה קנו אהי תוכנים זמנע הערה תתי זאמר ער זלמתי
הת תצבדים זאמן חוצם תחוסיה.
אפי: זאיה זאקע שוב אה הרב רב זולמן. צופות
זמחות ספיעה. זאקע אה הרב קרובי.
איפה היות תהי: אה הרב ממסוב.
אפי זאמ זש זאיות אכלו כפאית אכלו זע לז
זש שריות קאורצוואי תערה: לז תותב זמסו
לז זלע אה זע במתנות זארים זעו תהי ככזון אה
זאז שזעתי לרה ממסוב זעפתי זענה שזו זעום זע
כפאיות זיגם זעל זסילין אהי זמחות זעו.
זאמ זמיות, אה פועת זעבד זעתי.

ק

אני בעל המעלה כבודי שאני פועל הקולות
 על פניו הנה הוא כן והואלל הולבד שליטא
 ונתן קיבוץ עם הרבנים? עשיון כבודי
 אם לא היו הפסחים אולי הייתי משיק ^{אלה} היעדר ולא לא היו
 מתקנים היינו גמולר לא עשיתי. אם לא היו מתקנים לא
 הולבד.
 לפי שאנו היינו מקפלים צודק וצודק ולא לא היה צודק ה

אני הייתי בודק חוקי יורב העורב היה המליך אותי
 אם גיבוי במט המליך את היה המפוד והואט שהתנה היה
 כשניה על יאווה המגלים הצרה מהבאדן פנים ויבין
 שרוב המפוד מבוגר ונעמו ונצל להמיון.
 כשנפד ~~היה~~ שליטי ואמר אי על גביו מור

אני ביהודי אלא כן מהוה קאונץ הרי הוא המועצה וקאי
 על חוקי ואולי אולי שלט הרוב דברתו וכן
 הקב"ה השיב: שצודקו שבעל עובות פירי אולי
 הדין יאזכר היה לך והמיון על הפסיכרון יתאחד
 הפסוד
 חצרו שליטי לאמריס אלא על קנה חוק ואמרו לי פלא.
 מרעצ המורה מי אלו.

= אני מרעצ מרעצ אימיו עלי
 או אולי עליך? כל מיני אקופים
 אך אימיו? תיליו פשוט והוסף על הקור אמרה סמטא אמרי

כ"ה הרב אמרוב: קב"ה נאום
 על המיוקובל בכבוד הגיבוי והאמריס. אלא נתן
 חזקה. עמוד אולי והאלף. ואז אפרים ואליהו היו
 מתקדים ומקדמים ביניהם. והימלאם שלא שנתה להם
 שאלו כבן, שאנו שואלים - 400 פנים עשירי בתי בדעת
 סבינים (פסח), וכן. יום קבות של 18 ימים
 יום קדויות מנאש כמות שחלטה להאמריס על
 מאמיה ומנאש כמות כשערה.

לפי אשיב הרש"ה, בקצת יש כאלה שלא מסודרים, הדרך הטובה היא היה
מסודר עם סוללי ודרך הוצ'ו אולי - בצוות (ואז גר'ה יעלה)
כ"ה הפסקה: אטו איתו וסנולני דביוה גלו ניון אעמקו

מגילתים פנימית על צפון הנאמור ואיומיה
היה עצמו רפואי, אולי אפ"ר ויהי בית איתו (אולי ונהסבאל) הרב המסוד
והיה שיקוף להסנסון ח"ה לא יבד לעצמו מצדדים אחרים, שלא
יפוצו אליהם הרב אולי רבן, ונאל לא וורס איתו ואלו הולט
ה"י שיקו לה"ר

האין
האין
האין

היה לך קצת סבב למדאון סבב עם הודעה לעצמו
הצד ה"י צדק ה"י שלא יצברו הדברים שאם באן לעצו, ואחרא
סכנה מאיסורא, י

הצד העצם צומד על ה"י שבעירויים על ביון ובין הודק
פנים ברורא להם שם הרש המסוד, אומת חלק על הגמול
לעו ברם סרכות והתווכחו אלו על ז"ר קלות הרש
פראים, הוא הלא את בעמקאות זלול לעצם אפ"ר יאמר
או שהיה סירט וצקה י"ה קרה הרש פראים,

אשר יהיה רבות הענין אשר יחולק והתחיל לבדוק את המעשה
של היום והלילה פורסאם מסומנות שיש להם
סדרת המעשה של כל היום.

המעשה של היום יחולק על פי גיוון פנים שלו בגיוון של
כל היום אמרנו שכל היום יחולק על פי גיוון שיש של כל המעשה
לפי כפי שבמחשבות את המעשה ואשר את האויף של היום.

ואם היום שצדקו להלן,
כשנחלק לבדוק את המעשה היום למשל פהם את צדקו את
היום עם המעשה מסויים שמתאם בבדיקת שנים סוכתא את
שני המעשה עם לא יתקן, ובסוף כל צדקו להלן.

אשר את זה המעשה אתו משהים ביום 500 או 400 האם לזמן
יש מספיק חלק מהם, 20 25 עד 50.

ושלתי את המעשה והואלים אחרים של היום את
ואתו יי פדה אתו המעשה אתו אתו 40 שנים במקצוע
אשר או אלה אתו פה עושם וישות מיו צדקו
את המעשה.

פהם את היום רוצו הרה ואסני גון-חסינא והיות שנים
ויני צדק את השמן כבודק חוף וסען להם שיש הרבה סימני
של הפנים של מוציא אותם של השמן, ואשר או, אחר
רוצים חלק הלא גלגול, את המעשה של המסומן של המעשה
להלן, וסגר וקובו.

הקבוצה של המעשה היום והיו פדהים סביבנו מהמחוי של
ואתו שיש סימני המעשה והלן, ובאחד המעשה הוא גרמארי
את המעשה, וראו של פדה שלו בא גרם מוסוד הוויז פהם
כששם עובדו.

וכשנחלק הרה המעשה, אתו יי לא רואים כלם של הוויזו,
ואשר או את הוויז צדק בודק פנים ויהי מיום.

וכן פסקים השיגה,
וכשנחלק המעשה ישנה המעשה אתו יי את המעשה והלן
ירצו מהלן בהפסקה, ואת המעשה צדק של המעשה.

כהם פהם יי מכה המעשה של שיש אחרים מהלן של המעשה
העדי: מאשר שיש מכה שלו. יש מכה את פהם המעשה.

העצמי הפסקתי את העבודה שאז עלתה פעולה נאורתי בזהר
ואמרתי בואב לי הנאל. אה"כ בצדק האיתי עם אמיתי
שאני לא יודעו אמר, ואסדר כרטיס ולחזור ארצה ו
תמיד בייט המעמי ולסמך עם גורם מופד, אמרתי לאכפיות ואמר שם
היום איני, ושיניע לא קמני אמר, בנות אפרים יודו לרוב ועמי
שמש ועלם עם אליון, ואמר אלא ולרוב בק ועלי בזבחה.
הרב שמו אלו את יבוי ולאו הסכמתי, ופסוק אמרתי או
וערב עליה אלו ואלו שאני לא יודעו, ובסוף אמרתי או
שאני לא מוכן לעב יודו למחליק ועי שניתי עלי.

לפי הכתוב
הוא מוכן
לעב יודו
למחליק ועי
שניתי עלי

אלו הכתוב יאשרו לי את עי, ואלו אתו פוסק אמר
~~הוא מוכן לעב יודו למחליק ועי שניתי עלי~~
אפי' שהוא לא יעבור בשלום, ולאו השלכו.
ובזבחה לארץ פברתי עם הרבנים של ברב ובינתי
קבדתי למה את עמו ~~אמר~~ ורבינו של אפרים ~~אמר~~ יעבור
איתו, ואמר שורה מעבוד לא מזונן באפרים, ואמרתי
ליבו שהוא עמו יודו את הרב, ~~אמר~~
והנה בן שמעון הניח שאלו ואלו ופיה בעיה אלה יאו
ובשורה הניח הרב מעבוד לא עמד עם השלון, ואלו יין
בסוף כמאמר עי ואלו ~~הוא~~ שנה אפרים, ורבינו
ובינתי אפרים הוא עקלה שנים עם הכתוב לא אמרתי
אותו והתוית למעב שפתיים, ואני הייתי בחור
עם יודו מעבד, יודו ~~אמר~~ היינו הנינו בחור

עם
הוא

[כאן יוצא הרבה שמואל אליהו מפני התלפוף
לידי הרב מעבוד ובו אלו וסען שאני מעבד פעולה עם הרב אפרים
ועכננים למעבד השפד אחר אליו תהיו, וזניתי או שאני
לא הייתי שמואל אפרים, וזניתי או שאני
והוא את רוב שאני אליון עק רבנים אמרתי לרובנים אפרים
אמרתי או שניתי היה בצדק, ואמר לי שלפוף עם
הוא ~~אמר~~ שמואל אפרים, וזניתי אתו והוא עמי שפתיים

הוא
אמרתי
הוא

בפניה אמרתי עי שוב ופתיים אפרים, ובאחד הימים, הרב
אלו בלב ופתיים שפתיים ואמר לי ופתיים ע"כ, שם בוב שפתיים
בבזבחה אמרתי לא היה ולא נראה, ואמר לי שאמרתי את עי
ואמרתי, ואני אמרתי שפתיים שפתיים אפרים, והוא עמי ורבינו
x כמו שקבעו אמרתי

הוא
אמרתי
הוא

למרות מהו בעלם, והיה להנהיג את הפעולה שהיה צריך
לעשות, אמרתי בקול גדול, ונעם לי אלף אלף המעלות.

והענין בני מתוך הולך, אשר ביד, הרי"ך הוציא למ רצ על אפרים.
אז צעית טעות בזכר, ונעצת האור אמרתי לרבות
למען יי געשט טעות, ונעצת למען סוכר ורבות
לגמול את אפרים, אבל אין מקצת שומעתי דל.

הופיע שם הרב הרב, נעשו דברים הרב מפורד ידע שהסתייג פני ה"ת והמלכות
שלו.

קטלוגי' אינו יובד לא ידע, אבל בורבוןף אמר לי
היה בקנה תוסף של האש ליום, מעבד למחנה, ואמרת
לא יאמר ידע ר"ל המסכת עם הרב מפורד, ואמר לי
שהוא ביקש ממני סחורה ואמר לפי השורה וזה
המקור, והסותר הביא לי תשובה של הרב מפורד
לפי ~~המקור~~ בסדר.

הורה
לפי
שם
שם

כוס למידה על שחטה אחרת שהעניסקור, ואמר שמהחב
מורה מפורד, שלש עני לא היה לי אולם.
וכן הרב מפורד, והרב הרב מליד בפניו.

פאן פונגו
ומה!

לפני שלש ורבי ערים הייתי ואם צוות בתיסקוקר ולמלא של
בדבר ור"ל, ובצ"ל השקטה העני כ"ל דברים על כשמותי הימאל
הערב עלי, דבר האשון השקטה. הודע רפול אמר לי ששם מוטאם
כמאה עשסיה לעצה, ואמר לי תוריד לרשעים לפי ~~הרב~~ הרב
רפול. ע"ת העניות הרהר, היבואן היעלזי וגם לא היה סדר בערוך
ואף פעם לא יכולתי לקבל איצו רבנים מפינים היום ואיני מר
היה לי סדר מעט, ורפי הוראה הרגות אזור לשאל פדעניים, ונעצת
על ל ל תוריד השקטה הסדר הפירוק, עורר סחורה לפטה
בפ"ל ל, וגם עזר שפדט במצבה ארצו אמרתי ל היבואן מול
שהלגים הווא מיל ל היבואן, וזה המפיע תוריד שלפי
הר"ל לא יכול להכנס בסומ השלטה ה' אלא באיווי העשיות פחסי,
(ה' ע"א בענין ינו טקו אולי)
היבואן הערעל של ל.

עם כל נתיב הווי כי בקורות, העליה בפירוט, הווי כי עתה
הכשרות, וצדקת עץ והבאת השלום והסגולה, ואשרת את
אמפוד את הענין, ואשר לי השלום והעצם הווי טועה,
אית את למכ, אחר כי. שמעתי צדוקת, והגדר להנחה
אוצה וקפודת ~~הנחה~~ הנחה בעבודת האלה,
אשרת את עמי ויהי קרה עד שאני צדקת את עמי.

הרב מפוד: הווי 6 שוטיה בפי השפעה והטו 115 לפעם.
אניו 2 בודקי פנים ואני בודקי חוש.

הרב הרב אשר שניה רק אחד.
כבר נאמר שיש ~~אין~~ ענין מתעורר ~~אין~~ ענין
כפינו כל אשר, ~~אין~~ ענין מתעורר ~~אין~~ ענין

הרב הרב, אשר עד הרב מפוד, שהנחה כפי אף. ויש לא

הרב מפוד, הווי אין צדקת פנים, אשרת את עמי
אשרת את עמי ויהי קרה עד שאני צדקת את עמי.

הרב מפוד, הווי אין צדקת פנים, אשרת את עמי
אשרת את עמי ויהי קרה עד שאני צדקת את עמי.

הנחה

צד מקבל הרב מפורז מקבלים קצרים מצדו של הרב מפורז
כנס ר' שאול ואזקנין אירופאים. בודק-חולף צדדני עם הרב
מפורז בסוף חסיטו אורזואלי.

הרב מפורז אלון ומשמתי טעני שאני הודיעתי בזהות עם פרנצואל אהליק
הרב ואזקנין! הוא נציג לי שאני מודר על אדם בקדול, אולי אי שני בעני אצל
משה צ'אס קרוגב לכל שעות ביום בשש 3 לבועזג בגורג היה לשם
היה עם החוק למקור שלמו דבריהם. ^{האישיות עם אצתי, וסם יקום החודש}
הרב היה מטפל בחלק, ואולי במשואו של הררה, לא כשגרה היו
סניי היינו מודעים בודק בין לקדול וגין קאן, לא עני שהבידעו
(כיוו 3 בודקניו טעני אלו, צומאז, ואליון) לא שם שמיני אשמן עני אנו הו
ואני מצד באמרויות המראה שליו רק להרה היה מקשר על הול אלוה אפולו
היה מחזור פני עמם אלמצימי יולו לאטול הדגדג הנצי, במקצעותו שמו
אויצ'פטיין מבורם לו פחדתי, קחשט מטב פדוליה הלו פופתי כמו עב שובקס והוב
מותו בחוש היה לא העמו ה הקפון, וקצ' יד הרב מפורז, אין טני אמקטציות שלו
אם היפואמנים שליו מציעים ארה וימתי רזואה אחר איזואה, וילפיה השמיע
שלפתי, ולא היקו כעכ שורה היה מודר אודר שליו שובק רב מרן
אלפיו רויון הוול לו העביר, ומצמיט היינו אומר לו הדל סאמ, וזואה
יו מצ'אב.
היסוד וולו דמרי הוקדול גד' מרן - לא שאין האגר נעדה עם היסוד" אגל
הרב מפורז גזה ~~הידד~~ מצביה לא סרבלו באמצעות ארואות שלקינו ספ
הרואה, ובהקאם לכך היה מתחיל אה האגר הולעדה ^{עם} ללו חלק
ואם לא הוקדה אלוו עומד בימולו כי האצ אמנות האליה.
בצמנים אלו קשה ~~היה~~ להסביר בקיבור ציפוק תהואות בטמא.

הרב מפורז: קצבים יד הר אלון, הוול לו היה מצומם בודק חולף
הוול קאמדי שלי, ועם שבק לא להדעה, אולי עניש דמרת
ההיילי כי לא נתי אצמוד ה השלמן רק אני או מצמאני.
ואם יש בול עני מלמן אהעל אולי מונה ציון פני שימנו איותו במקל
וכיום הולו היתרוי על פ השמטה על עני עיון עם צמות ועם כקר
אוול נוצר בבדר, וזואו עיסו על יצוק עומדי, וקומה יקומה מצומה
טוח מו אמן כור, ואפס שלפטי, מך מודר וזואו אלו יקנו הירבולו כור
עליו

הופיע הרב בקולנוע חפש בודק פנים מחבולות של א"צ.

ועליות הרב מופיע לעיתים. משה: אני עומד ע"ה הרב ימים לעוה"ק שבעה ימים סרטג או נירוק

כעברה הרב חנה וקופה ארופ ופא געזן היה גא. ורד על הכסאות ואתים מוקמים בקולנוע.

היה בודק פנים בלתי.

הרבי רוק חלק געזר, אהבם פא האם בודק פנים. געזר רוק חלק געזר, אהבם פא האם בודק פנים. געזר רוק חלק געזר, אהבם פא האם בודק פנים.

הופיע הרב לעצמו שיראן ראש קבוצת געו.

אפצ"מ אמת עבדנו יחד בגבולות חת בתרבות ארץ. אורשוואי, ויהי לי בקר קבוצה.

הרב חנה וקופה ארופ ופא געזן היה גא. ורד על הכסאות ואתים מוקמים בקולנוע.

הרב חנה וקופה ארופ ופא געזן היה גא. ורד על הכסאות ואתים מוקמים בקולנוע.

זעור על ארון ומקום מופיע אלף על כבוד.

לכבוד מרן עט"ר הראשל"צ הרב יצחק יוסף שליט"א מאת: השוחט אביאל. מטירת הכרמל תו"ב
 הנידון: דיווח על מצב השחיטה בטירת הכרמל.
 הנה התקשרתי ללכתכם, בשאלה על מצב השחיטה - והאם להכשיר את העופות או להטריפם
 ונתבקשתי לפנות בפקס, לכן אבקש בדחיפות בהולה להתקשר אלינו ולהורות לנו את שנעשה.
 מספרי:
 בכבוד רב, תלמידכם, אביאל.

בי"ה, יום ה' לסדר "מאת כל ידבנו לבו" ר"ח אדר תשע"ה, פה עיה"ק טירת הכרמל תובב"א
 החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד האי גברא רבא ויקירא, הנודע ביהודה וישראל לשם
 ולתפארת במפעליו הכבירים, כ"א בשמו מחברי הרבנות, הרבנים הרב מרדכי אמברמסקי והר
 דוב לוגאסי המוסמכים ונותני הכשרות במשחטת יפה עוף שליט"א.
 בראשית מכתבי הנני להודות לכתה"ר שליט"א על כל פעולותיו הגדולים בדורינו.
 אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה למלאות בקשתו למען הצלת כשרות
 השחיטה במקום הנ"ל.

הנה ידוע לכבודכם שאנחנו תשע שוחטים, במשחטה יפה עוף תחת השגחת ר'... סובלים סבל נורא
 ואיום על שמאיימים עלינו להאכיל ממש טריפות, ונפרט אחת לאחת.

א. לפי תכנון הרבנות צריך להיות בודקי סכינים, באמצע השחיטה ואחרי השחיטה, ואין אצלינו
 דבר כזה ונותנים לנו השוחטים לבדוק הסכינים ואין לשוחטים שום הרגשה בשחיטה, כי אנחנו
 שוחטים עופות כבדים מאוד ובמהירות גדולה, ותנאי מזג אויר שונים לחץ ועייפות ורעש נורא
 שאין לאף אחד הרגשה בזמן כזה, כמבואר בשולחן ערוך ובספר רנו ליעקב מהרידב"ז כותר
 במצב כזה, הלוא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורים.

ב. השולחן ערוך כותב בסימן י"ח, השוחט בסכין שיש בו פגם הרי נבילה דאורייתא, וכו', והמטה
 אשר בסעיף א' כותב פגימה אותיות מגיפה ובגימטריא חמץ, מה חמץ במשהוא אף פגימה
 במשהו, (מהר"ל מפראג). ובסעיף ב' שם ובהערה ה' שיעור הפגימה בכל שהיא וכו'.

ג. אנחנו כל השוחטים מסירים מאתנו אחריות בדיקת הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה,
 [ולא היה לנו אף פעם יכולת בידינו לבדוק ולהרגיש את הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה
 אם הוא בכלל כשר, מפני טעמים הנ"ל - ועד היום הרב המשגיח שם עלינו את העול לבדוק סכין
 בזמן שאין לנו בכלל הרגשה].

ד. צריך הרב לדעת כי אנחנו השוחטים שחטנו כל השוחטים ביחד למעלה משלש מיליון בשנה ולא
 הרגשנו אף פעם פגימה, זאת אומרת שלא מרגישים כלום. מדוע לא מקפידים על פגימה דקה
 אחר שחיטה או כל שהוא כמו שאומרים כל השוחטים הזקינים, ואצלנו בשחיטה הזאת
 שמעמיסים על השוחט וכו', אי אפשר להרגיש אפילו פגימה גדולה, והמשגיח לא היה איכפת לו
 בכלל לבדוק הסכינים של השוחט - וזה יסוד השחיטה שיהיה בודק סכינים באמצע ואחרי
 השחיטה צמוד לשוחטים, כמו שכתוב בתקנון של הרבנות, וזה לא היה עד עכשיו.

ה. הרבינו יונה (בשערי תשובה שער ג' אות צ"ו) וז"ל: רבים מן המומחים רחקו לבס מיראת חטא,
 ואשר איננו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לבו במאד מאד בבדיקתו,
 הלא תראה כי יבדוק אדם פעמיים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה ואח"כ ימצאנה כי הכין לבו
 באחרונה, ובחינות חוש המישוש כפי כוונת הלב, מלבד כי יפגע גבר מבלי יראה בבדיקת
 הסימנים ויתר דרכים וצדדין, עכ"ל (וכלשון זה בצוואת מהר"ש אבוהב בשם מהר"ק ז"ל.
 ובשו"ע יור"ד סי' ח"י סעי' י"ז, ובשמ"ח סי' ח"י או' ז'.

ו. הרא"ש (חולין חי). וז"ל: כי הרבה צריך ישוב דעת ויר"ש לבדיקת סכין. עכ"ל.

ז. ביש"ש חולין (סי' ל"ט) אחר שהביא דברי רא"ש הללו כי וז"ל: ויפה כי ואני הגבר אשר ראיתי
 את עניי, בעיר אחת הייתי נועד בקיבוץ חכמים ראשי ישיבות ובא שוחט דמתא וסכיניו בידו והיי
 המעשה בעיוה"כ ושחט בו כפרות ולקחתי הסכין מידו ושאלתי אותו אם בדוק הוא, והשיב לי
 בדוק, ואני בדקתי בו בעצמי ומצאתי בו חגירת הצפורן ואמרתי לו הסכין פגום, חזר הוא ולקח
 הסכין מידי ובדקו כהרגלו במהירות ושחק בי ואמר כשר הוא ובדוק, חזרתי ולקחתי הסכין מידו
 ובדקתי ומצאתי בו פגימה כבראשונה, ומקצת אלופים גערו בי ואמרו מה לך בנסתרות, ואמרתי
 גלויות הן, כי לא בחנם כתב הרא"ש הרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין, עד שהיי
 לשם זקן אחד בעל הוראה ולקח הסכין מידינו ובדקו בנחת כמוני, ומצא בו פגימה בחגירת
 צפורן. ואמרתי אם כן משבח אני את המתים שכבר מתו שאמרו הרבה צריך ישוב הדעת ויר"ש
 בבדיקת הסכין, ולכן ראוי להזהיר השוחטים ולהקפיד עליהם בדבר זה. עכ"ל.

ח. בשמלה חדשה (סי' ח"י אוי ז') אחר העתקת דברי רבינו יונה כ' בהאי לישנא: ולכן אין למנות ע"ז כ"א יראי שמים ביותר וחרידים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם ואינם משתכרין שהמשתכרין אפילו שלא בשעת שכרות אבריהם כבידים עליהם, וצריכין הממונים לחקור אחר כ"ז וגם לבדקם אם יש להם הרגשה טובה כשאר בני"א השלימים בדעתם וכל המרבה לבדוק אחר השוחטים בעיניים אלו הר"ז משובח. עכ"ל.

בדיקת הסכין במקום קר

ט. ידוע ומנוסה דא"א לבדוק הסכין ולהרגיש בפגימה דקה כשהיד קרה. וגם א"א לבדוק בחוץ בעת שהאוויר קר ורוח מנשבת (שו"ת מאמר מרדכי סי' מ"ב והשתמש בסברא זו בין שאר הצדדין להעביר שוי"ב. וע"ע שו"ת דברי מלכיאל ח"ה סי' רס"ה). ואפילו בדאיכא שני שובי"ם קשה שירגישו בפגימה דקה בעת הקור (שו"ת דברי מלכיאל שם).

י. עוד יש לציין שאין שום פתרון אמיתי במקרה של פגימה לכל הדעות מה עושים עם העופות שכבר עברו בליין, אין שום סימנים על הכונסים, וגם זה לא פתרון אמיתי [ואין אפילו מי שיגיד אם יש פגימה - כי השוחטים אין להם שום הרגשה].

יא. אחד מצוות הכשרות טילפן לרבנות להגיד לו שעוברים אלפים עופות טריפות, והרב של המשחטה בכלל ההנהלה חיפש ורצה לדעת מי שטילפן לרבנות להודיע שצריך עזרה במשגיחים, כאילו חיפשו לאיים או להרוג או לזרוק מהמפעל את המטלפן לעזרה ולהצלה שיהודים לא יאכלו טריפות.

יב. יש ברמפה קבלן של המגישים וגם המגישים עצמם ממריצים את השוחטים, וגם המנהל של היצור ממחר את השוחטים למלאות את הליין, וזה נגד השולחן ערוך לא יעמוד בעל השור על שורו.

יג. הרב לבד סימן ביד שלו למלאות את הליין. [זאת אומרת שהוא שותף של בעל הבית].

יד. הרב מגיע בדיוק בתחילת השחיטה כשצריך להתחיל לשחוט, וישר מתחיל לבדוק סכינים וכבר צריך לעלות לשחוט והקבלן שואל למה התחלנו את השחיטה, וכל השוחטים מחכים לבדיקת הסכינים זמן מה, והרב בודק כל 19 סכינים במהירות של 5.5 דקות ופחות בממוצע שזה אסור ונקרא מומר לתיאבון, וגם עובד על סכינים באמצע שזה נגד הלכה ומכשיר אותם שלא יכול בכלל לבדוק כי היד עייפה מבדיקת והכנת סכינים. [וכבר הסברנו את זה באריכות].

טו. יש לציין שבדיקת הסכינים לפני השחיטה נעשה בלי ישוב הדעת כלל, ועל איזה סמך בכלל מתחילים את השחיטה?

טז. נבדקו סכינים לאחר בדיקה של הרב ולא היו כשרות בכלל. מובן שהסכינים לא היו כשרים בגלל שהבדיקה לא הייתה כראוי. מהבדיקות שלו אנחנו מבינים שבדיקה הזאת הוא רק אחיזת עיניים.

יז. הרב מתלונן שלא מכינים סכינים כראוי, לפני שהשוחטים מתחילים לשחוט, אז אם השוחטים לא הרגישו לפני השחיטה אז בוודאי שבאמצע השחיטה לא מרגישים, ובוודאי אחרי השחיטה הגדולה שאין כבר שום הרגשה לאף אחד, אז למה הוא נעלם מהשוחטים לבדוק את הסכינים ויושב במשרד ושותה קפה ויושן.

יח. הרב צועק בבוקר לפני השחיטה שלא מכינים סכינים כמו שראוי, ובתוך השחיטה ואחרי לא בא לבדוק שהסכין פגום, שאז יהיה לו בעיה עם הבית שיצטרך לפסול הרבה עופות, וזה מה שלא רוצה, למה כי הוא שותף של הבית!!!

יט. הרב לא בודק את הסכינים בכל הצדדים כמו שצריך על פי ההלכה, והשוחטים רואים שכל הבדיקה זה רק לאחיזת עיניים.

כ. ביו"ד סימן יח סעיף י"ט, וז"ל: ראובן שאמר לשמעון בודק סכין זה, ובדקו שתי פעמים מהי"ב שצריך, ונתנה לראובן, וראובן היה הולך לשחוט, ולקחו לוי מידו, ומצאו פגום (וראובן מתנצל ואומר שעדיין היה רוצה לבדוק כהוגן) (הכל בתשובת הרשב"א סימן תקצ"ד) – מעשיו מוכיחים עליו שהיה די לו באותה בדיקה, ולפיכך מעבירין אותו. ואם נראים הדברים שהיה כעין שגגה ושהוא אדם כשר – מחזירין אותו, ובלבד שיקבל עליו שלא ישוב עוד לדבר כזה, עכ"ל.

כא. זאת אומרת שרב נותן לנו סכין לא בודק כמו שצריך ושולח אותנו לשחוט עם הסכין הזה!!!

כב. יש רעש חזק מאוד בחדר, ואין שום ישוב הדעת לבדוק סכין בכלל.

כג. ביו"ד (סימן יח יז) טבח שלא הראה סכיניו לחכם (ונמצאת יפה), היו מנדין אותו: הגה - ואם נמצאת פגומה, מנדין אותו ומעבירין אותו (טור). ובנמצאת יפה יכול החכם למחול ואין צריך לנדונו (הגהות אלפסי פ"ק דחולין); והאידינא נהגו למנות אנשים ידועים על השחיטה והבדיקה, ולהם מחלו חכמים כבודם כי הם זהירים וזריזים; והרבה צריך ישוב הדעת ויראת שמים לבדיקת הסכין; הלא תראה כי יבדוק אדם פעמים שלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה; ובחינת חוש המישוש כפי כוונת הלב.

כד. הרגשנו פגימה בסכין וחיפשנו את הרב ובנס מצאנו אותו, והראינו לו את סכין ואמר להחליק סכין. ולמה לא אמר לנו לפסול את העופות ששחטנו עם סכין לא טוב?

כה. שוחט אחד בדק סכין לפני שעלה לרמפה והרגיש שהיא לא כשרה, נתן לשוחט אחר לבדוק וגם הוא אמר שלא כשרה, שמו את הסכין לבדיקה לרב ועברה כאילו היא כשרה, זאת אומרת שהרב בכלל לא איכפת לו לבדוק הסכין כראוי, או שלא יודע בכלל לבדוק סכין!!!

כו. הרב שמעון שבדק סכינים לפני השחיטה נעדר מחדר השוחטים ומהמשחטה, [והוא הולך לבית העלמין לעזור למתים להכניס אותם לקבר, ובנתיים מאכיל לעם ישראל נבילות וטריפות, ועל ידי זה מתים אנשים שאוכלים טריפות כמו שכתב הרמב"ם - ואפשר לומר שהוא מכוון שני דברים ביחד להאכיל טריפות ולקבור מתים, הוא צריך פשוט פרנסה כמו שכתוב בספר אמרי צדיקים¹] ואין לנו סכינים חדות לצורך החלפה כל שהוא, הרב נעדר מהמשחטה בשעות הבוקר, ועל פי עדות הרבה פעמים הוא יושן במשרד בזמן ששוחטים מחכים לבדיקת סכין. ואם אין לנו סכין צריכים לשחוט עם סכין לא טוב, ועוברים על חמשה הלכות שחיטה, ואין למי לדבר בכלל. ולפני שהוא צריך ללכת הוא מקפיד שיהיה לכולם סכינים, שלא יתעכב השחיטה.

כז. כשאנחנו מדברים עם הבעל הבית על השכר של השחיטה וכו', הרב במקום שיעזור לנו הוא עוזר לבעל הבית שלא יוסף יותר מדאי, וגם עוזר להביא שוחטים אחרים להפחיד את השוחטים שישחטו במהירות הכי הגדולה, ולהוריד מהשכר של השוחטים, והשוחטים שהוא מביא אחד השוחטים הלך לשחוט עם סכין פגום ממש. וזאת כתוצאה מבדיקת הסכינים המהירה הכל בכדי שיעלו מהר לשחיטה.

כח. יש לציין שבתחילת מאבק על השכר הרב דיבר עם אשתו של אחת השוחטים וניסה לדבר עם אשתו של עוד שוחט, שישכנעו אותם לרדת מהסיפור, זאת אומרת שהוא הבעל הבית של השחיטה, וממילא אין לו שום נאמנות.

כט. השוחטים צריכים לשחוט על ידי לחץ חזק עד כדי יציאת נשמה ממש. שאם לא ישחוט כמו שהם רוצים יפטרו את השוחטים מהעבודה.

ל. הרב המכשיר המכשיר בצהרים ר' שמחה בונים גרוס יושב כל היום ולומד ולא בודק אפילו פעם אחד את הסכין כמו שצריך. וגם משמש משגיח במלח ובזמן הזה אין לנו בודק סכינים גם לפני שחיטה, ושוחטים בלי בודק סכינים.

לא. כיסוי הדם, החול הוא בוץ שלא ראוי להלכה לכיסוי הדם, והרב המכשיר לא איכפת לו כלום מזה, ומביאים בוץ.

לב. באמצע השחיטה בהפסקות, מוציאים את הדם, ונשאר מים, ואז מביאים חול עם בוץ ושמים את זה על המים, וזה בושה גדולה, שזה בכלל לא עולה כסף, רק צריך להשגיח שהעפר לא יבוא עליו מים, וזה רק בגלל שהרב לא איכפת לו כלל מהכשרות.

לג. ספירת עופות על ידי השוחטים זה קטסרופה אין שום ריכוז ולא יכולים לכוון על השחיטה כמו שצריך והמוח בכלל לא על המקום, שיוכלו לכוון מעשי השחיטה.

לד. ראוי לציין שעד לפני חודשיים לערך הרב היה מחייב את השוחטים לנקות את החדר כל היום בצורה מוגזמת וגם בסוף השחיטה, שזה בזמן של מנוחה, כמו העבדים במצרים (שמות פרק ה' פסוקים ו' י"ז): (ו) וַיֵּצֵאוּ פְרָעָה בַיּוֹם הַהוּא אֶת הַנְּגִשִּׁים בְּעֵם וְאֶת שְׂטָרֵיו לֵאמֹר: (ז) לֹא תֹאסְפוּן לַתֵּת תְּבֹן לְעֵם לְלֶבֶן הַלְּבָנִים כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן: (ח) וְאֶת מִתְכַנֵּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִים הֵם עַל כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָה נִזְבַּחַה לְאַלְהֵינוּ: (ט) תִּכְבַּד הָעֶבֶדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֵל יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שֶׁקֶר: (י) וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעֵם וְשִׂטְרֵיו וַיֹּאמְרוּ אֵל הָעֵם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרָעָה אֵינְנִי נִתֵּן לָכֶם תְּבֹן: (יא) אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֶבְדְּתְכֶם דָּבָר: (יב) וַיִּפֹּץ הָעֵם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם לִקְשֹׁשׁ קֶשׁ לַתְּבֹן: (יג) וְהַנְּגִשִּׁים אֲצִים לֵאמֹר כֹּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ כִּי אֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתְּבֹן: (יד) וַיִּכּוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁמוּ עֲלֵהֶם נְגִשֵׁי פְרָעָה לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חֻקְכֶם לְלֶבֶן כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם: (טו) וַיִּבְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֵל פְּרָעָה לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: (טז) תְּבֹן אֵין נִתֵּן לְעַבְדֶּיךָ וְלִבְנֵים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מִפִּים וְחֻטָּאת עֲמַךְ: (יז) וַיֹּאמְרוּ נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָה נִזְבַּחַה לָהּ.

¹ כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר:

בס"ד, בספר אמרי צדיקים דברי גאונים, כתב שם: דאם השוחט הוא כשר אז אליהו הנביא בעיר, ואם השוחט הוא רע חס ושלום אז מלאך המות בעיר, וזה תוכן דבריו שם: אחז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות הולכים לאכילה והטריפות נותנים להכלבים שזה מנת חלקם, כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן הם שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו הנביא בעיר, כיון שאכילת הבשר הוא כהוגן, אבל אם השוחט שוחט שלא כהוגן והוא מאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר.

לה. **"ולבנים אומרים לנו עשו"** - הנוגשים אומרים עשו לנו לבנים כמנין הראשון, וחטאת עמד, [שבמקום לבדוק ולתקן סכינים הוא מחויב לפי גזירת הרב לנקות כל הזמן את המקום], ואם השוחטים אין להם זמן לנקות את המקום, כי עסוקים בהעמדת ובדיקת סכינים, הרב לא בודק סכינים, ורק מפחיד שיקנוס אותם, למה שלא מנקים את החדר. ושאלו אותו למה לא מארגן מנקה, הוא אמר צריך השוחטים ינקו שיהיה להם מרות, ואחרי מלחמת השוחטים נגד זה, ההנהלה סידרה מנקה. וזה עוד סימן שהרב שותף של הבעל הבית שאפילו כסף כזה קטן שעולה לנקות החדר רוצה לחסוך מהבעל הבית, ואפילו שזה הולך על חשבון שאי אפשר להעמיד ולבדוק הסכינים שיהיו טובים. [והיה מענה את השוחטים בזה].

לו. כשירת הטרף נעשת על ידי השוחטים עם דבק שיוורד במריטה והרב מודע לענין ולא מחליפים דבק יותר חזק או שיטה אחרת, ומבקש שזה יהיה מיד אחר השחיטה במקום שהשוחט יתעסק בבדיקת הסכין, ומנוחה. וכל זה נעשה שלא יהיה שום ישוב הדעת להשוחטים לבדיקת הסכינים. [עוד נציין שבכל משחטה זה בכלל לא שייך לשוחט, ויש על זה ממונה מהשגחה - אבל כאן עיקר העבודה לחסוך כסף מבעל הבית].

לז. אין לנו מקום לשים את השאלות של לפני השחיטה ואחרי השחיטה - וזה תפקידו של הרב או המשגיח לפסוק בענין - ואין זמן לשוחט לדברים אלו - עוד הפעם גונבים מהשוחטים את הזמן הישוב הדעת לבדיקת סכינים ושחיטה כהוגן.

לח. בגלל המהירות הגדולה אי אפשר לשים לב על כל השאלות על העופות אם הרגל שבור וכו', זאת אומרת שהעופות הטריפות גם כן נשחטים וכולם אוכלים על חשבון הרב המכשיר.

לט. אין לנו ברז של מים חמים כמו שכתוב בתקנון והיד קפואה ואי אפשר לרחוץ הסכין כמו שצריך שיהיה נקי וכל שכן לבדוק הסכין, ואין לנו ולאף אחד שום הרגשה בזמן של קור כזה.

מ. אין לנו שום חימום עד שהרגל של השוחט נהיה קרח ממש שאי אפשר לעמוד על הרגל, אז איך אפשר בכלל לקרוא לבשר כזה אפילו שם כשר בלבד?

מא. הרב משתמש בסדרי המשמרות ככלי נשק ממש מול השוחטים, זאת אומרת שהוא שותף ממש של בעל הבית.

מב. השכר של השוחטים שמקבלים ישר מבעל הבית הוא כנגד ההלכה והוא מאיים על השוחטים, וגם לוקח איתו ביחד את הרב שיעזור לו שהוא גם אחראי על השכר ועל הכל, אז יש לנו שני משמרת הגבול שלא נותנים לנו לשחוט כשר.

מג. צריך שהרב יתעסק אך ורק עם הכשרות, כי יש הרבה מה לעשות והעבודה לא נעשה.

מד. השכר של השוחטים במשחטה הזאת הוא הכי נמוך בכל הארץ, ושוחט בשביל להוציא משכורת חייב לשחוט הרבה ולעבוד פול טיים כדי להביא משכורת, ומה הרב עושה? הוא מביא יותר שוחטים וזה נוגש מכמות השחיטה שלנו, במקום להוסיף לנו את השכר נורמלי, ואז שיביא שוחטים כמה שהוא רוצה, זאת שבעצם שולטים עלינו, ושוחקים עלינו בכל האופנים שרק אפשר! כמו במצרים!

מה. **מהירות השחיטה שלפחות יהיה צמודה לתקנון של הרבנות** שזה גם כן מאוד קשה לשוחט לשחוט, כמו שכתוב בתקנות שעד 2.5 קילו אפשר לשחוט 12 לדקה, ואצלנו לא נזהרים בזה בכלל והעופות כבדים מאוד עד 4 קילו וממריצים בנו שהליין ילך תמיד מלא, וצריך לשחוט 15-16 לדקה, וצריך להגיע למהירות יותר גדולה כדי למלאות את הליין כשיש שוחט שלא יכול לשחוט כל כך מהר, וכידוע שאם ממהרים צריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה. ואין לנו למי לדבר. וכשאומרים לרב שהעופות גדולים ואי אפשר לשחוט כהלכה, הרב עונה לנו אני יכול לשחוט הרבה יותר ממכם.

מו. כשמנהל היצור בא לרב ואומר לו שהשוחט לא ממלא את הליין, הוא עונה ליד השוחטים ואומר שזה הקצב, ולאחר מכן הוא נהיה **שומר ראש, ועומד ומסתכל ברוגזה על השוחטים כדי להפחידם, למה לא ממלאים את הליין.**

מז. **כמות השחיטה, לפי התקנון אסור לשחוט יותר מ 360 בחצי שעה ואצלינו שוחטים 3 בערך 2 דקות. זאת אומרת המירות הזאת עושה שלא נוכל לשחוט כהוגן.**

מח. **משגיחים מתלוננים שהרב צועק ומפחיד אותם שהם מורידים יותר מדאי שאלות בזמן שבדק השאלות אומר שהשאלות שהם מורידים הם טריפות לגמרי.**

מט. בזמן שיש משק בעייתי לא מוסיפים משגיחים בליין, ולא מורידים את מהירות השחיטה, זאת אומרת שאלפי טריפות הולכים לצלחת.

נ. בזמן כזה אין למי לפנות.

נא. כשאמרו לרב שהמשק טרף וצריכים עוד משגיחים, הרב צחק ואמר עדיין לא ראיתם כלום, זה לא נקרא משק טרף.

גב. יש לציין שהרב צועק דווקא על המשגיחים שעושים את עבודתם נאמנה, והמשגיחים שהם קלים ושותים קפה במקום לבדוק ולא ממששים את העופות בכלל, הרב צוחק איתם, וחבר טוב שלהם. נג. לא פעם נראה אחד המשגיחים שלא ממשש את העופות, וגם בודק שאלות בעומדה אחרת, ומשאיר את הליין ללא שום השגחה.

נד. הרב עושה רעש גדול רק בשולחן המלח וצועק על המשגיחים בפני כל הערבים ומשפיל אותם באופן שאפילו הערבי כבר למד מהרב לצעוק על המשגיח למה הוא מוריד יותר מדאי שאלות מהליין.

נה. יש לציין שגם מנהל היצור וגם בעל הבית צועקים על המשגיחים ומתערבים בעבודתם.

נו. מעניין שהרב צועק על המשגיח למה לא שמים הרבה מלח שזה נוגע למשגיח הוא צועק, אבל כשזה נוגע למשחטה לדוגמא שצריך להוסיף עוד משגיח וזה עולה כסף לא אומר למשגיחים להוריד להוריד את הטריפות כשיש משק בעיית.

נז. המשגיחים התלוננו שהמנהל יצור דיבר עם הרב שהם מורידים יותר מדי שאלות, ועל כן הרב העביר אותם לליין אחר. וכאן שם משגיח שהכל אצלו כשר ולא רואה כלום.

נח. יש לציין ששמים משגיחים שאין להם ידיעה בכשרות לפסוק הלכות.

נט. הרב איים על השוחטים שלא יכנסו לתחום ההשגחה בכלל - כדי שלא יעוררו על הבעיות של הטריפות אצל המשגיחים ובכלל.

ס. אנחנו מבקשים שיסירו את האיום שאסור לנו להיכנס ולראות אם הכל הולך בסדר ולהעיר על עניני כשרות, כי אם הבדיקה לא כהוגן אז מה שוה השחיטה שלנו, ובמקום שאתם הייתם צריכים לשלם לנו על זה, ואנחנו מצדינו עושים את זה לשם שמים בא הרב המכשיר השותף של בעל הבית וצועק עלינו ואוסר לנו להיכנס.

סא. הרב איים עם הבעל הבית ביחד על השוחטים שאם יכנסו בתחום ההשגחה יפוטרו באותו רגע. וכבר היה סיפור שהשוחט ראה שטריפות עברו בליין והאיר את תשומת לב המשגיחים למה שנותנים לעבור טריפות והרב והבעל הבית ביחד איים על השוחט שיפטרו אות ושהוא גורם נזק למפעל, וכשהשוחט אמר לו שפרנסה ביד הקב"ה, ואם הקב"ה ירצה שלא יהיה פרנסה זה בידו, הרב אמר שהשוחט מנסה להסיט את השיחה מהענין, והבעל הבית אמר מה הקב"ה קשור מה אתה מכניס אותו לכאן? ועוד אמר האם אתה מנסה להגחיק את השיחה שהיכנסת את הקב"ה לכאן? והשוחט ענה שהקב"ה נמצא כאן בכל מקום והוא יחליט מה שיהיה, והשוחט ביקש מהבעל הבית שיכתוב לו הכל השיחה בכתב, ואמר שיכתוב, ובאותו רגע רצה לעשות לי שמוע לפני הפיטורים. ואמר אתה מושעה מהעבודה, והשוחטים עצרו את כל השחיטה, עד שחזר בו מכל הענין. והרב היה שם כל הזמן ובמקום לעודד את השוחט - עזר לבעל הבית. ואמר שהשוחט עוקף סמכות שהעיר למשגיחים שעובר טריפות.

סב. בא וראה כמה גדול עונשו של מי שיש בידו למחות ולא מיחה, שדם החוטא שמת בעונו. דורש הקדוש ברוך הוא מידו, וכל הדמים הנשפכין בישראל תולין בו, עד כדי כך שאותן שבעים אלף מישראל שנהרגו בגבעת בנימין תלו בסנהדרין בדור ההוא.

סג. **מי מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה** ולהחזיר את ישראל למוטב ואינו מחזיר כל הדמים הנשפכין בישראל אינם אלא על ידו שנאמר "ואתה בן אדם צופה נתתיך לבית ישראל ושמת מפני דבר והזהרת אותם וגו' הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אדרוש" לפי שכל ישראל ערבים זה בזה ולמה הן דומין לספינה שנקרע בה בית אחד אין אומרין נקרע בה בית אחד אלא כל הספינה נקרעת, כך הם ישראל, שנאמר "הלא עכן בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף" וגו' ושמה תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו לפי שהיו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עמהם היה להם לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהן ויחזרו בכל עיירות ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד לבית א-ל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וכן לכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ובשנים ובשלש עד שיתישבו ישראל בארצם כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות כולן שברא מסוף העולם ועד סופו והם לא עשו כן אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרמו וליתו ולשדהו ואומרים שלום עליך נפשי כדי שלא להרבות עליהן את הטורת, וכשעשו בני בנימין דברים מכוערין ודברים שאינם ראויין באותה שעה ביקש הקדוש ברוך הוא להחריב את כל העולם, אמר הקדוש ברוך הוא לא נתתי לאלו את ארץ ישראל אלא כדי שיקראו וישנו ויעסקו בתורה כל ענין בזמנו וילמדו דרך ארץ כו' עש"ב. (תנא דבי אליהו רבא פרק י"א)

סד. **איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארוך המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות.** וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזל"ק, **בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתית של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן**

אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר. סה. וידוע הרמב"ם הקדוש ז"ל במכתבו הידוע הנקרא "אגרת תימן" ומובא ב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אָלף איש כָּפְרוּ בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים בְּגִלְל שְׁאָכְלוּ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיָּצְאוּ מִהֵדֶת וּבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָרַג אֶת כָּלֶם רח"ל.

סו. וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות בעיר קראקא כשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

סז. ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שיעקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש,

סח. בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שיעקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ס" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות. וכמעט כל גרמניה יצאו מדת ישראל!!!

סט. ע"כ באנו בשורות אלו למען הצלת אחינו בני ישראל בארץ הקודש מאכילת נבילות וטריפות בואו לעזרת ה' בגיבורים ולתקן כל הדברים הנ"ל במשחטת יפה עוף בטירת הכרמל. ע. והנני לברך את הרבנים הצדיקים כל הפועל לתקן את המעובט בזה, שיזכה לאושר ועושר מנוחה ושמחה ונחת בבריות גופא ונהורא מעליא וכל טוב ברוחניות וגשמיות מעתה ועד עולם באריכות ימים ושנים טובים בעזרת ה' אמן סלה, וחפץ ה' בידו יצליח. וכדאי מצוה זו שיקרב³ ביאת משיחינו אמן.

2) ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנח פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המח' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וחבאי מתים יקראו להם. לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתין, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיון פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

3) כמו שכתוב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החרים את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמור קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממחרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרא וישחטו אלא וישחטו שהיה נתייבבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה, ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

נאום השוחטים בשחיטת יפה עוף, טירת הכרמל, כתבנו כל מה שאנחנו זוכרים על פי בקשתכם
שניתן לכם הכל בכתב.

RABBI DAWID SHWIMER
RABBI OP BET ISRAEL
LEB DAIAN 15 ST.
JERUSALEM

דוד שווימער
רב ומו"ץ שכונת בית ישראל
רחוב לייב דיין 15
פעיה"ק ירושלים תובב"א מלפון
02.5377510

בס"ד

יום שני ה' שבט תשע"א

למענ'ת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א דפה עיה"ק ירושלים תובב"א

אחדשה"ט בכבוד הראוי

במענה לשאלה שנשאלתי היום במושב בית דין דפה עיה"ק ירושלים, אודות מה שאמרו בשמי שהעופות הנשחטים במפעל "הידורים" שבהשגחת הביד"ץ, יש לחשוש שאינם כשרים, ומה הם הנימוקים לחשש זה, הנני להבהיר כדלהלן :

חשש זה מתבסס על שלשה נימוקים עיקריים שהם :

- א. שלטון הפחד שמשליט מנהל המפעל החדש אלעזר ויס על השובי"ם, עד שנתונים הם בלחץ אימתני ובאיום תמידי לפטר אותם ממשמרתם אם לא יספיקו די העבודה, ומחמת איום זה גם יראים להטריף עוף שאינו כשר.
- ב. האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, ויראים לסור מהוראתם, הנוגדת, לעתים, כל דת ודין תורה, ולעיתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. תחת שיסורו השובי"ם והמשגיחים להוראת הרבנים. באיום "שלא יקבלו משכורת" ו"נראה מי בעל הבית כאן". גם עירובם התמידי בעניינים הלכתיים בשעה שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אורת אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות, היראים לדווח לרבנים על מכשולים.
- ג. חשש כבד מלהעניק כשרות לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, וביותר לאחד הידוע כאינו נאמן, שהוא בעל מפעל "הידורים" וגופי הכשרות בארץ הקודש, שהכשירו הבשר והעופות במפעלים שתחת בעלותו כבר התנערו ממנו, לאחר שנוכחו ברמאותו וזיופיו. [וקלא דלא פסיק שגם וועד הכשרות של עדתינו נוכחו בדגים ששיווק בהשגחת הביד"ץ שהם דגים טמאים].

ויוסבר :

- א. אין מן הצורך להכביר במילים, על שלטון הפחד האימתני שמשליט מנהל המפעל אלעזר ויס על השוחטים, הנתונים בלחץ נוראי של הספק העבודה, עד שמן הנמנע שבעבודה מהירה כזאת לא תצא תקלה תחת ידם, כי הדברים הידועים בין השוחטים, וניתן בניקל לברר אצלם הדבר. ואסביר דברי במקצת : (1) במקום השחיטה ששוחטים העופות, התקין המנהל, עין אלקטרוני המפקח על עבודת

השוחטים, ואם משתהים במקצת בעבודתם, מיד מתקשר טלפונית לאחד מן הממונים [ובכוונה תחילה אני נמנע מלנקוב בשמו, כדי שלא לפגוע בכבודו, לפי שגם הוא נתון תחת לחץ נורא זה], כדי ללחוץ עליו לזרוז בעבודתו. (2) אחד מן השוחטים הוותיקים והמפורסמים, מהמיוחדים והמובחרים שבין השוחטים של עדתינו, נפסל בהוראה מפורשת של אחד מהממונים שם (בתיאום עם מנהל המפעל?) [ובמידת הצורך אף אנקוב בשמו, ויהיה ניתן לבירור] מלשמש כשוחט במפעל החדש, לפי שעבודתו נעשית במתינות ובישוב הדעת, שלא כפי הקצב הדרוש במפעל החדש, וכדבריו של הממונה שאין ביכולתו של שוחט זה "לערוף ראשים". (3) אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה הורה, מטעמים מסחריים, לשוחטים במפעל החדש, בתיאום עם מנהל המפעל, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שנתקנה מאז ומקדם מטעמים הלכתיים, שלא לשחוט יותר מעשר אלף עופות ביום. וזאת לאחר שהממונה האחראי עוזב כבר את שערי המפעל ו"מעיפים אותו הביתה", כלשונו של מנהל המפעל, בתיאום עם אחד מחברי הנהלת ועד השחיטה. (4) שוחטים חשובים של השחיטה המהודרת של עדתנו במפעל החדש העידו בפניי שיראים מלומר על עוף שהוא אינו כשר, אף אם הסתפקו בכשרות השחיטה.

(4) תמוהה העובדה מאד, מה שהעידו השוחטים בפניי שמאז שהחלו לשחוט במפעל החדש כמעט ולא נפסל סכין אחרי השחיטה, ואילו במפעל הישן הם מעשים בכל יום שנפסלים סכינים כמה פעמים ביום, ופוסלים כל העופות שנשחטו בהם, מאז הבדיקה האחרונה שנמצאת מהודרת. (5) מוזר מאד שביום שלמחרת שיורד גשם נפסלים במפעל הישן הרבה עופות מחמת פגימת הסכינים (הנגרמים עכב לכלוך העופות) [בתחילת שבוע זה, שהיה לאחר הגשם של יום שבת, נפסלו כמה וכמה סכינים. כמו כן לפני כשבועיים נפסלו במפעל הישן 3000 (שלושת אלפים) עופות ביום אחד, מחמת פגימת הסכינים], ואילו במפעל החדש לא נפסל אפילו סכין אחד [כפי עדות השוחטים, ובמידת האפשר אף אנקוב בשם, וניתן לבירור].

(7) תמהים אנו על העובדה שלפני כמה שבועות, סיפק משק אחד עופות הודו לשני המפעלים, גם במפעל הישן וגם למפעל החדש [כעדות המשגיח, שבמקרה הצורך אנקוב את שמו] ובעוד שבמפעל הישן נפסל כל תוצרת של אותו היום, והופסקה השחיטה לשם כך, מחמת ספיקות שנתגלו בבני מעיים, שנבעו מחומר הזרקה מוגבר שהזריקו בעופות, ואילו במפעל החדש נשחט הכל והוכשר ללא שום ספיקות ושאלות.

(6) זאת ועוד אנו תמהים, היתכן שבמפעל הישן מובאים מידי יום ביומו כמה שאלות על שתי מרות, ואילו במפעל החדש לא היה מעולם שאלה כזו. (7) גם מבקשים אנו לברר כמה פעמים נשאלה שאלה על עוף או קורקבן, האם כל זאת אינו אומר דרשני. וכל זאת עקב הלחץ האימתני והפחד התמידי שנתונים בהם השוחטים והבודקים.

וכאן נשאלת השאלה, האם אין בכל הנימוקים אלו לעורר חשש על כשרות השחיטה במפעל החדש.

ב. ומכאן לסעיף השני על האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, שאם יאמרו דבר שאינו כרצונם, או יפעלו שלא כהוראתם יפוטרו מיד מעבודתם, גם אם הוראתם נוגדת, לעתים, כל דת ודין תורה, ולעיתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. היתכן כזאת בישראל שיהיו השובי"ם והמשגיחים נתונים ללחץ חיצוני שייראו מלומר את האמת ולדווח לרבנים הממונים על כל מכשול. (1) האם אין בהוראת אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח שלא לנסוע להשגיח בעת העמסה שלא יהיה בהם חשש נפולות, דבר הנוגד כל דת ודין. המשגיח אף הוזהר שלא יגלה לרב הממונה שאינו נוסע, אלא אדרבה, המשגיח הוזהר לומר בפני הרב, שאכן השגיח על כך. [ובמידת האפשר אנקוב בשמו]. והמשגיח דיווח על הוראה זו למשגיח הממונה עליו, ומשום שדיווח

המשגיח הממונה, אודות המכשול לרבנים, פוטר ממשרתו, אתמהה. 2) שלא להתייחס לכך מה שניתנה ההוראה על ידי אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח המיועד לכך שאין צורך לנסוע להשגיח בצרכניית "אושר עד" על הבשר והעופות הנמכרים שם. 3) בהוראתו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה [שאנקוב את שמו במידת הצורך] ניתנה הוראה לשוחטים שבמפעל החדש, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שהורה ראש צוות השחיטה לשוחטים שלא לעבוד יותר משש שעות ביום, כתקנת וועד השחיטה זה מכבר, וזאת כמובן מטעמים הלכתיים, השוחטים ששאלו אודות תקנת וועד השחיטה, נענו באיום שאם לא יעשו כן "נראה מי בעל הבית כאן". 4) עירובם התמידי בעניינים ההלכתיים בכשרות העופות והבשר, בעת שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אווירת אימה בין השוביים ומשגיחי הכשרות, ויראים לדוות לרבנים על מכשולים. ואף משתמשים באיומים כלפי רבנים ומוציאים שיפוטרו ממשמרתם אם לא ימלאו אחרי דרישותיהם, ויהינו להביע דעתם דעת תורה [כפי שנוכח גם מעכ"ת שליט"א לשמוע בעת הדיון בבית הדין באיומיו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה]. ואטו כי רוכלא ניזיל ונימני כל המקרים בהם איימו על השוחטים, הבודקים והמשגיחים, כי אם יאמרו דבר שלא כרצון חברי הנהלת ועד השחיטה, או יעשו שלא כרצונם יפוטרו ממשמרתם "ונראה מי בעל הבית כאן", ו"מי נותן המשכורת". ועומדים הם תחת איום תמידי שלא לפצות פה שלא כרצון חברי הנהלת ועד השחיטה. והדברים ניתנים לבירור אצל השוביים והמשגיחים [כשלא יעמדו תחת איום פיטורין, ולא ייראו לומר את האמת]. 4) גם לא שמעו בקולו של מרן הגאב"ד שליט"א שהורה להם לפרסם הודעה מיוחדת בחנויות המוכרות בשר טרי ללא בלומבס. 5) לא זו בלבד אלא שבתקופה אחרונה מייחדים לעבודה אחראית זו, כשחיטה, וממנים כשוחטים לשחיטה המהודרת של עדתנו, אברכים צעירים אשר רבים מהם אינם יודעים העבודה כראוי, ומן הנמנע שיעשו עבודתם כראוי. במקום אשר עד עתה ידוע היה כי לא ניתנה עבודה זו אלא למבוגרים, יראים ושלמים, הבקיאים היטב במלאכתם. ומתקנת וועד השחיטה שלא למנות שוחטים שהם למטה מגיל שלשים. האם אין בכל האמור לעיל לעורר חשש, ויותר מזה, על כשרות העופות והבשר הנשחטים במפעל החדש.

ג. ומכאן שהתאמת החשש הכבד מלהעניק הכשר לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, שהיה אחד מאבני היסוד בכשרות העופות והבשר, שהעמידם הגאון הגדול מורנו רבי מאיר ברנדסדורפר זצוק"ל, שמסר נפשו עשרות בשנים להעמיד השחיטה המהודרת של עדתינו על מכונה, המפורסמת בכל העולם בהידורה. ונימוקיו עמו : 1) בעוד שאצל יהודי כשר שהוא שומר תורה ומצוות, מפקחים בארבע עיניים שלא יבוא לידי מכשול בעת חולשתו כשיתגבר עליו יצרו, הרי אצל אחד שאינו שומר תורה ומצוות מן הנמנע מלהשגיח כל העת שלא יבא לידי רמאות, והיה מנמק לומר שדי בכך שמשגיח הכשרות הממונה על הבלומבס יסיח דעתו לרגע אחת, כדי להביא בלומבס למקום אחר, ומיד יקח אחד מהפועלים גלגל שלם של בלומבס, המונה כחמש מאות אלף בלומבס, ויעשה בהם כאוות נפשו, להאכיל נבילות וטריפות ברבבות עופות. [באומרו שמבחינה מסחרית כדאי לו לבעל המפעל לשכור פועל מיוחד שיהיה מיועד עבור זה, להמתין להסחת דעתו של המשגיח לרגע אחת ביום, כדי לקחת גלגל בלומבס, ובכך יעלה בידו להכשיר הרבה עופות שפוסלים בשחיטה המהודרת של עדתינו, ואף גרוע מזה רח"ל].

2) ביותר לאחד כזה שכל מגמתו הוא לשבור את מחירי השוק, ולעתים הוא מוכר למטה ממחיר הקרן [ולאחר שיעלה בידו להיות המפעל הבלעדי שתחת ההשגחה, יעלה את המחירים] בודאי יחפש כל הדרכים לרמות ולזייף כדי שעל ידי זה יהיה בידו להוריד המחירים. [לא לחינם כמעט נשחטו לאחרונה במפעל החדש עופות הודו, שלא אושרו על ידי המשגיח הממונה על הזריקות, עד להתערבותו של המשגיח

הממונה על הזריקות שזעק ככרוכיא למנוע שחיטה זו, בעוד שמתחילה היה הוא צריך לאשר המשלוח, וללא אישורו אין להביא כלל עופות אלו למפעל].

3) גם הנהלת וועד השחיטה עצמה ידעה מנתונים אלו, ולשם כך העמידו פנים ברמאות, עד לפני כחצי שנה, שהמפעל החדש נתונה תחת בעלותו של שומר תורה ומצוות, גם כשכבר נודע לכולם מי הוא בעל המפעל האמיתי.

4) תמוהה העובדה מאד, שבעוד שבמפעל הישן שתחת ההשגחה, שמורים הבלומבס והוואלגראמעס בכספת הנעול במנעול כבד, הרי שבמפעל החדש מונחים הבלומבס והוואלגראמעס, שהם יסוד הכשרות, המעידה על כשרות הבשר, בארגז של גבס הנעול במנעול פשוט, ומובן לכל שבניקל יעלה ביד כל אחד המעוניין בזה, להוציא משם בלומבס וואלגראמס כאוות נפשו.

5) מה עוד שכל זה מדובר באחד, כאמור לעיל, שגופי הכשרות השונים בארץ התנערו ממנו עקב רמאותו וזיופו התמידי [שמכיון שחלק גדול מהעופות והבשר בארץ נתונים תחת בעלותו, קל בידו לנייד עופות ובשר מכאן לכאן, והדברים מובנים לכל].
6) ביותר שיש קלא דלא פסיק, שוועד הכשרות של עדתינו החרדית נוכחו, כאמור, שהדגים ששיווק בחותמת הבידי"ץ הם דגים טמאים. והיאך ניתן לסמוך עוד על מידת אמינותו על כשרות הבשר והעופות.

נ.ב. כאמור מסיבות הנמנות לעיל בסעיף ב, 4, נמנעתי מלנקוב בשמות האנשים בדברים האמורים כאן, אך במידת הצורך, ובמידת האפשר, ובהסכמת האנשים, במידה ולא יהיו נתונים תחת איומים, אף אנקוב בשמותם באופן שיהיה ניתן לברר כל העובדות הנ"ל לאשורן ולאמיתותן.

לאור כל האמור לעיל, מובן מאליו, שללא דיון ובירור מעמיק כדי לתקן כל המכשולות, ולהחזיר סדרי כשרות השחיטה המהודרת על כנם, כפי שהסכינו לעשות בחיים חיותו של מורי ורבי הגאון הקדוש, צדיק האמת רבינו מאיר ברנדסדורפר זצוקלה"ה, נמנע ממני, על פי דין ודעת תורה, לכתוב מכתב התנצלות או תמיכה.

ואנכי את נפשי הצלתי לאחר מסירת הדברים והנימוקים למעכ"ת שליט"א

הכותב וחותם בצער ודמע בראות כבלע את הקודש

בכבוד הראוי,

נ.ב. אף שבודאי אין מקום להשיב לדברי הבלע של אותו הדיוט הקופץ בראש, שמינה את עצמו ליו"ר עדתנו הקדושה, ודינו מבואר בשולחן ערוך יורה דעה בסימן רמ"ג. אך מחמת משנה זהירות שלא יתפרסם המכתב במקומות שאינם רצויים ואינם ראויים, מתבקש מעכ"ת הדר"ג שליט"א לגנוז המכתב מעיני רואים, ואף מעיני היוצאים והנכנסים המשמשים בקודש.

יום שלישי ו' שבט תשע"א

לאחר שכבר נכתב המכתב אמש, הובא לידיעתי היום על ידי אחד הבודקים החשובים של עדתנו, שבמפעל החדש מתקיים היום שחיטת עופות, בעוד שבמפעל הישן לא מתקיים שחיטה כי העופות מודלקות בשוק, ועל פי הוראתו של רב וועד השחיטה, נמנעים לשחוט עופות כאלו, כדי שלא לבא לידי חשש טריפה. ואילו במפעל החדש שוחטים עופות מודלקות אלו, והרופא הוטרנרי חותך מקום הדלקת עד למטה, באופן הנמנע לראות את הדלקת, ולבדוק אם הדלקת מגיעה עד צומת הגידין. ובודאי שבאופן זה יש חשש כבד של טריפה על העופות. והבודק שהודיע לי עובדה זו בטלפון, ביקש שלא לומר עובדה זו בשמו, מחשש פן יבולע לו ויפוטרו ממשמרתו. [ובמידת הצורך והאפשר אנקוב בשמו בפני חברי הביד"ץ, והדבר יהיה ניתן לבירור].